ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

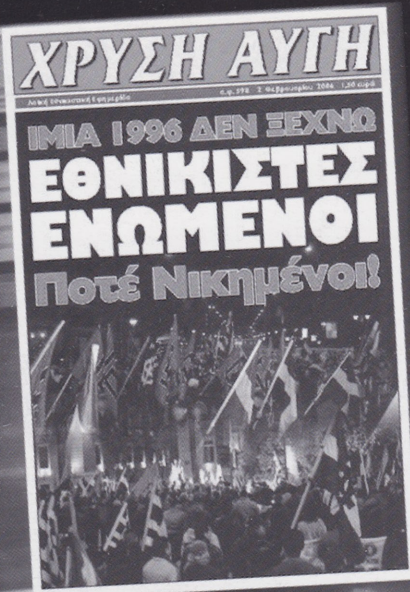
ΕΘΝΟΣ ΦΥΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ Μαΐος 2006 α.τ. 127 3.70 ευρώ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΛΥ ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΛΥ ΠΙΟ ΤΡΑΝΗ!

Λαϊκή Εθνικιστική Εφημερίδα

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Λαϊκή Εθνικιστική Εφημερίδα

ΙΜΙΑ 1996 ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ

ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ

Ποτέ Νικημένοι!

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

την πρώτη Πέμπτη
κάθε μήνα στα περίπτερα
όλης της Ελλάδος

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Ετοιμάζουν «πορτοκαλί» εξέγερση και στην Πατρίδα ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΞΥΠΝΗΣΤΕ!

Και νέες διώξεις κατά της «ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ»;

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

Η καταδίκη του Ίρβινγκ

Η επίσκεψη του ηγέτη του NPD κ. Ούντο Βόιτ στην Ελλάδα

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ ΦΥΛΗ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
Μαΐος 2006
αριθμός τεύχους 127

περιοδικό ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ www.xrushaugh.org
Γράμματα - Επιστολές Τ.Θ. 8346 Τ.Κ. 100 10 Αθήνα

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ν.Γ. Μιχαλολιάκος

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: Ι. Αλεξίου, Ι. Βουλδής, Θ. Γεωργίου, Μ. Γεωργιλάς, Γ. Δημητρούλιας, Ε. Ζαρούλια, Δ. Ζαφειρόπουλος, Ε. Καλομοίρη, ν. Κωνσταντίνου, Ι. Αναγνώστου, Γ. Νικολόπουλος, Γ. Μάστορας, Η. Παναγιώταρος, Ε. Παππά, Χ. Παππάς, Κώστας Χ.

ΦΤΑΝΕΙ ΜΙΑ ΙΔΕΑ ΝΑ ΣΤΟ ΠΕΙ...

άρθρο του Ν.Γ. Μιχαλολιάκου Γ.Γ. του Λαϊκού Συνδέσμου ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

«Γίνε οργοτόμος, φυτευτής, διαφεντευτής. Κι αν είναι κι έρθουνε χρόνια δίσεχτα, πέσουν καιροί οργισμένοι, κι όσα πουλιά μισέψουν σκιασμένα, κι όσα δέντρα για τίποτ' άλλο δε φελούν παρά για μετερίζια, μη φοβηθής το χαλασμό. Φωτιά! Τσεκούρι! Τράβα, ξεσπέρμεψέ το, χέρσωσε, το περιβόλι κόφ' το, και χτίσε κάστρο απάνου του και ταμπουρώσου μέσα, για πάλαιμα, για μάτωμα, για την καινούρια γέννα, π' όλο την περιμένουμε κι όλο κινάει για νάρθη, κι όλο συντρίμμι χάνεται στο γύρισμα των κύκλων.

Φτάνει μια ιδέα να στο πη, μια ιδέα να σ' το προστάξη, Κορώνα ιδέα, ιδέα σπαθί, που θα είν' απάνου απ' όλα.»

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ -ΒΩΜΟΙ

Δεν είναι λίγοι αυτοί που με καλή θέληση μας προτείνουν να αλλάξουμε την γραμμή μας, υπό την έννοια του να λέμε τα πράγματα "κάπως" διαφορετικά. Πιο συγκεκριμένα, μας προτείνουν να μη "περιφρονούμε τον λαό". Βεβαίως και η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ δεν περιφρονεί τον λαό, αυτό δε που αυτοί αποκαλούν περιφρόνηση δεν είναι τίποτε άλλο από την τόλμη και το θάρρος της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ να παρουσιάζει την σκληρή πραγματικότητα της σύγχρονης Ελλάδος, χωρίς να καλλιεργεί ψεύτικες αυταπάτες και όνειρα απατηλά.

Δεν είμαστε ούτε αισιόδοξοι, ούτε απαισιόδοξοι. Το καθήκον μας δεν είναι να γινόμαστε αρεστοί στους πολλούς για να μαζεύουμε ψήφους, όπως οι πολιτικάντηδες, αλλά να λέμε την αλήθεια μήπως και ξυπνήσουν κάποιοι, έστω και λίγοι Έλληνες! Η εξαπάτηση του λαού είναι έργο των επιτηδείων, που θέλουν να λεηλατούν τον πλούτο του και να ξεπουλούν την Ιστορία του. Είναι ακόμη έργο των εμπόρων των Ιδεών, που κάθε λίγο και λιγάκι υπόσχονται μια νέα Ελλάδα, που δήθεν θα είναι μεγάλη, ισχυρή και ευτυχισμένη. Από την μεγάλη απάτη της ΟΝΕ μέχρι τα ΟΥΦΟ των εξωγήινων Ελλήνων, που θα έλθουν να μας σώσουν, έχουν ακουστεί πολλά. Πολλά που σε τίποτε δεν έχουν ωφελήσει το Έθνος μας.

Δεν είμαστε, λοιπόν, εμείς από αυτούς που θα σας πουν ότι όλα καλά και ωραία στον τόπο αυτό και τι σπουδαίοι που είμαστε εμείς οι Έλληνες. Όχι, δεν είμαστε... Είμασταν! Η επίγνωση δε της πραγματικότητος και της σημερινής μας κατάντιας είναι το πρώτο βήμα για να ξαναγίνουμε σπουδαίοι. Πολύ χαρα-

κτηριστικά έγραφε ένας μεγάλος Έλληνας στοχαστής στις αρχές του 20ου αιώνος:

Περικλή Γιαννόπουλου - Έκκλησις προς το Πανελλήνιον κοινόν: "Δια να Σωθείτε πρέπει να ταπεινωθείτε μόνοι Σας, να απογυμνωθείτε μόνοι Σας από όλες τις Ψευτιές και τα Φούμαρα και να ιδείτε αληθινά και κατάβαθα τα τρισελεεινά σας ΧΑΛΙΑ και την ΚΑΤΑΝΤΙΑ της Φυλής".

Η μοίρα του Έθνους μας, ευτυχώς ή δυστυχώς, ευτυχώς για εμάς, δεν είναι η μοίρα μιας ταπεινής επιβιώσεως κάπου σε μια γωνιά της Γης. Ο Ιωάννης Μεταξάς στον καιρό του Α' Παγκοσμίου Πολέμου έγραφε ότι πρέπει να γίνουμε ναυτική δύναμη για να έχουμε λόγο υπάρξεως γεωπολιτικής στην περιοχή μας. Αργότερα, 20 χρόνια μετά, άλλαξε γεωπολιτικές απόψεις, δυστυχώς για το Έθνος μας. Ίσως και να μη άλλαξε, ίσως οι περιστάσεις και οι ισχυροί τότε του κράτους, αλλά και οι διεθνείς συγκυρίες, που κατ' ουσίαν του επεβλήθησαν χωρίς την θέλησή του, να τον έκαναν να αλλάξει γνώμη!

Η μοίρα του Έθνους μας δεν είναι η μοίρα μίας ταπεινής επιβιώσεως κάπου σε μια γωνιά της Γης. Γι' αυτό πολύ σωστά και ο Περικλής Γιαννόπουλος στις αρχές του 20ου αιώνος έγραφε:

"ΕΛΛΗΝΑΔΕΣ Μπακαλευόμενοι παντού της Γης, αν δεν ξαναβρεθείτε γρήγορα σε ανάλογον υψηλή με τη Βυζαντινή Θέσι: ΕΙΣΘΕ ΧΑΜΕΝΟΙ. Δεν είνε στο χέρι Σας να εκλέξετε τίποτα. Ή θα είσθε εις την πρώτην Γραμμή του Πολιτισμού, μεταξύ των Πρώτων Πρωταγωνιστών ή στον ΠΑΤΟ της Οικουμένης".

Όλα δείχνουν ότι η Ελλάς βρίσκεται σήμερα σε ένα μεταίχμιο, σε μία ιστορική περίσταση ανάλογη ίσως των αρχών του 20ου

αιώνος. Τότε κατορθώσαμε να διπλασιάσουμε την Ελλάδα και να πάρουμε πίσω ένα μεγάλο κομμάτι της σκλαβωμένης Ελληνικής πατρίδος. Σήμερα τα πράγματα δείχνουν αντίθετα... και το καθήκον σε όσους είναι συνειδητοποιημένοι εθνικιστές είναι πολύ σκληρό. Κανένας σχεδόν σε αυτήν την χώρα δεν είναι πρόθυμος να μας ακούσει. Τα δυσάρεστα δεν τα ακούν πολλοί, τα αποφεύγουν. Όπως αποφεύγουν επίσης και τα δύσκολα γιατί δύσκολο είναι να αγωνίζεται κανείς για την Πατρίδα και για εθνικά ιδανικά στις ημέρες μας. Τον αγώνα αυτό η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ τον έχει ξεκινήσει εδώ και πολλά χρόνια και μέσα από πολλές δυσκολίες και εμπόδια, που για κάποιους θα έμοιαζαν ανυπέρβλητα. Από αυτό εδώ το βήμα, απαντώντας σε κάποιους που με χαιρεκακία μας ρωτούσαν και μας ρωτούν ακόμη που είναι κάποιοι από τους παλιούς συντρόφους μας, είχα πει:

"Σκληρό κι ανελέητο το να μάχεσαι για Ιδέες ενάντια στο κατεστημένο. Πόσο μάλλον όταν αυτές οι ιδέες αποτελούν την ενσάρκωση του... κακού και της κατάρας στον σύγχρονο κόσμο. Θέλει αντοχή και νεύρο το "περιθώριο", το να στέκεσαι ορθός μην υποχωρώντας και συνεπής πάντοτε σε έναν κώδικα τιμής, που αποτελεί μια ύψιστη ηθική κυρίων. Στον αγώνα αυτό είναι περισσότεροι οι λιποτάκτες παρά οι παρόντες. Ο χρόνος σκληρός κι αδυσώπητος λεηλατεί συνειδήσεις, γονατίζει ανθρώπους, ξεριζώνει καρδιές κι αφήνει πίσω του το δίχως άλλο μια πίκρα των προσώπων που έφυγαν, των εφηβικών βλεμμάτων που ήταν γεμάτα τόλμη κι αποφασιστικότητα και σήμερα σίγουρα βρίσκονται κάπου αλλού..."

Δεν μπορούν να ευθύνονται λοιπόν όσοι παρέμειναν πιστοί στην αποστολή τους γι' αυτούς που είτε εγκατέλειψαν, είτε πρόδωσαν, είτε εξαγοράστηκαν. Δεν μπορούν να φταίνε οι πιστοί για τους άπιστους, οι συνεπείς για τους ασυνεπείς, οι φιλότιμοι για τους άτιμους. Είναι τουλάχιστον άδικο να κατηγορείς κάποιον που παρέμεινε πιστός στις Ιδέες του γι' αυτούς που δεν άντεξαν και λύγισαν στον χρόνο.

Παρ' όλα αυτά, παρ' όλες τις προδοσίες και τα πισώπλατα μαχαιρώματα, παρ' όλη την πολεμική του συστήματος και τις διώξεις, **ΕΜΕΙΣ** είμαστε εδώ και σίγουρα δεν είμαστε εμείς οι φταίχτες για όσους γονάτισαν, λιποτάκτησαν, δολοφόνησαν τις ψυχές τους. Από τους χθεσινούς μας συντρόφους άλλοι σήμερα γλείφουν την εξουσία σε όλες της τις μορφές είτε οικονομικές, είτε πολιτικές. Άλλοι κοιτάνε τις δουλίτσες τους "γιατί δεν οδηγούν πουθενά τα πράγματα", άλλοι βρίσκονται στριμωγμένοι σ' ένα σκονισμένο γραφείο και κλαίνε την μοίρα τους, άλλοι γίνανε πτώματα ζωντανά μέσα σε κόμματα αστικά και άλλοι συνεπείς χαρτογιακάδες των διαπλεκομένων. Μα εμείς είμαστε εδώ. **Λίγοι, διαλεκτοί**, και γύρω μας εκατοντάδες νέα πρόσωπα γεμάτα πίστη, που ελπίζω πως δεν έχουν πάνω τους το στίγμα του νικημένου, του λιποτάκτη, του προδότη. Κάποτε θα ' ρθει μια γενιά, που θα είναι η Γενιά της Νίκης.

Αυτή η γενιά θα είναι ανελέητη και σκληρή, θα είναι αδίστακτη και ερασιθάνατη, αυτή η γενιά, η νέα γενιά των ηρώων, θα είναι εκείνη που θα σηκώσει τον Ήλιο και τα τιμημένα Λάβαρά του επάνω από την Ελλάδα, επάνω από την Ευρώπη, επάνω από ολόκληρο τον κόσμο.

Οι δώδεκα θεοί του Ολύμπου και η ανεξιθρησκεία στην Ελλάδα του 2006

Η θέση της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ στο ζήτημα της θρησκείας είναι ξεκάθαρη. Σύμφωνα με το επίσημο πρόγραμμά της, πιστεύει ότι στην Ελλάδα πρέπει να υπάρχει ανεξιθρησκεία, αλλά να απαγορεύονται οι θρησκείες που είναι αντίθετες προς το έθνος... Ενώ όμως, είναι απόλυτα επιτρεπτές κάποιες αντεθνικές θρησκείες και μυστικιστικά δόγματα, αντίθετα μέχρι πρόσφατα ήταν απαγορευμένο ένας Έλληνας να δηλώνει ότι πιστεύει στην Αρχαία Ελληνική θρησκεία! Πολλές φορές από το περιοδικό αυτό έχουμε ασκήσει σκληρή κριτική σε αρκετούς από αυτούς που εμφανίζονται σαν πιστοί της Αρχαίας λατρείας των Ελλήνων. Αυτό γιατί ανάμεσά τους εκτός από ΑΛΗΘΙΝΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ υπάρχουν από γραφικοί έως και εθνικά επικίνδυνοι. Όμως, όπως κι εάν έχει το πράγμα, δεν είναι δυνατόν η Εκκλησία να ενοχλείται τόσο πολύ με τους όποιους πιστούς της Αρχαίας Ελληνικής Θρησκείας και να μη ενοχλείται με κάποιες ξεκάθαρα ανθελληνικές θρησκείες και δόγματα...

Η Αρχαία Ολυμπία, ο Ιερός Τόπος των Ελλήνων και το παγκόσμιο "τηλε-αθλητικό" εμπόριο

Η Αρχαία Ολυμπία είναι από πάσης απόψεως ένας ιερός τόπος των Ελλήνων. Για όσους δεν το γνωρίζουν, εκτός από χώρος τελέσεως αθλητικών αγώνων ήταν και θρησκευτικό κέντρο, στο οποίο απαγορευόταν η παρουσία οποιουδήποτε ξένου! Έτσι λοιπόν είναι τουλάχιστον άκομψο να επιμένουν κάποιοι να μετατρέψουν αυτόν τον ιερό χώρο των Ελλήνων σε κέντρο διεθνών αθλητικών αγώνων, που θα γίνονται κάθε δύο χρόνια. Βεβαίως όπως γνωρίζετε, η προσπάθεια αυτή επί του παρόντος τουλάχιστον απέτυχε, αφού το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμ-

βούλιο αποφάσισε να μη γίνονται οι αγώνες αυτοί. Το θέμα πήρε προσωπικά ο ιδιοκτήτης του ΑΝΤ1, που συμμετέχει στα διεθνή αθλητικά δρώμενα και έτσι είδαμε πολλούς πολιτικούς να παίρνουν θέση υπέρ της τελέσεως των αγώνων. Έθαψαν όμως κυριολεκτικά το ψήφισμα που υπέγραψαν 137 αρχαιολόγοι Έλληνες και ξένοι που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα κατά της τελέσεως σύγχρονων αγώνων στην Ολυμπία. Αυτό είναι η δημοκρατία τους...

Το ανάκτορο αποκαλύπτεται! Στο φως το συγκρότημα της μυκηναϊκής ακρόπολης στην Σαλαμίνα

Τα αποτελέσματα της συστηματικής ανασκαφής έξι ετών στην Μυκηναϊκή ακρόπολη στα Κανάκια Σαλαμίνος, καθώς και τα οριστικά συμπεράσματα για τον χαρακτήρα και τις ιστορικές διαστάσεις της θέσης παρουσίασε ο κ. Γιάννος Λώλος, Αναπληρωτής καθηγητής Προϊστορικής Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, ο οποίος και διευθύνει την ανασκαφή. Το εκτεταμένο Μυκηναϊκό κέντρο στα Κανάκια, που περιλαμβάνει πυρήνα-ακρόπολη και κάτω πόλη και έχει πρόσβαση σε δύο φυσικούς λιμένες, συνδέεται με την ηγεμονία του Αίαντα του Τελαμώνιου. Βρέθηκε στο απόγειο της ακμής του κατά τον 13ο αιώνα π.Χ.

Πρόκειται, σημειώνει ο αρχαιολόγος, για

την έδρα των Αιακιδών, του Αίαντα του Τελαμώνιου, του επιφανέστερου εκπροσώπου του ηγεμονικού οίκου της νήσου, γνωστού από την ελληνική παράδοση. "Είναι μία από τις ελάχιστες περιπτώσεις όπου Μυκηναϊκά μέγαρα μπορούν με κάθε δυνατή βεβαιότητα να αποδοθούν σε ονομαστό Ομηρικό ήρωα και κορυφαίο πρωταγωνιστή του έπους".

"Γιουροβίζιον": Ένας ακόμη "εθνικός σκοπός" στον καιρό της παρακμής

Ο ποπ διαγωνισμός τραγουδιού φαίνεται ότι ταιριάζει "γάντι" στην αισθητική της Ν.Δ., που τα δίνει όλα για μια πρωτιά. Η περσινή επιτυχία της Παπαρίζου άλλωστε αναφερόταν από "γαλάζιους" ακόμα και... στον κυβερνητικό απολογισμό! Το σύνολο του υπουργικού συμβουλίου, τα μέλη του διπλωματικού σώματος της χώρας και οι ακόλουθοι τύπου 37 πρεσβειών (!) λειτούργησαν ως fan club του νέου "εθνικού" στόχου...

Δύο διευθύνσεις του ΥΠΕΞ (η Α3 των βαλκανικών υποθέσεων και η Γ 1-4 των ευρωπαϊκών υποθέσεων) πήραν φωτιά για "τα μάτια της Αννας", ενώ οι πρέσβεις ανά τον κόσμο έλαβαν "μπιλιετάκια" για να σαρώσουν πόρτα-πόρτα την ομογένεια, ώστε να μη χαθεί ούτε μία ψήφος στο televoting. Ο γενικός γραμματέας Τύπου Π. Λειβαδάς έστειλε επείγον σήμα στους ακολούθους τύπου να προσεγγίσουν δημοσιογράφους και opinion makers, ενώ οργανώθηκαν και "αυθόρμητες" υποδοχές σε όποια χώρα ταξίδευε η Άννα Βίσση. Πόσο μας κόστισε αυτό το κυβερνητικό παιχνίδι; Δώδεκα εκατομμύρια ευρώ, όπως επιμένει ο πρόεδρος της ΕΡΤ, Χρ. Παναγόπουλος. Από τα 12 εκατομμύρια τα πέντε θα εκταμιευτούν από την κρατική τηλεόραση, 3,5 εκατ. από την EBU, ενώ άλλα τόσα θα δώσουν οι χορηγοί. Ποιοι είναι οι τελευταίοι; εταιρείες του κράτους όπως ο ΟΠΑΠ, ο ΕΟΤ, η χρεοκοπημένη "Ολυμπιακή" ο ΟΤΕ και ελάχιστοι ιδιώτες. Βεβαίως για όλο αυτό το όργιο κακογουστιάς και σπατάλης του δημοσίου χρήματος δεν υπήρχε αντίρρηση ούτε από το ΠΑΣΟΚ, ούτε από τις λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις! Ό,τι θέλει το "πόπολο"... και το "πόπολο" θέλει άρτον και θεάματα!

Τα "πρωτόκολλα" η αποδεδειγμένα μεγάλη δύναμη των σιωνιστών στις ΗΠΑ

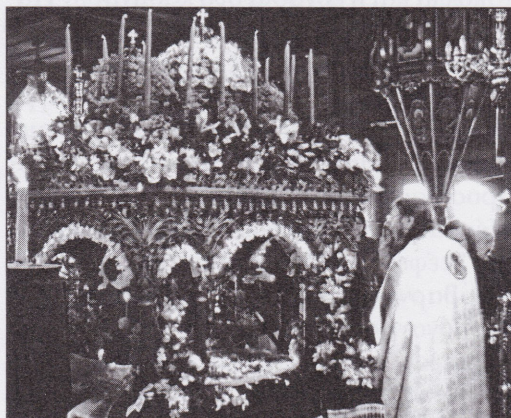
Μας λένε ότι τα Πρωτόκολλα των Σοφών της Σιών είναι ένα βιβλίο που λέει ψέματα και μάλιστα σε πολλές χώρες της Ευρώπης είναι και απαγορευμένο! Απόλυτα σχετική με τα όσα αναφέρουν και "προβλέπουν" τα Πρωτόκολλα και η εργασία δύο καθηγητών Πανεπιστημίου. Την "ασύγκριτη δύναμη" του ισραηλινού λόμπι στην Ουάσιγκτον, που οδηγεί με ταχύ ρυθμό σε μια αναμέτρηση με το Ιράν, παρουσίασαν σε έκθεση δύο αμερικανοί καθηγητές. Το ισραηλινό λόμπι προσδιορίστηκε από τους καθηγητές Τζον Μέρσαϊμερ του Πανεπιστημίου του Σικάγο και Στέφεν Γουόλτ του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ ως "ανήθικη συμμαχία ατόμων και οργανώσεων που εργάζονται για να διαμορφώσουν την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ προς μια κατεύθυνση πιο θετική για το Ισραήλ", και ωθεί συστηματικά την κυβέρνηση Μπους σε πολεμική ρήξη με την Τεχεράνη. Τον σχεδιασμό των κινήσεων του εκτελεί μια γνωστή ομάδα νεοσυντηρητικών, όπως ο πρώην πρόεδρος του Συμβουλίου Αμυντικής Πολιτικής Ρίτσαρντ Περλ και ο πρώην διευθυντής της CIA Τζέιμς Γούλσεϊ, οι οποίοι υπερασπίστηκαν τον πόλεμο στο Ιράκ και τους τελευταίους μήνες εστίασαν τις προσπάθειές τους στη δημιουργία συμμαχιών για την "αλλαγή του καθεστώτος" και, αν χρειαστεί, στην ανάληψη στρατιωτικής δράσης κατά του Ιράν. Όσο για την Κοντολίζα Ράις είναι γνωστό ότι συμμετείχε στο τελευταίο συνέδριο της Αμερικανοϊσ-

ραηλινής Επιτροπής Δημοσίων Υποθέσεων, που επηρεάζει καταλυτικά τον Τζ. Μπους.

Ζητούν να αλλάξουμε την Θεία Λειτουργία της Μεγάλης Εβδομάδος, την οποία θεωρούν αντισημιτική

Οι εβραίοι της χώρας μας, με πρώτο τον πρόεδρο του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος, ζητούν την κατάργηση των κειμένων της Μεγάλης Εβδομάδας, τα οποία, όπως επισημαίνουν, προάγουν... τον αντισημιτισμό!

Την Μεγάλη Πέμπτη ο Ιούδας και οι ομοεθνείς του Εβραίοι αποδίδονται με την περίφραση γέννημα εχιδνών: "Γέννημα εχιδνών, αληθώς, ο Ιούδας...". Λίγες στιγμές αργότε-

ρα υπενθυμίζεται ότι "σήμερα τω Σταυρώ προσήλωσαν οι Ιουδαίοι τον Κύριον"

Την Μεγάλη Παρασκευή στον Επιτάφιο Θρήνο οι Εβραίοι και πάλι εγκαλούνται: ***"Επί τη προδοσία ουκ ηρκέσθησαν, Χριστέ, τα γένη των Εβραίων, αλλ' εκίνουν τας κεφαλάς αυτών μυκτηρισμόν και χλεύην προσάγοντες. Αλλά δος αυτοίς, Κύριε, κατά τα έργα αυτών, ότι κενά σου εμελέτησαν". - "Των θεοκτόνων ο εσμός, Ιουδαίων έθνος το άνομον".***

Οι εβραίοι έχουν ζητήσει επανειλημμένως την κατάργηση αυτών των κειμένων. Όπως δήλωσε ο πρόεδρος τους "ο ιουδαϊσμός σέβεται τα ιερά κείμενα άλλων θρησκειών. Υπάρχουν, όμως κείμενα τα οποία, υπηρετώντας έμμονες προκαταλήψεις, δημιουργούν πνεύμα εχθρότητας, μισαλλοδοξίας και διωγμού κατά των Εβραίων".

Ζητούν λοιπόν οι Εβραίοι να αλλάξουν τα κείμενα της Θείας Λειτουργίας της Μεγάλης Εβδομάδος. Αυτοί γιατί δεν αλλάζουν από τα κείμενά τους τα όσα λένε για τον Έλληνα Αντίοχο τον Επιφανή και τον Αμάν τον Μακεδόνα; Γιατί δεν αλλάζουν τις πάμπολλες αναφορές κατά των Ελλήνων που υπάρχουν στα βιβλία της θρησκείας τους;

Και πάλι "Ιός" κατά "ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ"

Δισέλιδο δημοσίευμα του γνωστού "Ιού" της "Ελευθεροτυπίας", το Σάββατο 13 Μαΐου 2006. Από τα όσα έγραψε επιλέξαμε κάποια αποσπάσματα που αφορούν άμεσα την ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ όπως το παρακάτω:

Η "υπαρκτή-ανύπαρκτη" οργάνωση:

Είναι βέβαια αλήθεια ότι, πριν από έξι μήνες, μια λακωνική ανακοίνωση του φίρερ της "ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ", Νίκου Μιχαλολιάκου, γνωστοποιούσε την προσωπική απόφασή του για "αναστολή κάθε πολιτικής δραστηριότητος" της οργάνωσης με το σκεπτικό ότι "ζούμε σε ένα καθεστώς που, εις ό,τι αφορά τουλάχιστον τους Έλληνες Εθνικιστές, δεν υπάρχει πολιτική ελευθερία" ("Χ.Α" 1.12.2005). Η ομώνυμη ναζιστική εφημερίδα έκλεισε προσωρινά, για να ξανακυκλοφορήσει το Φλεβάρη...

Φυσικά και δεν ανοίγουμε διάλογο με τον "Ιό". Απλά η πραγματικότητα είναι ότι η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ανέστειλε την πολιτική της δράση, αλλά όχι τον ιδεολογικό της αγώνα. Και όσο για τα παραμύθια περί ποινικών ευθυνών που αναφέρει, δέκα χρόνια τα ίδια λένε, δεν βαρεθήκανε; Αυτό που είναι γεγονός είναι ότι τα κεντρικά γραφεία του Κινήματός μας έκλεισαν μετά από μία ακόμη δολοφονική επίθεση από τους προστατευόμενους από το "προοδευτικό" κατεστημένο του τύπου, "νεαρούς"...

ειδήσεις σχόλια

Θέλουν να μη... υπάρχουμε!

Στην συνέχεια του δημοσιεύματός του ο "Ιός" διαμαρτύρεται γιατί σε κεντρική αίθουσα των Αθηνών έγινε μία εκδήλωση για τα 600 φύλλα της εφημερίδος μας και γράφει: "***...Στην πραγματικότητα, όπως διαπιστώνουμε τώρα, το υποτιθέμενο "κλείσιμο" της τελευταίας δεν ήταν παρά η κατασκευή ενός βολικού άλλοθι, για την απόκρουση των ποινικών ευθυνών που προκύπτουν από τις επιθέσεις των μελών της, χωρίς να θίγεται στο παραμικρό η πολιτική δραστηριότητα του φίρερ και της παρέας του. Δραστηριότητα που, άλλωστε, δεν καταβάλλεται η παραμικρή προσπάθεια να συγκαλυφθεί. Έτσι, στο ίδιο ακριβώς φύλλο και στην ίδια σελίδα με την προαναφερθείσα "απόκρουση" των "συκοφαντιών και της λάσπης του "Ιού"", διαβάζουμε ότι "στις 16 Απριλίου του 2006 σε κεντρική αίθουσα των Αθηνών έγινε μια πολιτική εκδήλωση", "μια ορκωμοσία και μια επιβεβαίωση της πίστεως και της θελήσεως των αγωνιστών" που μάζεψε ο Μιχαλολιάκος κάτω από τα λάβαρα της "αδρανούς" (υποτίθεται) οργάνωσης...***"

Βεβαίως, το γεγονός και μόνο ότι υπάρχουμε, αναπνέουμε και ζούμε ελεύθεροι στην Ελλάδα ενοχλεί πολύ κάποιους. Θα ήταν πιο βολικό γι' αυτούς να υπήρχαν και στρατόπεδα συγκεντρώσεως για "αντιδραστικούς", όπως είχε ο πατερούλης Στάλιν... Λυπούμεθα που τους απογοητεύουμε, αλλά έχουμε την πρόθεση να συνεχίσουμε να υπάρχουμε στην Πατρίδα μας!

Περί "μεταμφιέσεων"

Προς το τέλος του δημοσιεύματός του ο "Ιός" μας κατηγορεί ότι προσπαθούμε να συγκαλύψουμε τις ιδεολογικές μας θέσεις και γράφει:

"***...Υπάρχει άλλωστε πλούσια εμπειρία από το αντίστοιχο κρυφτούλι που παίζεται εδώ και χρόνια σε σχέση με το πολιτικοϊδεολογικό της στίγμα. Τη μεταμφίεση, δηλαδή, των εγχώριων ναζί σε απλούς (αν και κομματάκι ακραίους) "εθνικιστές". "Παλαιότερα, πριν από χρόνια, χρησιμοποιείτο στα κείμενα του Κινήματός μας ο όρος εθνικοσοσιαλισμός", εξηγεί χαρακτηριστικά ο δικτυακός τόπος της οργάνωσης. "Το γεγονός ότι τώρα χρησιμοποιούμε τους όρους εθνικισμός, λαϊκός εθνικισμός και κοινωνικός εθνικισμός δεν σημαίνει ότι αλλάξαμε ιδέες. Απλά, θεωρούμε περισσότερο πολιτικά δόκιμο το να χρησιμοποιούμε τους όρους αυτούς, γιατί είναι γεγονός ότι ο όρος "εθνικοσοσιαλισμός" προκαλεί παρανοήσεις μετά από έναν ωκεανό προπαγάνδας εξήντα ολόκληρων ετών" ("Εθνικιστές ή Ναζιστές;", http://www.xryshavgh.org/, 19.4.2006).***"

Εάν υπάρχει μία κατηγορία που είναι πέρα για πέρα άδικη εναντίον της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ είναι ότι προσπαθεί να... κρύψει(!) τις Ιδέες της. Το να ισχυρίζεται κάτι τέτοιο κάποιος είναι τουλάχιστον αστείο.

Αμερικανικός "πολιτισμός"

Η παρακάτω είδηση αφιερώνεται εξαιρετικά στους πιστούς του καπιταλιστικού μοντέλου ζωής, του "American way of life":

"Ταξίδευε νεκρός επί έξι ώρες με το Μετρό! Συνέβη στο Μετρό της Νέας Υόρκης. Ένας άνθρωπος, ο οποίος ξεψύχησε στη θέση όπου καθόταν στον υπόγειο σιδηρόδρομο, έμεινε απαρατήρητος από τους συνεπιβάτες του επί έξι ώρες. Μόνον όταν ένας "περίεργος" επιβάτης τον χτύπησε ελαφρά στο χέρι, έγινε αντιληπτό ότι αυτός ο άνθρωπος ήταν νεκρός. Ο Ευγένιος Ράιλι, 64 ετών, βετεράνος του πολέμου στο Βιετνάμ και ταχυδρομικός υπάλληλος, είχε μόλις τελειώσει τη δουλειά του και επέστρεφε στο σπίτι του, στο Μπρούκλιν. Επιβιβάστηκε λοιπόν στο τρένο, στο τελευταίο βαγόνι, όμως λίγο μετά, αφότου κάθησε, έπαθε καρδιακή προσβολή και πέθανε. Πατέρας τριών παιδιών, με ιστορικό προβλημάτων στην καρδιά, είχε υποβληθεί σε εγχείρηση μπαϊπάς πριν από αρκετά χρόνια. Ουδείς αντιλήφθηκε ότι είχε πεθάνει. Το τρένο στο οποίο επέβαινε,

ολοκλήρωσε έξι φορές το δρομολόγιό του α-πό την 57η Οδό του Μανχάταν στο Κόνεϊ Άιλαντ του Μπρούκλιν. Έξι φορές πέρασε και έξω από το σπίτι του Ράιλι..."
Αυτό είναι "πολιτισμός" για κάποιους... Να περιφέρεσαι νεκρός επί έξι ώρες ανάμεσα σε ζωντανούς και κανένας να μη σου δίνει σημασία!

Βλαντιμίρ Πούτιν κατά φασισμού

Ο Βλαντιμίρ Πούτιν θυμήθηκε φαίνεται τα χρόνια του στην KGB όταν υπηρετούσε με θέρμη τον μπολσεβικισμό. Έτσι λοιπόν έκανε έκκληση στους λαούς του κόσμου να αντιμετωπίσουν τον εξτρεμισμό και την ξενοφοβία απηύθυνε ο Ρώσος πρόεδρος Βλαντιμίρ Πούτιν κατά την παραδοσιακή παρέλαση στη Μόσχα την Τρίτη για την επέτειο νίκης κατά της ναζιστικής Γερμανίας το 1945. "Αυτοί που εκ νέου προσπαθούν να κρατούν τις σημαίες του ναζισμού, που σκορπίζουν το μίσος, τον εξτρεμισμό και την ξενοφοβία, οδηγούν τον κόσμο σε ένα αδιέξοδο, σε μια ωμότητα και σε παράλογες αιματοχυσίες" δήλωσε ο επικεφαλής του Κρεμλίνου σε σύντομη ομιλία του ενώπιον χιλιάδων βετεράνων πολέμου και στρατιωτικών στην Κόκκινη Πλατεία.
Ο φασισμός τον πείραξε... Δεν βλέπει που έχει καταντήσει η Ρωσσία και ότι η Αμερική έχει βάλει πόδι μέχρι και στην Ουκρανία; Το μόνο που τον ενοχλεί είναι οι Ρώσσοι πατριώτες, που αντιστέκονται και παραμένουν πιστοί στα εθνικά ιδανικά;

Η Ελληνική - Θρακική καταγωγή των Πομάκων

Με αφορμή την ατυχή και προκλητική για κάθε Έλληνα πατριώτη απόφαση του ΠΑΣΟΚ να κατεβάσει σαν υποψήφια υπερνομάρχη την Καραχασάν, ήλθε και πάλι στο προσκήνιο το θέμα των Πομάκων. Των Πομάκων που πράγματι είναι Ελληνικής - Θρακικής καταγωγής αλλά που το ελληνικό κράτος τους έσπρωξε χωρίς να το θέλουν σχεδόν στα δίχτυα και την προπαγάνδα της Κεμαλικής Τουρκίας. Μάλιστα όπως προκύπτει από τις βραχογραφίες του Γονικού Έβρου, του 1100 π.Χ. με τις σκηνές προσευχής σε σχήμα σταυρού, δείχνουν ότι οι γυναίκες των Πομάκων, πολλούς αιώνες προτού εκχριστιανιστούν, σταύρωναν το ψωμί και αυτό αποτελεί μια ακόμη απόδειξη της Ελληνικής - Θρακικής καταγωγής αυτού του λαού, που δεν έχει ουδεμία σχέση με τους Τούρκους. Όμως, το αντεθνικό ελληνικό κράτος κατόρθωσε να τους κάνει Τούρκους στην συνείδηση και αυτό δυστυχώς αποτελεί σήμερα μία πραγματικότητα, που πολύ δύσκολα αλλάζει και είναι δυνατόν να αλλάξει μόνο μέσα στα πλαίσια ενός εθνικού κράτους!

Τουρκικές προκλήσεις μετά τα αποκαλυπτήρια του μνημείου για τη γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού

Μνημείο για τους πεσόντες κατά τη διάρκεια του μικρασιατικού πολέμου στην Κεσάνη της Θράκης θα ανεγερθεί, μετά τα αποκαλυπτήρια του μνημείου για τη γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού στη Θεσσαλονίκη, δήλωσε ο υπουργός Εξωτερικών της Τουρκίας, Αμπντουλάχ Γκιουλ. Σε αποκλειστικές του δηλώσεις προς το τουρκικό ειδησεογραφικό πρακτορείο "Ανατολή", ο Γκιουλ χαρακτήρισε "σωστή" την απόφαση του δημάρχου Σμύρνης να ακυρωθεί η απόφαση αδελφοποίησης των πόλεων της Σμύρνης και της Θεσσαλονίκης.
Δεν είναι όμως η μοναδική τουρκική πρόκληση... Στις 19 Μαΐου του 2006 οι Τούρκοι έκαναν τελετή και εγκαίνια μνημείου και μουσείου στα Ύψαλα για την γενοκτονία που υπέστησαν από τους Έλληνες από το 1821 μέχρι το 1922! Την πρωτοβουλία για την κατασκευή αυτού του μνημείου είχε ο πρόεδρος του δικηγορικού συλλόγου της περιοχής, ο οποίος επισκέφθηκε τον Έλληνα

γενικό πρόξενο στην Πόλη για να διαμαρτυρηθεί γιατί θα γίνει μνημείο στην Θεσσαλονίκη εις μνήμη της γενοκτονίας των Ποντίων! Αντί δε οι Έλληνες διπλωμάτες να τον πετάξουν με τις κλωτσιές, του δήλωσαν ότι

σαν κυβέρνηση η Ελλάδα δεν επιθυμεί την ανέγερση μνημείου για την γενοκτονία των Ποντίων, αλλά οι δήμοι είναι ανεξάρτητοι και κάνουν ό,τι θέλουν...

Ένα σχόλιο στην Ελευθεροτυπία και η Ελληνοτουρκική "φιλία"

Διαβάσαμε το παρακάτω σχόλιο στην γνωστή "προοδευτική" εφημερίδα:

"Ένας Τούρκος στο Μεσολόγγι!

"Καίτοι δεν ήλθον επισήμως, εν τούτοις εθεώρησα σκόπιμον, συνεχίζων την εκδρομήν μου από Δελφούς,να έλθω εις το Μεσολόγγι και να καταθέσω ολίγα άνθη εις τα μνημεία των ηρώων του 1821 εις ένδειξιν θαυμασμού προς τους ήρωας του Μεσολογγίου, διότι πιστεύω ότι, ανεξαρτήτως του ποίος είναι ο αντίπαλος εις έναν αγώνα, ο ήρως πρέπει να τιμάται και η πράξις αυτή είναι πράξις αφαντάστου αξίας".

Μπορεί να φαίνονται συνηθισμένα λόγια που εκφωνούνται σε επετείους, αλλά δεν είναι. Τα εκφώνησε -πριν από 53 χρόνια, παρακαλώ- ο πρεσβευτής της Τουρκίας στην Αθήνα Τζεμάλ Χουσνί Ταράι, όπως διαβάζουμε στην "Ακρόπολι" της εποχής (2/4/1953), που μας έστειλε μανιώδης συλλέκτης παλιών εντύπων.

Η επίσκεψη του Τούρκου τότε αξιωματούχου είχε προκαλέσει εντύπωση και για τα λόγια που αντάλλαξε με τοπικούς αξιωματούχους. Ο βουλευτής Χρ. Ευαγγελάτος τού είπε: "Είναι τώρα η ελληνοτουρκική φιλία τόσον αδελφική, ώστε εδώ όπου έρρευσε το περισσότερον αίμα, σας δίδω ασπασμόν εκ μέρους του Μεσολογγίου"! Και το κείμενο του ανταποκριτή της εποχής συνεχίζει: "Ο κ. πρέσβυς, δακρύων, ανταπέδωσε τον ασπασμόν εις τον βουλευτήν και πρώην δήμαρχον Μεσολογγίου"!

Το γεγονός αυτό είχε μάλλον περάσει απαρατήρητο από τους Ελληναράδες της εποχής, αν και είχε δημοσιευθεί σε μια κατ' εξοχήν εθνικόφρονα εφημερίδα; Έτσι φαίνεται, καθώς τότε δεν υπήρχαν τηλεοπτικά δίκτυα να στέλνουν στο πανελλήνιο τις φωνές του Ψωμιάδη, του Καλαντζή, του Παπαθεμελή, του Καρατζαφέρη, του Χριστόδουλου και του Άνθιμου της εποχής...
Γ.ΚΑΡ".

Ώστε έτσι λοιπόν... "Συγκινητικό" που ένας Τούρκος επίσημος επισκέφθηκε το Μεσολόγγι το 1953! Μόνο που δεν μας λέει ο δημοσιογράφος της "Ελευθεροτυπίας" ότι δύο χρόνια μετά, τον Σεπτέμβριο του 1955, οι Τούρκοι έκαναν πογκρόμ κατά του Ελληνισμού της Κωνσταντινουπόλεως και στην συνέχεια συστηματικά έδιωξαν τους Έλληνες από Ίμβρο και Τένεδο... Φαίνεται πως πριν από κάθε τουρκική επεκτατική ενέργεια προηγείται μία περίοδος "φιλίας"! **Μήπως και τώρα ζούμε μία ανάλογη περίοδο; Μήπως μας αποκοιμίζουν με παραμύθια για "φιλία", έχοντας κατά νου να μας αποκοιμίσουν για να μας πάρουν στα επόμενα χρόνια Αιγαίο και Θράκη;**

29 Μαΐου 1453

Λίγοι γενναίοι με Αρχηγό έναν Μεγάλο Αυτοκράτορα, σφίγγουν στα αιματοβαμμένα χέρια τους τα άρματά τους και περιμένουν την Ιστορία...

Η Βασιλεύουσα, η πρωτεύουσα της χιλιόχρονης Ελληνικής Αυτοκρατορίας πέφτει χτυπημένη από τον βάρβαρο κατακτητή, αλλά όχι μόνον από το βάρβαρο κατακτητή, αλλά και από την δική της μεμψιμοιρία, από την ηττοπάθεια, από το εσωτερικό μέτωπο που είχαν κατορθώσει να δημιουργήσουν μέσα στα σπλάχνα της Αυτοκρατορίας οι εχθροί της Φυλής.

Σημαντικά γεγονότα, που προηγήθηκαν της Αλώσεως και που πρέπει οπωσδήποτε να αναφερθούν είναι τα εξής: Ο τορπιλισμός των προσπαθειών του Αυτοκράτορος Κων/νου Παλαιολόγου να λύσει το θρησκευτικό ζήτημα και να επιτύχει με αυτόν τον τρόπο βοήθεια από την Καθολική Δύση.

Επικεφαλής σ' αυτήν την κίνηση εναντίον των σχεδίων του Παλαιολόγου ήταν ο μετέπειτα πατριάρχης Γεννάδιος. Άλλη σημαντικό επίσης γεγονός είναι η προδοσία των Γενουατών(;) εμπόρων στην προσπάθεια του εμπρησμού του Οθωμανικού στόλου από γενναίους υπερασπιστές της Αυτοκρατορίας.

29 Μαΐου 1453, σε μια πολιτεία με πληθυσμό άνω των 500.000 ανθρώπων, βρίσκονται μόνο 5.000 περίπου άνδρες για να την υπερασπισθούν. Λίγοι γενναίοι με Αρχηγό έναν Μεγάλο Αυτοκράτορα, σφίγγουν στα κουρασμένα χέρια τους τα άρματά τους και περιμένουν την Ιστορία...

Την Ιστορία που γράφεται με χρυσά γράμματα εκεί, στην Πύλη του Ρωμανού, όπου ο τελευταίος Αυτοκράτορας των Ελλήνων σφραγίζει ανεξίτηλα με το Αίμα Του το όνομά Του με την Αιωνιότητα. Εκεί, στην Πύλη του Ρωμανού, όπου ο Κων/νος Παλαιολόγος με την ηρωική θυσία Του δίνει την τελευταία μάχη της Αυτοκρατορίας για την υπεράσπιση της Αρχαίας Δόξας και για τον Πολιτισμό.

Η Πόλις πέφτει και νύχτα φριχτή απλώνεται για τέσσερους ολόκληρους αιώνες πάνω από τον ουρανό της Ελλάδος. Ο Ελληνισμός σέρνεται δούλος του Ασιάτη υπανθρώπου και τα Αγια Σύμβολα της Φυλής μολεύονται από τον Τούρκο δυνάστη.

Σ' αυτούς τους τέσσερους σκληρούς αιώνες δεν ήταν λίγοι εκείνοι, που με πίστη στην καρδιά για την Δόξα και την Τιμή της Φυλής, επήραν τα βουνά προτιμώντας να ζήσουν Ελεύθεροι και Έλληνες, προτιμώντας να ζήσουν σαν αγρίμια, παρά να είναι νομοταγείς πολίτες της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Σ' αυτούς τους τέσσερους σκληρούς αιώνες δεν ήταν λίγοι εκείνοι, που πήραν την μεγάλη απόφαση να ζήσουνε σαν φυγόδικοι αντάρτες επάνω στα αγιασμένα βουνά της Ελληνικής Γης. Μα υπήρχαν και κάποιοι, που προτίμησαν την συνδιαλλαγή με τον κατακτητή από την αδούλωτη υπερηφάνεια. Που προτίμησαν την εύκολη ζωή της υποταγής από τον δύσκολο δρόμο της ανταρσίας. Λέγουν σήμερα ορισμένοι ότι σωστά έκαναν όλοι αυτοί, που αποκτούσαν θέσεις και αξιώματα μέσα στο Τουρκικό κράτος και ότι εάν το Έθνος είχε ακολουθήσει αυτή την τακτική, σήμερα θα είχε

διαδεχθεί την Οθωμανική Αυτοκρατορία. Σ' όλους αυτούς, άλλους καλοπροαίρετους και άλλους κακοπροαίρετους, θα απαντήσω με τα εξής λόγια: Ότι Ελληνισμός, για μένα τουλάχιστον, χωρίς υπερηφάνεια δεν νοείται. Δεν μπορώ να εννοήσω πώς εξυπηρετείτο ο Ελληνισμός από όλους αυτούς τους αργυρώνητους λακέδες των Οθωμανικών οντάδων, όταν Ελληνισμός είναι πάνω απ' όλα υπερηφάνεια, Θάρρος Αδάμαστο, Όρθιο Μέτωπο, Τιμή, Καθήκον. Με την ίδια λογική άλλωστε, του ότι θα έπρεπε δηλαδή να αλωθεί η Οθωμανική Αυτοκρατορία εκ των ένδον, θα πρέπει να δικαιολογήσουμε και τους Μηδίζοντας των Περσικών Πολέμων, διότι και αυτοί θα μπορούσαν να πουν ότι σκοπός τους ήταν να γίνουν κάποια ημέρα η άρχουσα τάξις της Περσικής Αυτοκρατορίας. Μας λέγουν ορισμένοι ότι με την Επανάσταση του 1821 κατεστράφη η Ελληνική οικονομία και ότι υπέστη ζημία η θέσις των Ελλήνων στο Τουρκικό κράτος. Μα πότε τέλος πάντων θα καταλάβουν ότι η Ιστορία των Εθνών δεν γράφεται ούτε με βάση συμφέροντα Οικονομικά, ούτε με γνώμονα αυτή τη σιχαμερή νοικοκυρίστικη αντίληψι. Πότε θα καταλάβουν τέλος πάντων ότι το πρώτον καθήκον του Έλληνος σε όλες τις εποχές, είναι το καθήκον του Στρατιώτη απέναντι στη Σημαία του, να μην δίνει ποτέ στον εχθρό "Γην και Ύδωρ".

Τελικώς μετά από χίλιες προσπάθειες και πολλούς κόπους το Έθνος αποτίναξε από πάνω του τον ζυγό της δουλείας και ο Ήλιος της Ελευθερίας εφώτισε και πάλι την Πατρίδα. Οι Έλληνες άρχισαν και πάλι να αποκτούν συνείδηση της Αποστολής τους και κατάλαβαν ότι έχουν καθήκον να ξαναπάρουν πίσω τις Χαμένες Πατρίδες του Ελληνισμού, να δημιουργήσουν τη Νέα Ελληνική Αυτοκρατορία. Για εκατό περίπου χρόνια ο Ελληνισμός ονειρεύεται την Κόκκινη Μηλιά και την Κωνσταντινούπολη, για εκατό περίπου χρόνια ο Ελληνισμός ονειρεύεται, δηλαδή είναι ένα Ζωντανό Έθνος.

Η Μεγάλη Ιδέα γεμίζει τις καρδιές των Ελλήνων με πόθους για εκατό περίπου χρόνια μέχρι το μοιραίο έτος του 1922.

Η καταστροφή της Μικράς Ασίας τσακίζει τα φτερά του Ελληνισμού, που παρ' όλα αυτά έχει ακόμα την δύναμη για ελπίδες και όνειρα. Μα πιο μεγάλη καταστροφή είναι αυτή που ακολουθεί την στρατιωτική ήττα, είναι ο δηλητηριασμός της πνευματικής, πολιτικής και κοινωνικής ζωής του λαού μας από τις νέες "ιδέες". Δήθεν νεωτεριστές "διανοούμενοι" δηλητηριάζουν τις ψυχές των Ελλήνων. Η πολιτική γεμίζει από φιλελεύθερους αρνησιπάτριδες, που συχνάζουν χωρίς ντροπή στους προθαλάμους διαφόρων πρεσβειών. Οι αλλόφυλοι μπολσεβίκοι της Θεσ/νίκης, εκμεταλλευόμενοι την δυστυχία του λαού, αρχίζουν να αποκτούν οπαδούς μέσα στα λαϊκά στρώματα. Στην λογοτεχνία δεν κυριαρχεί πια ο Μεγαλοϊδεατισμός του Κωστή Παλαμά, αλλά η θανατερή αγωνία των μελαγχολικών ποιητών με τα χλωμά πρόσωπα. **Η Ελληνική κοινωνία σαπίζει όλο και περισσότερο μέσα στους νέους τρόπους.**

29 Μαΐου 2006, 553 χρόνια ντροπής, ο Ελληνισμός ακόμα νεκρός. Ως πότε;

I. K.

Ο ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ

Ο Μύθος ενός ολάκερου Λαού! Μύθος, που περιφρονεί τους αιώνες, την λήθη, τα συμφέροντα και την συμβατική Ιστορία

"Εκεί μπροστά στην Πύλη του Ρωμανού, πρώτος ανάμεσα σε ίσους, Στρατιώτης μέσα στους στρατιώτες, ο Πολεμιστής και Άγιος του Έθνους, ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος, θα πέσει, έχοντας πει το ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ του Μεσαιωνικού Ελληνισμού απέναντι στην Ασία."

Μέσα από τα δημοσιεύματά μας πέρασαν άφθονες αναφορές και αναδρομές σε πάμπολλα ιστορικά ζητήματα Εθνικού ενδιαφέροντος και ουσιαστικής πατριωτικής σημασίας. Πάντα ιδωμένα με την πρέπουσα πληρότητα και βαθιά γνώση, συνυφασμένα με κριτική μνήμη.

Έτσι με αυξημένη συχνότητα έχουμε προβάλλει το κορυφαίας Εθνικής σημασίας και τραγικής βαρύτητας για το Έθνος μας γεγονός της πτώσεως της Βασιλευούσης, της Κωνσταντίνου - Πόλεως στα χέρια των Ασιατών Βαρβάρων του ημιπαράφρονα Μεχμέτ του Β. Αποφράδα ημέρα του Ελληνισμού και του Ευρωπαϊκού Πολιτισμού η Τρίτη 29 Μαΐου του 1453, όταν αργά τη νύκτα ξεκίνησε η τελευταία τουρκική επίθεση ενάντια στα ασθενικά τείχη της ετοιμοθάνατης Αυτοκρατορικής Πρωτεύουσας. Μερικές χιλιάδες Ελλήνων και λίγες εκατοντάδες άλλων Ευρωπαίων (κυρίως Γενοβέζοι) κάτω από την ηρωική ηγεσία του ασκητικού Στρατηλάτη Αυτοκράτορα Κωνσταντίνου του 11ου και με "πρωτομάστορα" τον γενναίο Ιουστινιάνη, αντιμετώπισαν την δυσανάλογα τεράστια βαρβαρική μάζα. Μαζί τους ο εξαθλιωμένος πληθυσμός της Βασιλεύουσας που δοκιμαζόταν από τις αρχές Απριλίου με σφοδρό κι αδιάκοπο κανονιοβολισμό από το πολυπληθές και καλά οργανωμένο αρχέγονο πυροβολικό του Μεχμέτ. Η προϊούσα αποσύνθεση της Αυτοκρατορίας, έφθανε στο καταληκτικό της σημείο. Για 200 περίπου χρόνια, κλιμακωτά, για λόγους εσωτερικών αντινομιών και εκφυλισμού της πολιτειακής οργάνωσης, δημογραφικού μαρασμού, οικονομικής απορύθμισης και αντιπαλότητας με την Γαληνοτάτη Βενετία ("Ιερουσαλήμ" της Αδριατικής), το σκέλεθρο της ύστερης Βυζαντινής Αυτοκρατορίας κατέρρεε με συνέπεια. Αυτοί οι παράγοντες πολλαπλασιαζόντουσαν εκθετικά από την επίδραση της διαπάλης Καθολικού και Ορθοδόξου Χριστιανικού Δόγματος και την αντανάκλασή της πάνω στον ημιμαθή Βυζαντινό Λαό, που διατηρούσε θρησκευτικό φανατισμό απροσμέτρητο αλλά και δικαιολογημένη αγανάκτηση από την τυραννία των Λατίνων στην περίοδο της Δυτικής Κατοχής. Οι προσπάθειες του στερνού Αυτοκράτορα για την αναζωογόνηση της Πόλεως και της Αυτοκρατορίας γενικότερα έμειναν ατελέσφορες. Οι στρατιωτικές προετοιμασίες του προσέκρουσαν στον παραδοσιακό θρησκευτικό φανατισμό των ηλιθίων και δειλών της εποχής.

Περίπου 30.000 καλόγεροι υπήρχαν στην Μείζονα περιοχή της Βασιλευούσης, όταν ο Δεσπότης της Αυτοκρατορίας διέθετε μόνο μερικές χιλιάδες μαχητές για να υπερασπίσει τα τείχη. Ακόμη το μισαλλόδοξο πνεύμα των κληρικών κύκλων της αγνοίας, διαπότιζε ολάκερη την πολιτεία ώστε να οδηγήσει τον Μεγάλο Δούκα Λουκά Νοταρά, Δομέ-

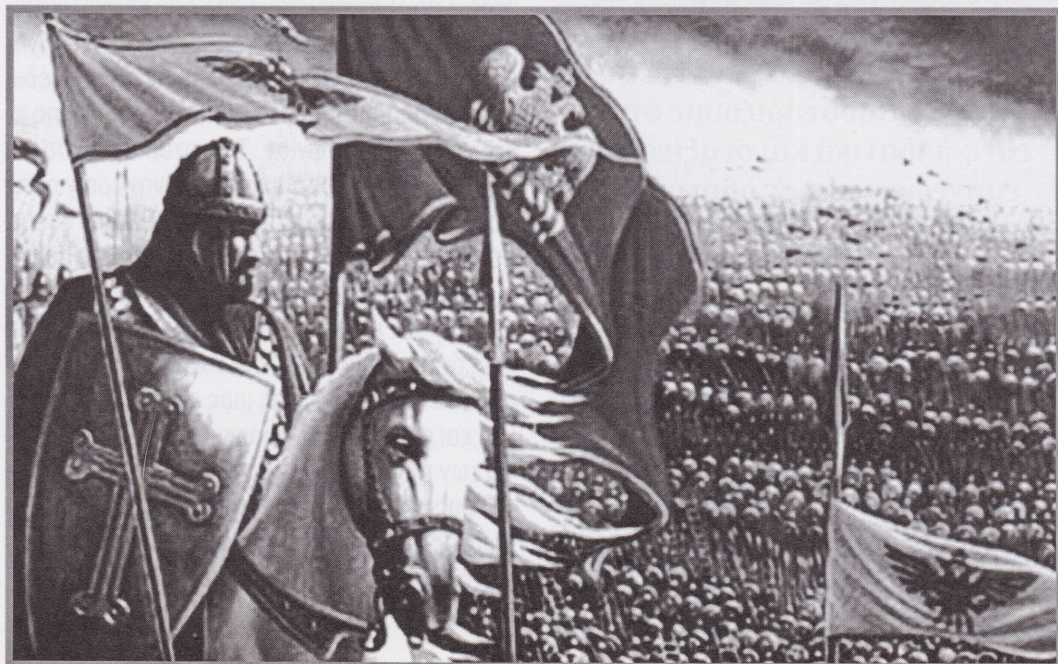
στιχο των Σχολών (ανάλογο του Πρωθυπουργού σήμερα) να εκφράζει δημόσια την προτίμησή του για το Τουρκικό σαρίκι σε σχέση με την "Λατινική Τιάρα".

Οι φιλάργυροι Βενετοί έμποροι που αριστοτεχνικά παρασιτούσαν στην Πόλη, έμειναν αδιάφοροι ή και συχνά συνήργησαν με τους Εχθρούς, οδηγημένοι από τα προστάγματα των Ιουδαίων Τραπεζιτών που επηρεάζουν το Δογικό παλάτι. Είναι αλήθεια ότι είχε προηγηθεί μια 20ετία έντονης πνευματικής κινητικότητας και αναδημιουργίας με κέντρο το πρόσωπο του Μεγάλου Δασκάλου Γεωργίου Γεμιστού ή Πλήθωνος. Ο Μεγάλος Πλατωνικός Οραματιστής, που γνώρισε καλά τον στερνό Αυτοκράτορα και επηρέασε την σκέψη του, όταν ζούσε στην αυλή του, είχε ήδη εκφάνει τον Σωτήριο Ελληνικό Λόγο του για την Εθνική Αναγέννηση. Μ' Ελληνοκεντρικό Στρατιωτικό Σοσιαλιστικό Πνεύμα, προετοίμαζε το έδαφος της ανασυγκρότησης της Αυτοκρατορίας, μακρυά από αφορισμούς και αναθέματα. Όμως η συγκυρία της τύχης και η συντριπτική πορεία της Ιστορίας, στέρησαν από τον Λαό μας αυτήν την ευκαιρία Αναγέννησης. Έτσι μοιραία η Αναγέννηση άνθησε σε τόπους άλλους κι άλλους λαούς της Ευρώπης. Πριν ξανανθίσει το Ιερό δένδρο του Ελληνικού Πνεύματος, έμελλε να πνιγεί από την Τουρκομογγολική λαίλαπα της Ασίας.

Εκεί μπροστά στην Πύλη του Ρωμανού, πρώτος ανάμεσα σε ίσους, Στρατιώτης μέσα στους στρατιώτες, ο Πολεμιστής και (γιατί όχι) Άγιος του Έθνους, ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος, θα πέσει, αγωνιζόμενος με Σπαρτιατική πίστη και θάρρος για τον Ελληνισμό.

Έχοντας, ξεστομίσει το "ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ" του Μεσαιωνικού Ελληνισμού απέναντι στην Ασία. Μαζί του θα πεθάνει η Αυτοκρατορία που δεν πρόλαβε να γευθεί το ζωογόνο φάρμακο της Ελληνικής αναστάσεως. Που όταν ολοκληρώθηκε η Ελληνοποίησή της, ήταν ανίκανη να την προφυλάξει. Κι' όπως το ξέπνοο κορμί του τελευταίου Άρχοντα ακούμπησε το αιματοβαμμένο χώμα, λίγο πριν η φρίκη και η κτηνωδία των ορδών σαρώσουν το Θαύμα του Πολιτισμού, ο θρύλος θα πάρει τ' όνομά του, σύμβολο κι ελπίδα του Γένους μας για 400 χρόνια δουλείας, προμετωπίδα του Ναού των Ονείρων μας, φόρο της πίστης του Ελληνισμού. Θα του μετατρέψει το ακάνθινο στέφανο του μαρτυρίου σε φωτοστέφανο και θα τον κάνει πιο δυνατό από τον θάνατο.

Θα τον μετατρέψει σε Μύθο ενός ολάκερου Λαού! Μύθο, που περιφρονεί τους αιώνες, την λήθη, τα συμφέροντα και την συμβατική Ιστορία. Μύθο που μπόλιασε τις προδομένες γενιές των παππούδων μας. Μύθο του Αίματος, της Ελπίδας και της Νίκης. Η κουρασμένη Βασιλεύουσα της Χαμένης Αυτοκρατορίας μας, μας χάρισε σαν πιο ακριβό θησαυρό, Αναγνώστη, τον Μαρμαρωμένο Βασιλιά. Ας τον κρατήσουμε δίπλα στην Καρδιά μας.

γράφει η **Ινώ Αλεξίου**

ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟΙ ΗΡΩΕΣ...

Ένα προσκύνημα στο χωριό Μελάς στην Καστοριά και η εγκληματική εγκατάλειψη ενός ιστορικού χώρου

Διανύοντας αυτά τα δύσκολα χρόνια του ιστορικού σκοταδισμού και της διαστρέβλωσης της Ελληνικής ιστορίας, εμείς οι εθνικιστές που δεν ντρεπόμαστε να υποστηρίζουμε ότι τα εθνικά ιδανικά και οι αξίες μας εμπνέουν και μας οδηγούν, έχουμε καταστήσει χρέος μας να τα διαφυλάξουμε. Το χρέος μας όμως αυτό δεν είναι η απλή διαφύλαξη της ιστορικής μας κληρονομιάς και των αξιών που αναβλύζουν από αυτή αλλά η μεταλαμπάδευση και η μεταφύτευση της ιστορικής μνήμης του έθνους στις γενιές που θα μας διαδεχθούν.

Είναι χρέος μας, σε χρόνους που μεθοδεύεται η ιστορική λήθη στο βωμό μεγάλων συμφερόντων που προάγουν τις ασυμβίβαστες "φιλίες" (π.χ. ελληνοτουρκική) μεταξύ εθνών που δεν τα χωρίζουν μόνο αβυσσαλέες διαφορές στις παραδοσιακές τους αξίες αλλά και ποταμοί αίματος που χύθηκαν για την προάσπιση τους, να διατηρήσουμε ζωντανή την ιστορία μας.

Την ιστορία που έγραψαν με το αίμα τους αναρίθμητοι ήρωες της φυλής μας και τους οποίους εμείς σήμερα στεφανώνουμε με τη λησμονιά της αδιαφορίας και του ανέμελου τρόπου ζωής που ως λαός διάγουμε δίχως ίχνος ντροπής. Την ιστορία που κακοποιείται μέσα από τα σχολικά βιβλία και παραποιείται βάναυσα από κατευθυνόμενα Μ.Μ.Ε. έτσι ώστε να εξυπηρετεί τα σχέδια μιας παγκοσμιοποιημένης και ομοιόμορφης εκτρωματικής κοινωνίας. Την ιστορία που συχνά υποβαθμίζεται σε τουριστική πανήγυρη για την προσέλκυση αλλοδαπών και ημιδαπών τουριστών με μοναδικό γνώμονα φυσικά το κέρδος.

Θα καταθέσω λοιπόν την εμπειρία που είχα ως λάτρης των ιστορικών μνημείων αυτού του τόπου, όχι από ιδιοτροπία συλλογής τουριστικών εμπειριών, αλλά εξαιτίας μιας εσωτερικής δύναμης και επιθυμίας να προσκυνήσω μαζί με τη γενιά των παιδιών μου τους ιστορικούς χώρους εκείνους που σημαδεύτηκαν από ανθρώπους οι οποίοι πότισαν το δένδρο της ελληνικής φυλής με ιδανικά και αξίες θυσιάζοντας τη ζωή τους σ' αυτόν τον αγώνα.

Στο χωριό Μελάς που σκοτώθηκε ο πρωτομάρτυρας του Μακεδονικού Αγώνα

Ένα τέτοιο προσκύνημα λοιπόν, με απόλυτη συναίσθηση της ευθύνης που προϋποθέτει, έγινε κοντά στα βόρεια σύνορα της πατρίδας μας στο χωριό Μελάς του Ν. Καστοριάς. Το ιστορικό αυτό χωριό, που βρίσκεται στην περιοχή των Κορεστίων, μιας περιοχή που αποτέλεσε επίκεντρο του σκληρού και αιματηρού αγώνα για την ελευθερία της Μακεδονίας από το 1904 μέχρι το 1908, έλαβε το όνομα του από το γεγονός ότι εκεί σκοτώθηκε ο πρωτομάρτυρας του Μακεδονικού Αγώνα Παύλος Μελάς και μέχρι σήμερα εκεί σώζεται το σπίτι που έλαβε χώρα το τραγικό και συνάμα λυτρωτικό για τη Μακεδονία μας γεγονός.

Η μεγάλη μας απογοήτευση αρχίζει όταν κατά την διαδρομή προς τον ιστορικό αυτό τόπο διασχίζουμε ερημωμένα χωριά που συνθέτουν ένα άγριο σκηνικό εγκατάλειψης. Ερήμωση και εγκατάλειψη στο βωμό της αναζήτησης του αστικού περιβάλλοντος με όσα αυτό προσφέρει. Μια ερημιά ανατριχιαστική που συνοδεύεται από το μελαγχολικό θρόισμα των φύλλων και το κελάρυσμα των πλούσιων νερών που πηγάζουν από τα γύρω βουνά.

Το σπίτι που έσβησε το πρωτοχελίδονο του Μακεδονικού Αγώνα ήταν εύκολο να βρεθεί μιας και υπήρχαν οι σχετικές πινακίδες που οδηγούσαν σ' αυτό. Ο εξωτερικός γύρω χώρος ήταν καθαρός και νοικοκυρεμένος. **Με την συνοδεία ενός σεβάσμιου και ρυτιδιασμένου γέροντα, απόγονου της οικογένειας των ιδιοκτητών, ανεβήκαμε στους εσωτερικούς χώρους του σπιτιού και εκεί διαπιστώσαμε έκπληκτοι την εγκληματική εγκατάλειψη ενός ιστορικού χώρου με τόση συγκινησιακή φόρτιση.** Ο γέροντας εμφανώς συγκινημένος μας περιέγραψε το χρονικό της άφιξης του Παύλου Μελά και τη σύντομη φιλοξενία του από τη γιαγιά του, η οποία είχε τελικά την τιμή μαζί με άλλες γυναίκες του χωριού, να ενταφιάσει τον νεκρό ήρωα. Στο σπίτι υπάρχει ένα είδος μικρού μουσείου με αντικείμενα ε-

ΕΜΠΡΟΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΗΡΩΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΥΠΟΛΟΧΑΓΟΥ ΜΕΛΑ

ΠΩΣ ΕΦΟΝΕΥΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ο ΗΡΩΪΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΑΝΘΥΠΟΛΟΧΑΓΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΜΕ
ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΜΕΤΑ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΟΣ
ΠΩΣ ΕΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΗ ΚΑΙ ΠΟΥ ΑΠΕΘΑ
ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ Τ

ΚΑΡΔΙΑ ΚΑΘΑΡΑ

Το πρωτοσέλιδο της εφημερίδας «Εμπρός» για τον θάνατο του Παύλου μελά

κείνης της εποχής, όπλα, ενδυμασίες, φωτογραφίες και πορτραίτα του ήρωα και άλλων αγωνιστών αλλά το σημαντικότερο απ' όλα ήταν οι προσωπικές μαρτυρίες που ο γέροντας είχε διαφυλάξει σαν πολύτιμο θησαυρό στη μνήμη του από τις διηγήσεις της γιαγιάς του που όπως μας είπε τον νανούριζε όταν ήταν μικρός στο χώρο αυτό.

Στους χώρους του σπιτιού ήταν εμφανής η παντελής έλλειψη επαγγελματικής συντήρησης ενός τόσο παλαιού κτίσματος. Η όποια συντήρηση γίνονταν όπως μας είπε ο γέροντας από με τη δική του προσωπική εργασία και τους πενιχρούς οικονομικούς του πόρους από τα έσοδα της πώλησης κάποιων αναμνηστικών καρτών και ενός βιβλίου για τον Παύλο Μελά. Από την Ελληνική Πολιτεία καμία οικονομική βοήθεια, καμία μέριμνα εργασιών συντήρησης του ιστορικού αυτού χώρου. Ενός χώρου που αν δεν τον επισκεφθεί κάποιος δεν μπορεί να αντιληφθεί πόση συγκινησιακή ενέργεια περικλείει και τι εννοούμε όταν λέμε προσκύνημα. Ο γνήσιος αυτός άνθρωπός της Ελληνικής υπαίθρου μας δήλωσε ευθέως με τον απλό και αγνό του λόγο για την απουσία του ελληνικού κράτους : "**...δεν θέλουν να θυμόμαστε πια την ιστορία μας,... γι' αυτό δε νοιάζονται...δεν θέλουν να θιγούν οι γείτονες μας, μα αυτά τα πράγματα έγιναν, πως μπορούμε να τα ξεχάσουμε...**" Αυτά μας είπε αυτός ο απόγονος της Μακεδονικής γης με την λύπη ζωγραφισμένη στο βλέμμα του σα να μας έλεγε "τώρα εγώ το συντηρώ, αν όμως πεθάνω τι θα γίνει;"... θα ρημάξει... αυτό νιώσαμε μέσα από το βλέμμα και τα λόγια αυτού του ανθρώπου.

Εμείς όμως που δεν θέλουμε να ξεχάσουμε ούτε τον Παύλο Μελά ούτε κανέναν Έλληνα αγωνιστή που έπεσε με το όνομα της Ελλάδος στα χείλη του και την καρδιά του έχουμε καθήκον να διαμαρτυρηθούμε και να κινηθούμε με όποιο τρόπο μπορούμε για την διαφύλαξη της ιστορικής μας κληρονομιάς.

Η ευθύνη μας είναι βαριά και πρέπει με όποιον τρόπο έχουμε να καταγγείλουμε αυτό που συμβαίνει από την συντεταγμένη πολιτεία η οποία σπαταλά ποταμούς χρημάτων σε κάθε λογής υποπροϊόντα διεθνιστικής θολοκουλτούρας ή παγκοσμιοποιημένου κοσμοπολιτισμού και που διαθέτει αφειδώς χρήματα για την αναστήλωση κάθε καταλοίπου της οθωμανικής σκλαβιάς αλλά "ξεχνά" επιμελώς ιστορικούς χώρους που έχουν ποτιστεί από το αίμα μορφών που η θυσία τους έχει οδηγήσει στα Ηλύσια Πεδία. Μορφών που αποτελούν για κάθε πραγματικό Έλληνα πηγή δύναμης για τη συνέχιση του αγώνα της πολιτιστικής δημιουργίας της Φυλής στα ίχνη του ένδοξου παρελθόντος της.

Εμείς σε πείσμα αυτών που πασχίζουν για τη λήθη και την ισοπέδωση, την αποχαύνωση και την παραίτηση, δεν λησμονούμε, δεν εγκαταλείπουμε τον αγώνα παρά στέκουμε αλύγιστοι στις επάλξεις του Έθνους όπου θα μπορούν να μας ατενίζουν οι ψυχές των ηρώων μέχρι την ώρα που θα δουν να βρίσκουν δικαίωση οι αγώνες τους.

ΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΩΝ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΒΟΡΡΑ;

Ο Ελληνικός στρατός απελευθερώνει την Θεσσαλονίκη τον Οκτώβριο του 1912

Πολλά ελέχθησαν και συνέβησαν στην διάρκεια της επισκέψεως προ μηνών του προέδρου του Ισραήλ στην Ελλάδα... Οι περισσότερες εφημερίδες δεν έγραψαν λέξη. Αντίθετα η εφημερίδα το ΠΑΡΟΝ έγραψε πολλά... Χαρακτηριστικό είναι το παρακάτω απόσπασμα από δημοσίευμά του της εφημερίδος "ΤΟ ΠΑΡΟΝ" για την επίσκεψη του προέδρου του Ισραήλ:

"Μαθαίνω πως οι Εβραίοι σχεδιάζουν τρόπους για να αυξήσουν την πληθυσμιακή και κυρίως *την οικονομική και πολιτική τους επιρροή στην πόλη, η οποία μέχρι την έναρξη του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου αριθμούσε τη μεγαλύτερη πληθυσμιακά εβραϊκή κοινότητα στον κόσμος - εκτός Ισραήλ" "Οι λίγοι που διασώθηκαν έμειναν στην πόλη, ξεκινώντας από την αρχή την προσπάθειά τους να επαναφέρουν τη χαμένη ισχύ της κοινότητάς τους, χωρίς να αποδεχθούν την ιδέα πως "η Θεσσαλονίκη δεν είναι δική τους"*.

Πληροφορούμαι ότι στα συρτάρια τους υπάρχουν σχέδια για την "εξωτερική ενίσχυση" των Εβραίων της Θεσσαλονίκης. Δεν αναφέρομαι σε οικονομική ενίσχυση και χρηματοδότηση κάποιων δράσεων, αλλά στην αύξηση του πληθυσμού τους με την "μετανάστευση" στη πόλη μεγάλου αριθμού Εβραίων από τις παρακμάζουσες πολιτείες του πρώην ανατολικού μπλοκ - κυρίως στην Ρωσία. Η πολυποίκιλη και ασυνήθιστη κινητικότητα που αναπτύσσεται τελευταία δείχνει πως ο κύβος έχει ριχθεί. Η έλευση του Μοσέ Κατσάβ στη Θεσσαλονίκη εντάσσεται σε αυτόν τον προγραμματισμό. **Απομένει να δούμε την εφαρμογή του σχεδίου στην πράξη μέσα στα επόμενα χρόνια".**

Βιβλίο με τίτλο **"Τα ίχνη της Εβραϊκής παρουσίας"** συνέγραψαν 29 Έλληνες μαθητές της Γερμανικής Σχολής Θεσσαλονίκης με την επιδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όπως ανακοινώθηκε "το βιβλίο παρουσιάζει την ιστορία των Εβραίων της πόλης και τον ρόλο που αυτοί έπαιξαν στην οικονομική και κοινωνική ζωή, καθώς επίσης και τις δραστηριότητες της Ισραηλιτικής κοινότητας Θεσσαλονίκης". Η παρουσίαση του βιβλίου έγινε στις 1 Μαρτίου στο Εβραϊκό Μουσείο. Δεν ξέρουμε αν το βιβλίο αναφέρεται στην συνεχή υποστήριξη που παρείχαν οι Εβραίοι στους Οθωμανούς κατά την τουρκοκρατία, από την εγκατάσταση το 1492 στα ερημωμένα από τις τουρκικές σφαγές σπίτια Ελλήνων μέχρι το εθελοντικό σώμα που προσφέρθηκαν να σχηματίσουν το 1912 για τον τουρκικό στρατό. **Αλλά προκαλεί τουλάχιστον απορία η επιδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για ένα φιλοϊσραηλινό βιβλίο.**

Η ΕΚΔΟΧΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Γενοκτονία Τούρκων και Εβραίων το 1821 και λήσταρχος και ο... Κολοκοτρώνης!

Θέλουν να αλλάξουν τα φώτα κυριολεκτικά στην Ελληνική Ιστορία και δεν το κρύβουν! Έτσι, λοιπόν, έχει δημιουργηθεί ένα νέο ρεύμα ιστορικών, που προέρχεται κυρίως από την λεγόμενη ανανεωτική αλλά και από την άκρα αριστερά, αλλά και από κάποιους "φωτισμένους" φιλελεύθερους. Όλοι αυτοί έχουν άμεση επαφή με ξένα κέντρα, που βρίσκονται στην απέναντι του Ατλαντικού ακτή, κέντρα τα οποία μαγειρεύουν την νέα ιστορία του κόσμου και των Εθνών!

Στο παρελθόν, τόσο στο περιοδικό μας, όσο και στην εφημερίδα μας, έχουμε αναφερθεί και έχουμε παραθέσει κατάπτυστα κείμενα, τα οποία αποκαλούν την Φιλική Εταιρεία σαν μία εταιρεία δολοφόνων στην υπηρεσία του Τσάρου.

Ακόμη δεν παραλείπουν να αναφέρονται στον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη σαν λήσταρχο και εγκληματία, ενώ αναφερόμενοι στην Άλωση της Τριπολιτσάς λένε ότι έγινε γενοκτονία Τούρκων και Εβραίων! Υπήρχε μάλιστα και εκτενές άρθρο σε μεγάλη καθημερινή εφημερίδα της Βορείου Ελλάδος, που ανήκει σε πολυεθνική εταιρεία σιωνιστικών συμφερόντων, άρθρο το οποίο αποκαλούσε τον Ύμνο στην Ελευθερία, τον Εθνικό Ύμνο των Ελλήνων σαν ύμνο στο έγκλημα και στον ρατσισμό! Φυσικά δεν έχουν πει και γράψει μόνον για το 1821. Τα ίδια λένε και για τον μακεδονικό αγώνα, όπου εμφανίζουν τους μακεδονομάχους σαν κοινούς εγκληματίες, τα ίδια και για την μικρασιατική εκστρατεία. Ας επανέλθουμε όμως εις τα του 1821 και ας δούμε ένα απόσπασμα άρθρου που γράφτηκε στην πρώτη ίσως από τις Κυριακάτικες σε κυκλοφορία εφημερίδα της χώρας Το Βήμα και μάλιστα την ίδια ημέρα της εθνικής επετείου την 25η Μαρτίου:

Α. Παππάς, Το ΒΗΜΑ, 25/03/2006: "Δέκα μικροί μύθοι για το 1821: Όταν μιλάμε συνεχώς και με τόση ευκολία για "χαμένες πατρίδες", καλό θα είναι να μην ξεχνάμε πως "χαμένες πατρίδες" υπάρχουν για όλους εκείνους τους οποίους αφορούσε η ανταλλαγή πληθυσμών, και όχι μόνο για τους Έλληνες..."

"Στον ένοπλο αγώνα κατά των Τούρκων μετείχαν ποικίλων εθνικών προελεύσεων κάτοικοι του ευρύτερου γεωγραφικού χώρου, των οποίων η εθνική συνείδηση βρισκόταν εν πολλοίς στο στάδιο της διαμόρφωσης. Τόσο ο "Θούριος" του Ρήγα, με

τις αναφορές του στο πλήθος των υπόδουλων στους Οθωμανούς εθνοτήτων, όσο και η καταγωγή αρκετών πρωταγωνιστών της Επανάστασης (Αρβανίτες της Ύδρας και των Σπετσών, Σουλιώτες, Βλάχοι, σλαβόφωνοι κ.ά.) βεβαιώνουν "του λόγου το ασφαλές"..."

"Όταν μιλάμε συνεχώς και με τόση ευκολία για "χαμένες πατρίδες", καλό θα είναι να μην ξεχνάμε πως "χαμένες πατρίδες" υπάρχουν για όλους εκείνους τους οποίους αφορούσε η ανταλλαγή πληθυσμών, και όχι μόνο για τους Έλληνες. Χρήσιμη, από αυτή την άποψη, θα ήταν και η παράθεση ορισμένων στοιχείων που συστηματικά αγνοούμε ή αποσιωπούμε, όπως ότι στα τέλη του 19ου αιώνα στο Ρέθυμνο οι μουσουλμάνοι ήταν περισσότεροι από τους χριστιανούς, ότι τα Γιαννιτσά ήταν μία από τις ιερές πόλεις των Τούρκων ή ότι το 1913 ο ελληνικός πληθυσμός του Κιλκίς ήταν λιγότερο από 5%!"

"Τέλος, όταν γίνεται λόγος για την εκδίωξη των ελληνικών πληθυσμών από την "προαιώνια κοιτίδα" τους Μικρά Ασία, μπορεί το σχήμα αυτό να χαϊδεύει τα αφτιά των κάθε λογής "ελληνόψυχων" και "πατριδολάγνων", αλλά - δυστυχώς και πάλι γι' αυτούς - η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική. Με εξαίρεση ορισμένους συμπαγείς ελληνικούς πληθυσμούς, κυρίως στον Πόντο και στην Καππαδοκία, οι περισσότεροι από τους Έλληνες που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν κάτω από δραματικές συνθήκες τη Μικρά Ασία το 1922-23 ήταν οικογένειες που, αναζητώντας καλύτερη τύχη, είχαν μεταναστεύσει εκεί από την ηπειρωτική Ελλάδα και από τα νησιά του Αιγαίου κατά τον 19ο αιώνα."

Η απάντηση μας

Θα έπρεπε να ξέρει ο αρθρογράφος του Βήματος ότι τόσο οι Αρβανίτες όσο και οι βλάχοι, όσο και οι λεγόμενοι ντόπιοι μακεδόνες είναι καθαροί Έλληνες και στην συνείδηση και στο αίμα υπερήφανοι για την καταγωγή τους. Σε ποιες άλλες εθνότητες αναφέρεται λοιπόν; Πως και με ποιο δικαίωμα αμφισβητεί την ελληνικότητα εκατομμυρίων Ελλήνων, ελληνικότητα για την οποία έχουν χύσει το αίμα τους; Εις ό,τι αφορά τις "χαμένες πατρίδες" των Τούρκων από πού τις έφεραν αυτοί; Από τις στέπες της κεντρικής Ασίας, που ήλθαν στον χώρο της Ελληνικής Βυζαντινής αυτοκρατορίας, που περιελάμβανε τόσο την Χερσόνησο του Αίμου, όσο και την Μικρά Ασία; Ό,τι θέλει λέει ο καθένας... Απόλυτα σχετικός με τα παραπάνω είναι και ο ισχυρισμός του ότι δεν είχαμε δικαιώματα στην Ιωνία γιατί κάποιοι πληθυσμοί μετακινήθηκαν προς τα εκεί κατά τον 19ο αιώνα. Τι ήταν δηλαδή λαθρομετανάστες; Και που πήγαν; Στην πατρίδα των... Τούρκων;

Είναι πραγματικά για τα πανηγύρια τα όσα ισχυρίζονται... Ίσως πράγματι γι' αυτό να χρειάζεται στην εποχή μας ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΕΙΟ, σχολείο που θα μαθαίνει την πραγματική ελληνική ιστορία ενάντια στα ψέματα των προπαγανδιστών του συστήματος, των υποτακτικών της "παγκοσμιοποίησης", που θέλουν ολόκληρο τον κόσμο έναν πολυεθνικό πολτό.

ΣΦΑΓΕΣ ΤΟΥΡΚΩΝ ΤΟΥ ΜΩΡΙΑ ΑΠΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ

Greek atrocities against Turks

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1821 ΚΑΙ ΟΙ ΣΙΩΝΙΣΤΕΣ

ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΔΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Οι σιωνιστές δεν επιθυμούσαν την απελευθέρωση των Ελλήνων. Αντίθετα εργάζονταν προς όφελος των Τούρκων, διότι η τουρκοκρατία εξυπηρετούσε τα σχέδιά τους για εκμεταλλευτική αισχροκέρδεια σε βάρος του υπόδουλου Ελληνισμού.

Ωστόσο κατάφεραν να επωφεληθούν οικονομικά και από εκείνο ακόμη το γεγονός που απεύχονταν και το οποίο δεν ήταν άλλο από την Ελληνική Επανάσταση του 1821. Η οικονομική δυσπραγία του Ελληνισμού και οι αυξημένες ανάγκες του σε όπλα, πολεμοφόδια και τρόφιμα, έγιναν αντικείμενο της πιο σκληρής εκμεταλλεύσεως από τους σιωνιστές τραπεζίτες του Λονδίνου, οι οποίοι επωφελήθηκαν των περιστάσεων με σκοπό να γίνουν και πάλι κύριοι της καταστάσεως, υποδουλώνοντας οικονομικά το επαναστατημένο γένος.

Κατά την διάρκεια του δαπανηρού αλλά κυρίως αιματηρού αγώνα, ο Ελληνισμός είχε ως μόνη διέξοδό του, για να επιβιώσει και να συνεχίσει την εξέγερση, τον εσωτερικό δανεισμό. Οι μόνοι πρόθυμοι να δανείσουν τους Έλληνες ήταν οι τοκογλύφοι, θέτοντας φυσικά ως προϋπόθεση για τη σύναψη δανείων, όρους εξοντωτικούς.

Αξίζει να σημειωθεί ότι οι αγγλοεβραίοι τραπεζίτες Ρικάρντο (Ιωσήφ και Σαμψών), εμφανίσθηκαν πρόθυμοι να δανειοδοτήσουν τους Έλληνες, υπό την προϋπόθεση όμως, ότι θα λάμβαναν ως υποθήκη ολόκληρη την Κορινθία και θα εισέπρατταν ως εξόφληση, τα διπλάσια χρήματα απ' όσα είχαν συγκεντρώσει ως φιλέλληνες από ολόκληρη την Ευρώπη. Ιδιαίτερα επαχθείς ήταν και οι όροι του εβραίου τραπεζίτη Ρότσιλντ. Το αποτέλεσμα ήταν, το Έθνος δανειοδοτούμενο κάτω από ληστρικές συνθήκες, να περιέλθει στην πλέον ασφυκτική μορφή εξαρτήσεως, την οικονομική, από τους σιωνιστές...

Στο σημείο ακριβώς αυτό, γίνονται κατανοητοί οι υπερχρονικοί στίχοι του κατά πολύ μεταγενέστερου ποιητή Κ. Καρυωτάκη "Λευτεριά, Λευτεριά, θα σε αγοράσουν έμποροι και κονσόρτσια κι εβραίοι...".

Τελικά το πρώτο δάνειο του Αγώνα συνάφθηκε στην Αγγλία, το 1824. Οι Έλληνες απεσταλμένοι Ι. Ορλάνδος και Α. Λουριώτης, συνομολόγησαν με τον οίκο Λόφνουν στις 21 Φεβρουαρίου 1824, δάνειο ύψους 800.000 λιρών στερλινών, σε τιμή έκδοσης 59% και τόκο ετήσιο 5% επί της ονομαστικής αξίας. Για την απόσβεση του δανείου, καθοριζόταν διάστημα 36 ετών. Ως εγγύηση δε -παρακαταθήκη- για την αποπληρωμή του δανείου, είχε συμφωνηθεί να τελούν όλα τα "Εθνικά κτήματα". Από το ονομαστικό κεφάλαιο που αποτελούσε το ποσό του δανείου (800.000 λίρες), μόνο οι 298.700 δόθηκαν στους Έλληνες. Το μεγαλύτερο μέρος του ποσού εξανεμίστηκε σε προμήθειες και... έξοδα από τους τρα-

πεζίτες. Το τελικό ποσό αποφασίσθηκε να κατατεθεί στις τράπεζες του φιλοεβραίου Καίσαρα Λογοθέτη και του εβραίου Σαμουήλ Βαρφ, στη Ζάκυνθο. Ωστόσο, ακόμη και το εναπομείναν από τη λεηλασία ποσό, καθυστέρησε αρκετά να φθάσει στην Ελλάδα, στελνόταν δε με αγγλικά πλοία, υπό τη μορφή δόσεων, δυσχεραίνοντας σημαντικά την έκβαση του αγώνα.

Το δεύτερο αγγλικό δάνειο ανέλαβαν να διεκπεραιώσουν οι εβραίοι αδελφοί Ρικάρντο, οι ληστρικές αξιώσεις των οποίων αναφέρθηκαν παραπάνω. Η συμφωνία για τη σύναψη του δανείου, τελικά υπογράφηκε στις 7 Φεβρουαρίου 1825. Το ονομαστικό κεφάλαιο ανερχόταν στα 2.000.000 λίρες στερλίνες για έξοδα δε του... τραπεζικού οίκου, προμήθεια πληρωμής τόκου, προμήθεια για τα μεσιτικά έξοδα συνομολογήσεως καθώς και για όλες τις "εκδουλεύσεις", το ύψος του ποσού το οποίο θα περελάμβαναν οι Έλληνες κατήλθε στις 816.000 λίρες, ενώ η χρέωση λόγω του δανείου ίσχυσε για ολόκληρο το ποσό (2.000.000 λίρες).

Όμως ούτε και αυτό το ποσό τελικά ήταν στη διάθεση των Ελλήνων. Τέθηκε στη διάθεση της αγγλοεβραϊκής διαχειρίσεως με εκβιαστικούς όρους και αντί να σταλούν όπλα και χρήματα στην Ελλάδα, όπως είχε εκ των προτέρων συμφωνηθεί, παραγγέλθηκαν πλοία στην Αγγλία, φρεγάτες στις ΗΠΑ, μισθώθηκαν πανάκριβα αμειβόμενοι ξένοι στρατιωτικοί, οι οποίοι ήλθαν στην Ελλάδα όχι βέβαια για να συμβάλλουν στην διεξαγωγή του Αγώνα, αλλά για να θησαυρίσουν, εκμεταλλευόμενοι καιροσκοπικά, τις δυσμενείς για τον Ελληνισμό συγκυρίες, το δε εναπομείναν ποσό κατασπαταλήθηκε στο... χρηματιστήριο.

Ποτέ άλλοτε Έθνος δεν καταληστεύθηκε κατ' αυτόν τον επαίσχυντο τρόπο, όπως συνέβη με το Ελληνικό στην προκειμένη περίπτωση. Το υλικό, ό,τι δηλαδή απέμεινε από αυτό, παραδόθηκε τελικά στις Ελληνικές δυνάμεις προς το τέλος σχεδόν του αγώνα, μόλις το 1826 και αυτό υπήρξε ελλιπέστατο.

Αυτές, σε συντομία, ήταν οι ληστρικές - τοκογλυφικές επιδόσεις των εβραιοάγγλων και των εβραιοαμερικών "φιλελλήνων", για να επιβεβαιωθεί τελικά το εικοστό άρθρο από τα Πρωτόκολλα των Σοφών της Σιών, το οποίο αναφέρει επιγραμματικά τα ακόλουθα: "Κάθε δάνειο υποδεικνύει την αδυναμία του Κράτους και την μη κατανόηση των δικαιωμάτων αυτού. Τα δάνεια επικρέμονται όπως το σπαθί του Δαμοκλέους στο κεφάλι κυβερνώντων. Τα εξωτερικά δάνεια είναι βδέλλες. Όταν όμως εξαγοράσουμε τα πρόσωπα τα οποία χρειάζονται, για να μεταφέρουν τα δάνεια σε εξωτερικό έδαφος, όλα τα πλούτη των κρατών διοχετεύονται στα ταμεία μας και όλοι οι χριστιανοί αρχίζουν να καταβάλλουν σε εμάς φόρο υποτέλειας...".

Νιώθοντας απέχθεια αλλά και αγανάκτηση από την κατάσταση που επικρατούσε, μία κατάσταση η οποία με ελαφρές παραλλαγές εξακολουθεί να ισχύει ακόμη και σήμερα, ο φιλέλλην Λόρδος Βύρων σε ποίημά του, μεταξύ των άλλων, αναφέρει και τους ακόλουθους στίχους:

"Πόσο πλούσια είναι η Βρετανία
Όχι φυσικά σε ορυχεία, ή ειρήνη
ή αφθονία, καλαμπόκι ή λάδι ή κρασιά.
Ήταν ποτέ η χριστιανική γη τόσο
πλούσια σε εβραίους;
Όλες οι καταστάσεις.
Όλα τα πράγματα.
Όλες τις ηγεμονίες, αυτοί τις ελέγχουν.
Κάνουν ένα δάνειο "απ' την Ινδία ως τον Πόλο"
με μεγάλη ταχύτητα.
Αυτοί τραπεζίτης - κτηματομεσίτης - Βαρώνος.
Βοηθούν την χρεοκοπία μας
τύραννοι για το συμφέρον τους..."

γράφει ο **Δ. Γ. Αναθεωρητής Ιστορικός**

8 ΜΑΪΟΥ 1945 Η ΜΕΓΑΛΗ "ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΝΙΚΗ" ΤΩΝ... ΛΑΩΝ(!) Η ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΥ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Γιορτάστηκαν στις 8 Μαΐου πέρυσι, αγαπητέ αναγνώστη, με επίκεντρο την πάλαι ποτέ πρωτεύουσα του διεθνούς κομμουνισμού Μόσχα και με την παρουσία όλων των ηγητόρων του διεθνούς ...καπιταλισμού (του Μπούς συμπεριλαμβανομένου), τα 60χρονα της "αντιφασιστικής νίκης", της νίκης δηλαδή των συνασπισμένων κομμουνιστικών-καπιταλιστικών δυνάμεων επί της Γερμανίας και των συμμάχων της κατά τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Το διάστημα που ακολούθησε τις φανταχτερές αυτές τελετές, τα δύο αριστερά κόμματα της πατρίδας μας, ο Συνασπισμός και το ΚΚΕ, διοργάνωσαν και διοργανώνουν ακόμη αντίστοιχες εκδηλώσεις, για να τιμήσουν τη "μεγάλη" επέτειο της νίκης, τονίζοντας ιδιαίτερα την συμβολή σ' αυτήν της (τότε) Σοβιετικής Ένωσης. Τι συνέβη όμως πραγματικά κατά τον Γερμανο-σοβιετικό πόλεμο; Πολλοί και διάφοροι μύθοι κυκλοφορούν γύρω απ' αυτή τη σημαντική πτυχή του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου κι επειδή τέτοιες μέρες (τέλη Ιουνίου) του 1941 έγινε η αρχή του ιστορικού γεγονότος που οι Γερμανοί ονόμασαν "εκστρατεία κατά του μπολσεβικισμού" και οι σοβιετικοί "μεγάλο πατριωτικό πόλεμο", είναι ευκαιρία να τους ξεδιαλύνουμε.

Ο μύθος της "αντιφασιστικής συνέπειας"

Πρέπει όμως πρώτα να ρίξουμε μια σύντομη ματιά και στα προηγηθέντα, που ταυτόχρονα διαλύουν τον πρώτο μύθο, αυτόν της "αντιφασιστικής συνέπειας" της Σοβιετικής Ένωσης. Ελάχιστοι γνωρίζουν, μιας και η επικρατούσα στη χώρα μας από το 1974 μέχρι και σήμερα αριστερή προπαγάνδα -που έχει φτάσει στα όρια της ιδεολογικής τρομοκρατίας- επιμελώς το αποκρύπτει, ότι από τον Αύγουστο του 1939 ως τον Ιούνιο του 1941, οι δύο αυτές χώρες (Γερμανία και Σοβιετική Ένωση) είχαν συνάψει συμμαχία! Οι σχετικές διαβουλεύσεις είχαν αρχίσει από τις αρχές Αυγούστου του 1939 και αφού ο Στάλιν απομάκρυνε σε ένδειξη καλής θέλησης, τον μέχρι τότε υπουργό του επί των εξωτερικών Μ. Λιτβίνωφ-Βάλλαχ (επειδή ήταν εβραίος), τοποθετώντας

στη θέση του τον Β. Μολότωφ (είχε κι αυτός σχέση με τον εβραϊσμό, καθώς η γυναίκα του ήταν εβραία), κατέληξαν σε σύναψη συμφώνου που υπογράφηκε στις 23 Αυγούστου. Ήταν το λεγόμενο σύμφωνο Ρίμπεντροπ - Μολότωφ (απ' τα ονόματα των υπουργών εξωτερικών των δύο χωρών που το υπέγραψαν), το οποίο συνοδευόταν από ένα μυστικό πρωτόκολλο, που ρύθμιζε την διανομή της Πολωνίας, των Βαλτικών χωρών και των Βαλκανίων.

Σε εφαρμογή του συμφώνου αυτού, επτά μόλις ημέρες μετά την υπογραφή του (την 1η Σεπτεμβρίου του '39) οι Γερμανοί εισέβαλαν στην Πολωνία (εξ' αφορμής της διαφιλονικούμενης περιοχής του Ντάντσικ) και οι Αγγλο-γάλλοι τους κήρυξαν τον πόλεμο. Δεκαεπτά μέρες αργότερα (στις 17/09/1939), σοβιετικά στρατεύματα εισέβαλαν από ανατολάς στην Πολωνία, χωρίς όμως οι Αγγλο-γάλλοι να κηρύξουν και σ' αυτούς τον πόλεμο! Και να 'ταν μόνο αυτό; Την 1η Δεκεμβρίου 1939 ...φιλειρηνικά σοβιετικά στρατεύματα εισέβαλαν στην Φινλανδία, ενώ τον Ιούνιο του '40 έκαναν το ίδιο -πιστά πάντα στο ιδανικό της ...ειρήνης- σε Εσθονία, Λεττονία και Λιθουανία, ενώ τον Νοέμβριο του ίδιου έτους στις ρουμανικές επαρχίες της Βεσσαραβίας και Βουκοβίνας. Καθ' όλο αυτό το διάστημα, οι σοβιετικοί κατάγγελναν τους Αγγλο-γάλλους ως υπαίτιους του πολέμου και έδωσαν εντολή (με απόφαση της Κομμουνιστικής Διεθνούς στις 7 Νοεμβρίου 1939) στα κατά τόπους κομμουνιστικά κόμματα-φερέφωνά τους, να μην αντιστέκονται στις δυνάμεις του Άξονα. Έτσι, το Κ.Κ. Γαλλίας έριξε το περιβόητο σύνθημα "Πουρκουά;" (για ποιόν και γιατί να πολεμήσουμε), μόλις η Γαλλία δέχτηκε την γερμανική επίθεση, ενώ το **ΚΚΕ καλούσε τον ελληνικό λαό, μόλις η χώρα δέχτηκε την ιταλική επίθεση (το 1940) "να μην πολεμήσει για τη βασιλομεταξική σπείρα" κ.λ.π.** Τότε ο Χίτλερ ήταν καλός για τους κουκουέδες! Μετά ...σκάρτεψε κι έγινε ...τέρας!

Ο μύθος για την "παλλαϊκή αντίσταση των λαών της Σοβιετικής Ένωσης

Ο δεύτερος μύθος αφορά την "παλλαϊκή αντίσταση των λαών της Σοβ. Ένωσης στον χιτλερικό εισβολέα". Πρόκειται για κραυγαλέο ψέμα! Οι λαοί της Σοβ. Ένωσης δεν είχαν καμία διάθεση να υπερασπιστούν ένα καθεστώς που μισούσαν και αυτό φάνηκε από τις πρώτες μέρες του πο-

Ο Στρατηγός Βλασσώφ και η επιτροπή απελευθέρωσης των Ρωσικών Λαών του στην πρώτη της συνεδρίαση τον Νοέμβριο του 1944 στην Πράγα

Εθελοντές Μαχητές του Ρωσσικού Απελευθερωτικού Στρατού

λέμου! Οι σοβιετικοί στρατιώτες υποχωρούσαν άτακτα, ενώ εκατομμύρια από αυτούς παραδίνονταν στους Γερμανούς, αφού πρώτα εκκαθάριζαν τους πολιτικούς επιτρόπους ("κομισάριους"), την παρουσία των οποίων είχε επιβάλλει το καθεστώς σε κάθε στρατιωτική μονάδα και που όλοι τους ανεξαιρέτως ήταν εβραίοι! Μεταξύ αυτών που παραδόθηκαν, ήταν μάλιστα και ο ίδιος ο γιος του δικτάτορα Στάλιν, ο Γιάκομπ! Στα μετόπισθεν, η κατάσταση ήταν πολύ χειρότερη για το κομμουνιστικό καθεστώς. Σχεδόν παντού, κυρίως όμως στην Ουκρανία, όσο πλησίαζαν οι Γερμανοί, ο λαός καταργούσε τα σοβιέτ, εξέλεγε νέους αντιπροσώπους, άνοιγε τις εκκλησίες και διέλυε τα κολχόζ. **Μόλις δε κατέφταναν οι Γερμανοί, τους υποδέχονταν με ζητωκραυγές και τους έραιναν με άνθη, όχι όλοι, μα οι περισσότεροι. Στα μάτια τους φάνταζαν ως απελευθερωτές τους.**

Ίσως κάποιοι τα θεωρούν αυτά υπερβολικά. Με τον καταιγισμό της αριστερής προπαγάνδας "για την μεγαλειώδη αντίσταση των σοβιετικών στους ναζί" που έχουν δεχθεί, δεν τους αδικώ! **Για του λόγου το αληθές ωστόσο, παραθέτω παραπλεύρως χαρακτηριστικές φωτογραφίες από την υποδοχή των Γερμανών σε Ουκρανία και Μολδαβία αντίστοιχα.** Μην τολμήσουν τίποτα ...προοδευτικοί συνασπιστοκουκουέδες και τις αμφισβητήσουν! Είναι ένα ελάχιστο μόνο δείγμα του αρχείου, από διάφορες πηγές, που βρίσκεται στη διάθεση του γράφοντος. Τέτοιες φωτογραφίες υπάρχουν εκατοντάδες!

Συνεχίζουμε. Ωστόσο, δεν περιορίστηκαν οι λαοί της ΕΣΣΔ στο καλωσόρισμα των Γερμανών (και των συμμάχων τους), αλλά κατατάσσονταν κιόλας σε διάφορους στρατιωτικούς σχηματισμούς, που προορίζονταν αρχικά για την τήρηση της τάξης. Οι σχηματισμοί αυτοί, λόγω της πληθώρας των εθελοντών που είχαν καταταχθεί σ' αυτούς, μετεξελίχθηκαν γρήγορα σε "απελευθερωτικούς στρατούς", που πολεμούσαν γενναία κατά των σοβιετικών καταπιεστών τους σε όλα τα μέτωπα, ενώ στη συνέχεια κάποιοι απ' αυτούς οργανώθηκαν σε ανεξάρτητες μεραρχίες των Ες-Ες! Έτσι, δημιουργήθηκαν 2 Ρωσικές μεραρχίες των Ες-Ες, 2 Ουκρανικές, 2 Εσθονικές, 2 Λεττονικές, 2 των Κοζάκων, 1 Λιθουανική, 1 Λευκορωσική και πολλοί άλλοι μικρότεροι της μεραρχίας σχηματισμοί, από Αρμενίους, Τατάρους, Τσετσένους, Αζέρους κ.α. λαούς της Σοβ. Ένωσης. Εκτός από τις μονάδες αυτές, δημιουργήθηκαν ο Ρωσικός Απελευθερωτικός Στρατός

(ΡΟΑ) με επικεφαλής τον Στρατηγό Βλασώφ και ένα εκατομμύριο περίπου μέλη, και ο Ουκρανικός Εθνικός Στρατός, ο οποίος τον τελευταίο χρόνο του πολέμου αριθμούσε 220.000 μέλη, με επικεφαλής τον Στρατηγό του Τσαρικού Στρατού Π. Σαντρούκ. Οι άνδρες κι αυτών των σωμάτων, πολέμησαν επίσης κατά των σοβιετικών.

Θα αναρωτιέστε βέβαια, αν οι άνθρωποι αυτοί ήταν προδότες της πατρίδας τους ή αν ήταν πατριώτες που πολεμούσαν για την ανεξαρτησία της πατρίδας των και την συντριβή του κομμουνισμού. Κατ' αρχήν, ο κομμουνισμός διακήρυττε ότι "οι προλετάριοι δεν έχουνε πατρίδα", οπότε αν το δούμε το θέμα από ...μαρξιστικής απόψεως, προδότες δεν ήταν. Να δούμε όμως το θέμα σοβαρά. Η Σοβ. Ένωση ήταν ένα πολυεθνικό, πολυφυλετικό και πολυθρησκευτικό κράτος. Οι ξεχωριστές εθνότητες που την αποτελούσαν, δεν ρωτήθηκαν ποτέ αν συμφωνούσαν ή όχι με τη συμμετοχή τους σ' αυτό το κράτος-τέρας. Όλα είχαν γίνει δια της βίας. Άλλωστε, η λεγόμενη "ρωσική επανάσταση", δηλαδή η κομμουνιστική του 1917, δεν ήταν ρωσική μόνο στο όνομα, αλλά και στην ουσία. Είχε ξεσπάσει στα εδάφη της Ρωσίας και μόνον και μάλιστα από μία μικρή μειοψηφία και επεβλήθη αργότερα με την δύναμη των όπλων και στους άλλους λαούς. Το 1990, λοιπόν, που η βία και η καταπίεση του κομμουνισμού έπαψαν να υπάρχουν, η ΕΣΣΔ διαλύθηκε εις τα εξ ών συνετέθη και ο κάθε λαός τράβηξε ελεύθερα το δρόμο του. Έτσι προέκυψαν τα ανεξάρτητα κράτη της Ουκρανίας, της Λευκορωσίας, της Μολδαβίας, του Καζακστάν, της Γεωργίας, της Αρμενίας, του Ουζμπεκιστάν κ.λ.π. Αυτό θα μπορούσε να είχε συμβεί από τότε που θα τελείωνε ο πόλεμος, αν βέβαια τον είχαν κερδίσει οι δυνάμεις του Άξονα. Το κάθε κράτος, δηλαδή, θα είχε κερδίσει από τότε την ελευθερία του και η Ρωσία θα είχε απαλλαγεί από τον κομμουνισμό. Πατριώτες που μάχονταν για την ελευθερία της πατρίδας τους ήταν λοιπόν αυτοί οι άνθρωποι.

Τι απέγιναν αυτοί οι πολεμιστές μετά τον πόλεμο; Αρκετοί Έλληνες στην Σοβιετική Ένωση πολέμησαν στο πλευρό των αντικομμουνιστών

Τα τελευταία χρόνια, άλλωστε, που οι χώρες τους είναι ανεξάρτητες, στις περισσότερες απ' αυτές, οι αντικομμουνιστές μαχητές της εποχής εκείνης τιμώνται από το κράτος ως "μαχητές της ελευθερίας", παίρνουν συντάξεις, και έχουν ανεγερθεί μνημεία των πεσόντων τους. Να θυμίσω ότι στις πρόσφατες "αντιφασιστικές" φιέστες της Μόσχας, αρνήθηκαν να παραστούν -αν και προσκλήθηκαν- οι ηγέτες των Βαλτικών χωρών, γιατί όπως υποστήριξαν, δεν είχαν τίποτα να γιορτάσουν!

Τι απέγιναν όμως αυτοί οι πολεμιστές μετά τον πόλεμο; Όσοι έπεσαν στα χέρια των σοβιετικών στρατευμάτων εξοντώθηκαν μέχρις ενός. Στην Ουκρανία, ο Ουκρανικός Εθνικός Στρατός συνέχισε να πολεμά τους σοβιετικούς, μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '50 (και μέχρι τελικής πτώσεως)! Κάποιοι ακολούθησαν τους υποχωρούντες Γερμανούς πολεμώντας, κι έτσι μετά τη λήξη του πολέμου έπεσαν στα χέρια των Αγγλοαμερικανών. Αυτοί τους παρέδωσαν στον Στάλιν, ο οποίος φυσικά τους εξόντωσε. Όσοι γλίτωσαν από την αιχμαλωσία (και από την εξόντωση), μετανάστευσαν σε διάφορες χώρες. Κάποιοι απ' αυτούς επέστρεψαν στις πατρίδες τους μετά την απελευθέρωσή τους (το '90). Την κακή τύχη των πατριωτών-εθελοντών που εξοντώθηκαν στα γκούλαγκ, είχαν και τα τρία περίπου εκατομμύρια των σοβιετικών αιχμαλώτων, αλλά και όσοι ακόμα είχαν σταλεί από τους Γερμανούς (χωρίς την θέλησή τους) σε γερμανικά εργοστάσια, ως εργάτες! Όλοι ανεξαιρέτως εξολοθρεύτηκαν μετά τον πόλεμο από τον Στάλιν, διότι "είχαν έρθει σε επαφή με τον εχθρό και μπορούσαν να μολύνουν και τους υπολοίπους"! Το γεγονός ότι η "επαφή" αυτή έγινε, τουλάχιστον για κάποιους απ' αυτούς χωρίς τη θέλησή τους, ήταν "ψιλά γράμματα" για τα διψασμένα για αίμα κόκκινα κτήνη του Κρεμλίνου!

Υπήρχαν όμως και πολλοί Έλληνες τότε, στην Σοβιετική Ένωση. Τι στάση τήρησαν στον πόλεμο; Δημοσιεύτηκε στο περιοδικό "Ταχυδρόμος" των "ΝΕΩΝ" στις 18 Ιουνίου 2005 μια συγκλονιστική έρευνα, με θέμα "Οι διωγμοί των Ελλήνων επί Στάλιν". Οι διωγμοί αυτοί έγιναν σε δύο φά-

σεις, το 1937-38 οι πρώτοι (με αποτέλεσμα την εξολόθρευση 15.000 Ελλήνων και την εκτόπιση στα γκουλάγκ της Σιβηρίας 20.000) και στο διάστημα 1942-44 οι δεύτεροι και φοβερότεροι, κατά τους οποίους εκατοντάδες χιλιάδες συμπατριωτών μας φυλακίστηκαν, εκτοπίστηκαν και εξοντώθηκαν. Στο τέλος της έρευνας αυτής, τα "ΝΕΑ" ζήτησαν από τον πρώην Γ.Γ του ΚΚΕ Γρηγόρη Φαράκο να εξηγήσει τους διωγμούς κατά των Ελλήνων. Αυτός είπε -μεταξύ άλλων- και τα εξής: ***"Οι Έλληνες δεν θέλησαν να ενσωματωθούν στον σοβιετικό τρόπο ζωής. Η στάση αυτή των Ελλήνων ευθύνεται και για τους εκτοπισμούς της περιόδου 1942-44 από την περιοχή της Κριμαίας προς τον Καύκασο, αφού αρκετοί Έλληνες δε δίστασαν να συνεργαστούν με τους Γερμανούς, όταν αυτοί επέλαυναν στην ΕΣΣΔ".***

Ο μύθος της "νίκης του κομμουνισμού"

Ο τρίτος μύθος αφορά την "νίκη του κομμουνισμού". Αφού είδε ο Στάλιν την αντίδραση του ρωσικού στρατού και λαού στην αρχή του πολέμου, κατάλαβε ότι αν επιμείνει κομμουνιστικά, χάθηκε! Έκανε λοιπόν μεγάλη αντικομμουνιστική στροφή, προσπαθώντας να πείσει τον κόσμο πως ο πόλεμος αυτός είναι πατριωτικός κι όχι καθεστωτικός. Λίγες ημέρες μετά την γερμανική επίθεση, άνοιξε τον Μητροπολιτικό Ναό της Μόσχας (ο οποίος ήταν σφραγισμένος από το 1925) και τις άλλες εκκλησίες, διόρισε Πατριάρχη (δεν υπήρχε επί 17 χρόνια) , έκλεισε τις αθεϊστικές εφημερίδες, διέλυσε την κρατική "Ένωση των Αθέων", ενώ υποχρέωσε τους ιερείς να καλούν τους πιστούς να πολεμήσουν για την ... "Αγία Ρωσία"! Επίσης, κατήργησε τον ύμνο της διεθνούς ("κάτω τα σύνορα και οι πατρίδες"), αντικαθιστώντας τον με τον τσαρικό εθνικό ύμνο, αντικατέστησε το σύνθημα "προλετάριοι όλων των χωρών ενωθείτε" με το "θάνατος στους εισβολείς για την υπεράσπιση της πατρίδας", χαρακτήρισε την μάχη "μεγάλο πατριωτικό πόλεμο" και στους λόγους του καλούσε τον λαό να εμπνέεται "από τους μεγάλους μας προγόνους" και τον στρατό "από τους Τσάρους και τις αιώνιες ρωσικές παραδόσεις"! Το 1943 δε, κατήργησε και την Κομμουνιστική Διεθνή!

Ταυτόχρονα, η μυστική αστυνομία του καθεστώτος, ανέλαβε την εκκαθάριση των "πιθανώς εχθρικών στοιχείων" στα μετόπισθεν. Κι όταν λέμε "εκκαθάριση", εννοούμε γενοκτονία με όλη την σημασία της λέξης, που αφορούσε το σύνολο του "εχθρικού" πληθυσμού, χωρίς την εξαίρεση των τοπικών μελών και στελεχών του κομμουνιστικού κόμματος! Η πρώτη τέτοια επιχείρηση έγινε εις βάρος της γερμανικής μειονότητας του Βόλγα, η οποία αριθμούσε 2 εκατομμύρια, και συνεχίστηκε με την κατά βούληση εξόντωση και άλλων εθνοτήτων, όπως των Τσετσένων, Τατάρων, Ινγκουσετίων κ.λ.π. Κι όσοι απ' αυτούς επέζησαν, βρέθηκαν στην σιβηρική εξορία και πέθαναν αργά και βασανιστικά. Πίσω δεν γύρισε κανείς!

Οι Γερμανοί είχαν μεν καταλάβει σημαντικά εδάφη της Σοβ. Ένωσης, αλλά η χώρα αυτή είναι τεράστια. Υπολείπονταν λοιπόν πολλές περιοχές ακόμη. Και αν οι σοβιετικοί εφάρμοζαν πρακτικές γενοκτονίας για τους "ύποπτους" λαούς, στον ρωσικό λαό των περιοχών που βρισκόταν μακριά ακόμα από τους προελαύνοντες Γερμανούς, εφάρμοζαν οι σταλινικοί, πρακτική πλύσης εγκεφάλου. Έχοντας κι όλας το μονοπώλιο της προπαγάνδας, τους περιέγραφαν τις "σφαγές και λεηλασίες των Γερμανών κατά του ρωσικού λαού", στα εδάφη που είχαν ήδη καταλάβει. Κάτι λοιπόν οι ελιγμοί του καθεστώτος, κάτι η τρομοκρατία, κάτι οι εκφοβιστικές διαδόσεις για τα "εγκλήματα" των Γερμανών, κάτι και κάποια λάθη των Γερμανών στο θέμα της συμπεριφοράς τους προς τους κατοίκους των κατεχομένων περιοχών, η πλειοψηφία των υπηκόων της ΕΣΣΔ πείστηκε να πολεμήσει "κατά των εισβολέων"!

Ο μύθος ότι η "εκστρατεία κατά του μπολσεβικισμού" ήταν καθαρά γερμανική υπόθεση.

Τέταρτος μύθος είναι το ότι η "εκστρατεία κατά του μπολσεβικισμού" ήταν καθαρά γερμανική υπόθεση. Λάθος! Στην εκστρατεία συμμετείχαν από την αρχή μέχρι το τέλος, στρατεύματα της

Μονάδα του ΡΟΑ παρελαύνει το 1945 λίγους μήνες πριν το τέλος του πολέμου, καθώς χιλιάδες Ρώσοι αντικομουνιστές κατατάσσονταν για να πολεμήσουν ενάντια στον Στάλιν

Ρουμανίας, της Ουγγαρίας, της Σλοβακίας και της Φινλανδίας, συμμάχων όλων του Άξονα. Μάλιστα, ο πρώτος (κι απ' τους Γερμανούς) στρατός που εισήλθε σε σοβιετικό έδαφος τα ξημερώματα της 22ας Ιουνίου του 1941, ήταν ο ρουμανικός, περνώντας τον Προύθο ποταμό! Στην συνέχεια, στο ανατολικό μέτωπο στάλθηκαν μεραρχίες εθελοντών απ' όλη σχεδόν την Ευρώπη και όχι μόνον! Συγκεκριμένα, ιταλικές (2), ισπανική -καίτοι η Ισπανία ήταν επίσημα ουδέτερη χώρα- , φλαμανδική και βαλλονική (των δύο δηλαδή εθνοτήτων του Βελγίου), ολλανδική, γαλλικές (2), δανική, νορβηγική, σουηδική, κροατική, σερβική, ινδική (!) και αραβική (!). Επρόκειτο μάλιστα να σχηματισθεί και ελληνική μεραρχία εθελοντών, με σκοπό να αποσταλεί στο ρωσικό μέτωπο (με την ονομασία "Κυανόλευκη Μεραρχία"), αλλά την δημιουργία της τορπίλισαν οι ιταλικές αρχές κατοχής, από ζήλια για την ήττα τους στα Βορειοηπειρωτικά βουνά. Έγραψε σχετικά πριν από λίγο καιρό, ο αριστερός δημοσιογράφος Π. Κοροβέσης στην "Ελευθεροτυπία": "Ο ναζισμός στη Γερμανία συσπείρωσε σχεδόν το σύνολο του γερμανικού λαού, αλλά και μια σειρά από χώρες που συστρατεύτηκαν μαζί του και επιθυμούσαν τον θρίαμβό του (Ιταλία, Γαλλία του Βισύ, Σουηδία, Δανία, Νορβηγία, Βαλτικές χώρες, Βουλγαρία, Ρουμανία, Ουκρανία, Τσετσενία, Ουγγαρία, Σλοβακία, Φλαμανδία και φυσικά Ιαπωνία)".

Ο μύθος ότι η ΕΣΣΔ νίκησε "με το σπαθί της

Πέμπτος (και τελευταίος) μύθος, είναι ότι η ΕΣΣΔ νίκησε "με το σπαθί της" που λέμε, στηριζόμενη δηλαδή στις δικές της δυνάμεις και στη γενναιότητα των λαών που τη συναποτελούσαν. Η αλήθεια είναι ότι τον Νοέμβριο του 1941, οι Γερμανοί είχαν καταλάβει τις πιο πλουτοπαραγωγικές περιοχές της Σοβ. Ένωσης. Ευρισκόμενη ένα βήμα πριν την οικονομική κατάρρευση (που θα 'φερνε αργά ή γρήγορα και τη στρατιωτική), η Σοβιετία κατάφερε να επιβιώσει χάρη στην άφθονη αμερικανική βοήθεια σε τρόφιμα, καύσιμα, όπλα, πολεμοφόδια και πρώτες ύλες. Οι ΗΠΑ έδωσαν στην ΕΣΣΔ, κατά την περίοδο του πολέμου, με το νόμο "Περί εκχωρήσεως και δανεισμού", υλικά συνολικής αξίας 11,2 δισεκατομμυρίων δολλαρίων, ποσό υπέρογκο για την εποχή εκείνη, το οποίο η Μόσχα εξακολουθεί μέχρι και σήμερα ακόμα να χρωστάει!

Αυτά λοιπόν για να μη μας "δουλεύουν" οι αριστεροί και οι συνοδοιπόροι τους. Τα παραμυθένια "κατορθώματά" τους ας τα λένε κι ας τ' ακούνε οι ίδιοι. Εμείς ...ευχαριστούμε, αλλά δε θα πάρουμε!

γράφει ο **Γιώργος Δημητρούλιας**

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ

Πνευματική μύηση σε μια ανώτερη σοφία

Η ιστορικοφιλοσοφική παράδοση είχε κατατάξει τον Ηράκλειτο μεταξύ των φιλοσόφων της φύσεως. Την δε βασική αρχή του, το "πυρ" το τοποθετούσε στην ίδια σειρά στην οποία τοποθετούσε το ύδωρ του Θαλή και τον αέρα του Αναξίμανδρου. Πουθενά όμως στον Ηράκλειτο δεν ανακαλύπτουμε ίχνη διδασκαλικής θεώρησης των φαινομένων ή κάποια μορφή φυσικής θεωρίας.

Οτιδήποτε μπορεί να εκληφθεί παρόμοιο με τα πιο πάνω δεν αποτελεί αυτοσκοπό, αλλά μέρος μόνο ενός ευρύτερου συνόλου. Βεβαίως δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Ηράκλειτος έχει υποστεί την επίδραση της φιλοσοφίας της φύσεως. Η όλη εικόνα, την οποία είχε σχηματίσει η φιλοσοφία εκείνη περί της πραγματικότητας, περί του κόσμου, το ακατάπαυστο γίγνεσθαι και απόλλυσθαι, η ανεξάρτητη πρώτη αιτία εκ της οποίας αναδύεται και στην οποία πάλι βυθίζεται, η κυκλική πορεία των διαρκώς εναλλασσομένων μορφών, από τις οποίες διέρχεται το όν, όλα αυτά αποτελούν σε γενικές γραμμές μόνιμο κτήμα της σκέψης του.

Στον Ηράκλειτο καθίσταται ο άνθρωπος μετά πάθους αισθανόμενος και παθητικώς - ενεργό κέντρο, στον οποίο συγκεντρώνονται όλες οι ακτίνες του κόσμου. Η δράση του παγκόσμιου νόμου δεν αποτελεί δια τον Ηράκλειτο ένα είδος μεγαλειώδους απομακρυσμένου θεάματος, στην παρακολούθηση του οποίου έχει βυθιστεί τόσο βαθιά το πνεύμα, ώστε να λησμονήσει εαυτό. Το κοσμικό γεγονός, αντιθέτως, "διαπερνά" τον παρατηρητή. Έχει σαφή συνείδηση του γεγονότος ότι όλες οι πράξεις και οι λόγοι του οφείλονται στην ενέργεια της δυνάμεως αυτής, ενώ η μέγιστη πλειοψηφία των ανθρώπων δεν γνωρίζει ότι είναι απλώς το όργανο μιας υψηλότερης κοσμικής τάξεως. Τούτο είναι το νέο μέγα στοιχείο, το οποίο εμφανίζεται στον Ηράκλειτο. Η εικόνα του κόσμου έχει ολοκληρωθεί από τους προηγηθέντες αυτού, η αιώνια διαμάχη του Είναι και του Γίγνεσθαι έχει αποκαλυφθεί στους ανθρώπους. Προβάλλει τώρα με τεράστια επιτακτικότητα το ερώτημα, πως επιτέλους θα δυνηθεί να διαφυλαχθεί και διασωθεί ο άνθρωπος εν μέσω αυτής της πάλης. Ο Ηράκλειτος εδώ προσφέρει τον αυστηρό λόγο: "πολυμαθίη νόον έχειν ου διδάσκει", και καθίσταται ο δημιουργός μιας φιλοσοφίας, της οποίας όλη η ριζική νέα σημασία περικλείεται σε μία και μόνη ρήση: "εδιζησάμην εμεωυτόν".

"Ποιείν και λέγειν"

Κανείς στοχαστής πριν τον Σωκράτη δεν διεγείρει τόσο τη προσωπική μας συμμετοχή, όσο ο Ηράκλειτος. Εμείς δε αισθανόμαστε καταρχήν τον πειρασμό να κατανοήσουμε μία ρήση όπως

η ανωτέρω, ως τεκμήριο μιας αυξημένης αυτοσυνειδησίας. Η δεσποτική επιβλητικότητα στον Ηράκλειτο ο οποίος κατάγεται από παλαιότατο ευγενή οίκο, παρουσιάζεται εκ πρώτης όψεως ως αριστοκρατική υπερηφάνεια. Αλλά η έρευνα, περί της οποίας ομιλεί, ουδεμία σχέση έχει προς ψυχολογική εμβάθυνση στην προσωπική του καταγωγή. Αυτή σημαίνει παράλληλα προς την πνευματική - αισθητηριακή θεώρηση και τη λογική σκέψη, την αποκάλυψη ενός νέου κόσμου της γνώσεως δια της επιστροφής της ψυχής σε αυτή. Εξ άλλου ο Ηράκλειτος δεν απευθύνεται, όπως άλλοι φιλόσοφοι, σε εκλεκτούς μαθητές, αλλά στον δήμο, στους πολλούς.

Ο λόγος του Ηράκλειτου είναι γνώση η οποία πηγάζει από τη συμμετρία του λόγου προς την πράξη. Είναι αξιοσημείωτο, ότι η γνώση για τον Ηράκλειτο περιλαμβάνει ομοίως "λόγον και πράξιν". Το βλέπουμε στο απόσπασμα: "έπη και έργα, ποιείν και λέγειν" όπου το "ποιείν" δεν έχει την αριστοτελική έννοια αλλά είναι συγγενές προς το "πράττειν".

Ο λόγος, λοιπόν, δίδει νέα ζωή, πλήρη αληθινής γνώσης. Περιβάλλει όλη τη σφαίρα του ανθρώπινου. Ο Ηράκλειτος είναι ο πρώτος φιλόσοφος, ο οποίος εισάγει την έννοια της φρονήσεως εξισώνοντας τη προς τη σοφία. Τούτο σημαίνει ότι κατ' αυτόν η γνώση του Είναι σχετίζεται άμεσα με τη γνώση της κοσμικής τάξεως και του ορθού τρόπου ζωής, τις οποίες και περικλείει. "Φρόνηση" κατά τον Ηράκλειτο είναι η γνώση η σχετική με την πράξη. Η προφητική μορφή των λόγων του πηγάζει από την αξίωση του φιλοσόφου να καταστήσει τους ανθρώπους ικανούς να δουν καλλίτερα τον εαυτό τους, να τους αποκαλύψει την πρώτη αιτία της ζωής, να τους αφυπνίσει.

Αυτός ο νέος τύπος του φιλοσοφείν δεν δύναται να εκφρασθεί παρά μόνο δια λόγων και εικόνων οι οποίες αντλούνται από την εσωτερική εμπειρία. Και αυτός ο λόγος δεν δύναται να καθορισθεί παρά μόνο δι' εικόνων.

Ένα ουσιώδες κριτήριο του Λόγου δια του οποίου διαφοροποιείται ο Ηράκλειτος από τους υπόλοιπους είναι η κοινότητα. Η κοινότητα αποτελεί το ύψιστο αγαθό, το οποίο γνώρισε η ηθική της πόλεως. Η κοινότητα αναιρεί την κατ' ιδίαν ύπαρξη των ατόμων τα οποία συναιρεί εντός αυτής. Αυτό το οποίο στην αρχή φάνηκε ότι αποτελεί άκρα ατομοκρατική τάση του Ηράκλειτου, δηλαδή ο επίμονος αυταρχισμός του, αποδεικνύεται τώρα ως το ακριβώς αντίθετο, ως η ευσυνείδητη υπέρβαση της αμφιταλαντευόμενης ατομικής αυθαιρεσίας, η οποία αποτελεί α-

πειλή κατά της ζωής.

Ακριβώς όπως στην πόλη, έτσι και στο Σύμπαν, υπάρχει ένας νόμος. Για πρώτη φορά συναντούμε εδώ αυτή τη μοναδική ελληνική σκέψη. Μέσα σε αυτή τη σκέψη παρουσιάζεται τρόπον τινά στην ύψιστη της δύναμη η πολιτική παιδευτική λειτουργία της ελληνικής νομοθετικής σοφίας. Ο νόμος αυτός, τον οποίο ο Ηράκλειτος χαρακτηρίζει ως θείο, δύναται να κατανοηθεί μόνον δια του Λόγου. Ο Λόγος του Ηράκλειτου είναι το πνεύμα ως κοσμικό αισθητήριο όργανο. Εντός αυτού ζει και σκέπτεται το ίδιον πυρ, το οποίο διαπερνά τον κόσμο ως ζωή και σκέψη. Χάρη στη θεία καταγωγή του είναι σε θέση να διεισδύει στη θεία εσωτερική σφαίρα της φύσεως, από την οποία και κατάγεται. Υπό τον Ηράκλειτο ο άνθρωπος εντάσσεται τώρα εντός της νέας δομήσεως του κόσμου ως ένα Όν καθοριζόμενο εξ ολοκλήρου υπό κοσμικών μεταβλητών. Δια να πραγματώσει την ζωή του απαιτείται η πρόθυμη κατανόηση και τήρηση του κοσμικού αυτού νόμου. Έτσι ο Ηράκλειτος θεμελιώνει την κυριαρχική αξίωση της σοφίας επί του ότι αυτή διδάσκει τους ανθρώπους να ακολουθούν στους λόγους και τα έργα των την αλήθεια της φύσεως και τον θείο νόμο της.

Πόλεμος πατήρ πάντων

Την ισχύ της περί τα του κόσμου σοφίας συλλαμβάνει ο Ηράκλειτος στην περί αντιθέσεων και ενότητος των πάντων διδασκαλία του. Αυτή συνδέεται μόνο εν μέρει με συγκεκριμένες φυσικές παραστάσεις της φιλοσοφίας των Μιλησίων, σε τελευταία ανάλυση αντλεί τη δύναμη της από μία άμεση θεώρηση της λειτουργίας της ανθρώπινης ζωής, η οποία θεωρεί από κοινού την σύνθετη ενότητα του πνευματικού και του ψυχικού στοιχείου σαν ένα είδος βιολογίας που περιλαμβάνει αμφότερα τα δύο αυτά ημισφαίρια. Η σκέψη του Αναξίμανδρου είχε εκλάβει την Γένεση και την Φθορά ως την εξισωτική δρώσα δύναμη ενώπιον της δικαστικής έδρας του χρόνου, κατά την οποία το ένα όφειλε να προβεί σε επανόρθωση της αδικίας, την οποία διέπραξε στο άλλο, και της πλεονεξίας του έναντι των άλλων. Η διαμάχη αυτή, ο πόλεμος, χαρακτηρίζεται αυτόχρημα από τον Ηράκλειτο ως "πατήρ πάντων". Μόνον δι' αυτού πραγματοποιείται η Δίκη. Αυτό αποτελεί νόμο ο οποίος διέπει τον κόσμο όλο. Η πλησμονή και η έλλειψη, δηλαδή οι αιτίες του πολέμου συναντούνται σε όλη τη φύση. Αυτή πληρώνεται με μεγάλες αντιθέσεις, ημέρα και νύχτα, θέρος και χειμώνας, θερμότητα και ψύχος, πόλεμος και ειρήνη. Οι αντιθέσεις αυτές μεταπίπτουν διαρκώς η μία στην άλλη. Το σύμβολο του Ηράκλειτου για την αρμονία των αντιθέσεων εντός του κόσμου είναι το τόξο και η λύρα. Αμφότερα επιτελούν από κοινού το έργο τους ως μία "παλίντροπος αρμονίη". Η γενική έννοια την οποία βρίσκουμε εδώ είναι η έννοια της εντάσεως. Η έμφυτη βιολογική γνώση η οποία κρύβεται πίσω από αυτήν την μεγαλοφυά ιδέα, η οποία συνελήφθη ενορατικά και μόλις στην εποχή μας κατέστη δυνατή η ορ-

θή αξιολόγηση της.

Συγκεκριμένος ο Ηράκλειτος με τους φιλοσόφους προ αυτού παρουσιάζεται ως ο πρώτος εκπρόσωπος της φιλοσοφικής Ανθρωπολογίας. Η περί Ανθρώπου φιλοσοφία του μπορούμε να πούμε ότι αποτελεί, τον εσώτατο εκ των τριών κύκλων οι οποίοι έχουν ένα και το αυτό κέντρο, δια των οποίων δύναται να παρασταθεί όλη η φιλοσοφία του: υπέρ τον ανθρωπολογικό διαγράφεται ο κοσμολογικός κύκλος, υπέρ δε τον κοσμολογικό ο θεολογικός. Οι κύκλοι αυτοί δεν είναι δυνατόν να χωρισθούν μεταξύ τους ούτε είναι επίσης δυνατόν να νοηθεί ο ανθρωπολογικός ανεξάρτητος από τον κοσμολογικό και τον θεολογικό. Ο Άνθρωπος του Ηρακλείτου αποτελεί τμήμα του σύμπαντος και ως εκ τούτου υπόκειται στους νόμους του Όλου. Δυνάμει του πνεύματος του αποτελεί συνειδητό φορέα του αιωνίου, καθολικού νόμου της ζωής, γι' αυτό και μπορεί να μετέχει στην ύψιστη σοφία, συνέπεια της οποίας προκύπτει ο θείος νόμος.

Η ελευθερία

Η ελευθερία του Έλληνα ανθρώπου συνιστάται, κατά τον Ηράκλειτο, στο ότι αυτός εντάσσεται ως μέλος στην ολότητα της πόλεως και στον νόμο της. Αυτό αποτελεί ένα άλλο είδος ελευθερίας διαφορετικό από την σύγχρονη ατομοκρατική αντίληψη η οποία κατατείνει πάντοτε προς μία γενικότητα η οποία βρίσκεται πέραν της σφαίρας του αισθητού και δια της οποίας ο άνθρωπος τοποθετείται σε έναν κόσμο πιο ψηλά από αυτόν των ορίων του κράτους. Η ελευθερία, προς την οποία φέρει η φιλοσοφία του Ηρακλείτου, παραμένει πιστή προς την ουσία της σύνδεσης του Έλληνα ανθρώπου με την πόλη, κατά το ότι συντείνει στην συνειδητοποίηση ότι αυτή αποτελεί μία κοινότητα στην οποία νομοτέλεια της υποτάσσεται. Ενώ το πολιτικό αισθητήριο των Ελλήνων της εποχής εκείνης παρουσιάζει την τάση να θεωρεί κάθε μοναρχία σαν τυραννίδα, ο Ηράκλειτος επιχειρεί ένα είδος συνδιαλλαγής μεταξύ αυτών των δύο. Ο νόμος κατά αυτόν δεν σημαίνει ένα είδος πλειοψηφίας, αλλά απορρέει από μία ύψιστη γνώση: "νόμω και βουλή πείθεσθαι ενός".

Η υπό του Ηράκλειτου συντελεσθείσα εμβάθυνση στο νόημα του κόσμου αποτελεί την γέννηση μιας νέας ανώτερης θρησκείας, μιας πνευματικής μύησης στο χώρο της ύψιστης σοφίας. Η ζωή και η πράξη, η οποία πηγάζει από τη βαθιά αυτή κατανόηση καλείται φρονείν, προς αυτό κατατείνει ο προφητικός λόγος του Ηράκλειτου δια της φιλοσοφικής οδού.

από τον **Ιάσων Αναγνώστου**

ΝΕΜΕΣΙΣ

Η θεϊκή αποκατάστασις της Φυσικής Τάξεως

Ανατρέχοντας στην Αρχαία Ελληνική Θεογονία, συναντούμε μία θεότητα, η ονομασία της οποίας έχει γίνει μέχρι σήμερα συνώνυμο της "Θείας Δίκης", ή αλλιώτικα της Τιμωρίας εκ μέρους των θεών, για την παραβίαση κάποιου άγραφου νόμου.

Πρόκειται για την θεά Νέμεσιν που προσωποποιούσε μαζί με άλλες (Θέμιδα, Ειμαρμένη κ.ο.κ.) την έννοια της Δικαιοσύνης και αποκαθιστούσε την Τάξη -φυσική, ανθρώπινη ή κοσμική-, όταν αυτή διασαλευόταν. Τότε τιμωρούσε την υπεροψία και την αλαζονεία των ανθρώπων (την ύβριν). Η Νέμεσις προσωποποιεί κατ' ουσίαν την θεία αγανάκτηση κατά πάσης ανθρώπινης υπερβασίας και υπερφροσύνης, συμπεριλαμβανομένης και της υπερβολικής ή υπέρογκης ευτυχίας.

Ελάχιστα γνωρίζουμε σήμερα για την Νέμεσιν, αυτήν την αρχαιοτάτη Ελληνική θεότητα, που προσδιορίζεται άλλοτε ως Ιχναίη, άλλοτε ως Αδράστεια ή Ραμνουσία. Η ετυμολογία, η ρίζα του ονόματος "νέμω", δήλωνε αρχικά την δίκαιη διανομή, την μοιρασιά που γίνεται βάσει νομίμου εξουσίας. Με τον καιρό απέκτησε τη σημασία της αναλήψεως δικαστικής δράσης εκ μέρους της εξουσίας ώστε να απονεμηθεί δικαιοσύνη.

Ονομαζόταν, επίσης, Ραμνουσία, εξαιτίας του περίφημου αγάλματος και του Ναού της στον Ραμνούντα, πλησίον του Μαραθώνος. Το επίθετο Αδράστεια που της αποδόθηκε -"εκείνη από την οποία κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει"-, ανήκε μάλλον αρχικά στη φρυγική θεότητα Κυβέλη και της αποδόθηκε μεταγενέστερα.

Μυθολογική αναδρομή

Ας δούμε όμως εν τάχει τι μας παραδίδει η Μυθολογική μας Παράδοση (που αποτελεί ένα είδος κωδικοποιημένης Ιστορίας, "χέρσο δρόμο" για τους ολίγους). Η πρώτη διασωθείσα αναφορά στην Νέμεσιν γίνεται από τον Όμηρο στην "Ιλιάδα", όπου παρίσταται όχι εμφανώς ως θεότης, αλλά ως υπερβατική έννοια -διότι προτρέπονται οι καταδιωκόμενοι από τους Τρώες Αχαιοί να αντισταθούν, ενθυμούμενοι ο καθένας τους την "αιδώ και νέμεσιν". Κατά την "Θεογονία" του Ησιόδου, αλλά και κατά τον Παυσανία, ήταν η Νύχτα που δίχως ταίρι αρσενικό γέννησε την Νέμεσιν, για να κρατά σε ισορροπία τις ανθρώπινες υποθέσεις. Στα "Διονυσιακά" του Νόννου, ωστόσο, έχουμε μια διαφορετική άποψη, που θέλει την Νέμεσιν θυγατέρα του Ωκεανού, ενώ ο Υγίνος την περιγράφει ως δημιούργημα του Ερέβους και της Νύχτας.

Ορισμένοι συγγραφείς, μεταξύ των οποίων και ο Απολλόδωρος, γράφουν πως η Νέμεσις όταν ενώθηκε με τον Δία, γέννησε την Ελένη. Παρ' ό-

λο που η Νέμεσις υπέστη μεγάλη καταδίωξη για να αποφύγει τον πόθο του Διός, ενώθηκε μαζί του με τη μορφή χήνας, όταν ο Δίας είχε τη μορφή κύκνου. Κατά την καταδίωξή της διέσχισε η Νέμεσις χώρες και ηπείρους, θάλασσες όπου μεταμορφώνονταν σε ψάρι, και γενικά άλλαζε συνέχεια μορφή. Η Νέμεσις γέννησε ένα αυγό το οποίο βρήκε στο δάσος ένας βοσκός και το έδωσε στη Λήδα. Η Λήδα το έκλεισε σε ένα ερμάρι και όταν γεννήθηκε η Ελένη, την ανέθρεψε σαν κόρη της.

Από αυτήν την μυθική διήγηση της θεϊκής ένωσης της Νεμέσεως με τον Δία, αντιλαμβανόμαστε μια "υδάτινη" φύση (μεταμόρφωση σε ψάρι, ένωση με τον Δία υπό τη μορφή χήνας). Μ' αυτόν τον αλληγορικό τρόπο, λοιπόν, παρουσιάζεται η Πύρινη όψη (Ζεύς-κεραυνοί) στην ένωσή της με το Ύδωρ (Νέμεσις) να δίνουν την φωτιά μέσα στο νερό . Η φωτιά μέσα στο νερό είναι η Ελένη.

Λατρεία της Νεμέσεως

Κυριότερη τοποθεσία αποτίσεως λατρείας προς την θεά, υπήρξε ο Ραμνούς, μια υψηλοτάτη τοποθεσία στα βορειοανατολικά παράλια της Αττικής, όπου οι αρχαίοι Αθηναίοι είχαν κτίσει ένα ισχυρό φρούριο προς έλεγχον της προσβάσεως εκ της θαλάσσης. Η περιοχή του Ραμνούντος ήταν ξακουστή κυρίως για το ότι εκεί βρίσκονταν οι μοναδικοί Ναοί, που ήσαν αφιερωμένοι στην θεότητα της Δικαιοσύνης, που λειτουργούσαν στην κυρίως Ελλάδα -ένας υφίστατο και στην Σμύρνη. Από αρχιτεκτονικής απόψεως, θεωρείται ότι η κατασκευή των Ναών αυτών στον Ραμνούντα θα πρέπει να αποδοθεί στον ίδιο αρχιτέκτονα που ανήγειρε τους ναούς του Ηφαίστου ("Θησείον"), του Ποσειδώνος στο Σούνιο και του Άρεως στην Αρχαία Αγορά.

Στους Ναούς του Ραμνούντος υπήρχε το περίφημο άγαλμα της Νεμέσεως -έργο του Αγορακρίτου, μαθητού του Φειδίου-, τμήμα του οποίου βρίσκεται σήμερα στο Βρεττανικό Μουσείο. Το άγαλμα αυτό φημολογείτο ότι δημιουργήθηκε από ογκόλιθο Παρίου μαρμάρου, το οποίο μετέφεραν οι Πέρσες στον Μαραθώνα, ώστε μ' αυτό

να κατασκευάσουν τρόπαιο, βέβαιοι για την νίκη τους. Αλλά η αλαζονεία αυτή τιμωρήθηκε από την Νέμεσι, αφού μετά την ήττα των Περσών, αντί τροπαίου ο λίθος έλαβε την μορφή της Νεμέσεως, ως θεάς αδυσώπητης Τιμωρού των υβριστών.

Το άγαλμα της Νεμέσεως περιγράφεται από τους αρχαίους συγγραφείς ως "δεκάπηχυ ολόλιθον" (λόγω του υπερφυσικού της μεγέθους). Στην κεφαλή έφερε στέφανο, πάνω στην οποία ήσαν μικρές ανάγλυφες παραστάσεις ελάφων και Νικών. Στο δεξιό χέρι κρατούσε σπονδική φιάλη και στο αριστερό κλαδί μηλιάς.

Παλαιά, όμως, υπήρξε και η λατρεία της θεάς στην Σμύρνη, όπου λατρευόταν με δύο υποστάσεις. Εκεί υπήρχαν τα αρχαϊκά ξόανά της -σημείο αναφοράς για τους ευσεβείς-, παραστάσεις των οποίων εμφανίζονται σε νομίσματα της πόλεως. Παραστάσεις της Νεμέσεως διετηρήθησαν και σε δυο αγάλματα απ' την Ολυμπία και σε ανάγλυφα απ' την Θεσσαλονίκη και την Θάσο, αλλά και πάνω σε άλλα νομίσματα και δακτυλιολίθους. Κατά τους Αλεξανδρινούς χρόνους η Νέμεσις συνδέθηκε με τον Έρωτα, γι' αυτό και παριστανόταν, όπως εκείνος, πτερωτή.

Πολλοί συγγραφείς, επίσης, όπως ο Αισχύλος, ο Πλάτων και ο Καλλίμαχος, την αναφέρουν ως τιμωρόν των ανοσίων, ασεβών και υπερφρόνων υβριστών και την συνδέουν με την Δικαιοσύνη, την Τύχη και την Αδραστεία.

Η λατρεία της θεάς συνεχίστηκε -αν και με διακοπές- μέχρι τους πρώτους χριστιανικούς αιώνες, οπότε και λύγισε αφενός από την ζωηρότατη εναντίον της πολεμική απ' τους Χριστιανούς απολογητές, αφετέρου από την περιφρόνησή της εκ μέρους των ασεβών.

Η Νέμεσις ως διαχρονική απόδοση της Θεϊκής Δικαιοσύνης

Η Νέμεσις, όπως προαναφέραμε, ως πνευματική αρχή που ήταν, είχε ως αποστολή της την επιβολή κυρώσεων και νουθεσιών σε όσους υβρίζουν ή κακοποιούν την Φύση. Ως ύβρις εδώ εννοείται κάθε παρεκτροπή από τους φυσικούς

νόμους και επιταγές, κάθε παραβίαση των φυσικών αρχών και καταπάτηση των φυσικών ορίων.

Δεν είναι τυχαία άλλωστε η απεικόνιση της θεάς, σύμβολα της οποίας είναι ο πήχης και το χαλινάρι, τα οποία κρατεί προς δήλωσιν του μέτρου (νεμήσεως). Τα σύμβολα αυτά είναι ενδεικτικότατα της λειτουργίας της, να προσμετρά τις ανθρώπινες σκέψεις, συναισθήματα, δράσεις και να θέτει ένα όριο στην αχαλίνωτη ασυδοσία του εγωισμού των ανθρώπων. Έτσι, η έπαρση των θνητών έναντι των Κοσμικών Νόμων (ύβρις) και η κατάφωρη αδιαφορία για το Κοινό Καλό, σαρώνονται με τη δράση της Νεμέσεως και εδώ μοιάζει με Συμπαντική Ζυγαριά που απονέμει αενάως Δικαιοσύνη.

Στα πλαίσια αυτά, η Νέμεσις υπηρετούσε την Αιωνία Αρχή του Αντιπεπονθότος, τον πανάρχαιο αυτό και διαχρονικό νόμο σύμφωνα με τον οποίο κάθε ένας εξ ημών λαμβάνει ό,τι έπραξε, ως έκφανση της Θείας Δικαιοσύνης. Αυτή η ηθικοφιλοσοφική αρχή περί "νομής του δικαίου" απέχει παρασάγγες από την αντιφυσική όσο και παράλογη μανιχαϊστική αντίληψη του ιουδαιοχριστιανισμού περί "Παραδείσου-Κολάσεως", που εκβιάζει την πίστη του προσηλύτου με την απειλή της μετά θάνατον "τιμωρίας" από κάποιον εκτρωματικό και βδελυρό "διάβολο", ενσαρκωτή του Κακού -σε αντιδιαστολή με τον "πανάγαθο" εβραιοθεό Γιαχβέ.

Ανατρέχοντας στο σύστημα της Θείας Δικαιοσύνης, όπως αυτό εκφραζόταν από τους Αρχαίους Έλληνες μύστες και φιλοσόφους, προκύπτει ότι με βάση τον νόμο του Αντιπεπονθότος, καθοριζόταν η Ειμαρμένη (ή αλλιώς πεπρωμένο) για κάθε ψυχή. Την εφαρμογή της Ειμαρμένης επί των ψυχών, επόπτευαν οι Μοίρες (Άτροπος, η οποία ασκεί εξουσία επί του παρελθόντος που δεν μεταβάλλεται, η Λάχεσις, καθορίζοντας το μέλλον εκ του λαγχάνω=λαμβάνω, καθώς και η Κλωθώ, η οποία υφαίνει το παρόν).

Οι Τρεις αυτές Μοίρες επόπτευαν επί της εφαρμογής της Ειμαρμένης αναφορικά με τις θνητές υπάρξεις. Στο Ολυμπιακό Πάνθεο, το έργο αυτό είχε ανατεθεί στην Θέμιδα (εκ του θεών+μίτος). Τέκνα της Θέμιδος ήσαν η Ευνομία, η Δίκη και η Ειρήνη.

Βάσει όλων αυτών, κατανοούμε γιατί οι πρόγονοί μας απέδιδαν τόσες τιμές στην Νέμεσιν, διοργανώνοντας στη Ραμνούντα ειδικά θρησκευτικά δρώμενα και τελετουργικές λαμπαδηφορίες, οι οποίες διεξάγονταν σε ένδειξη σεβασμού προς την Θεά-εκπρόσωπο της αρχής της Δικαιοσύνης.

Σήμερα, στην εποχή της ατέρμονης, τεχνοκρατικής δήθεν ανάπτυξης, της ανελέητης και εξαντλητικής εκμετάλλευσης ανθρώπων και φυσικών πόρων εκ μέρους του ανάλγητου καπιταλιστικού συστήματος, στην εποχή της οικολογικής καταστροφής, της πολιτιστικής και καλλιτεχνικής ένδειας, των φυλετικών επιμειξιών και της ασέβειας προς κάθε Φυσικό Άγραφο Νόμο, η ανάγκη για την εφαρμογή της Θείας Δικαιοσύνης φαντάζει κάτι πολύ παραπάνω από επιτακτική. **Ως λαμπαδηφόροι και σημαιοφόροι των Ελληνικών Ιδανικών προσμένουμε διακαώς την Ημέρα -που αναμφίβολα δεν θα αργήσει να έρθει-, όταν η Νέμεσις, προστάτις πανάρχαια και διαχρονική της Φυλής μας, θα επανέλθει απ' την μακρόχρονη εξορία της, αποδίδοντας εις έκαστον το δικό του "μερίδιο" για τις υπηρεσίες του και καθαρίζοντας κάθε τι το σάπιο από τα άγια τούτα χώματα. Και τότε, είναι βέβαιον, οι Ερινύες θα αναλάβουν την ανηλεή καταδίωξη όλων των προδοτών, ξεπατώνοντάς τους μέχρις ενός απ' την Ιερή αυτή Γη, που ονομάζεται Ελλάς...**

Ενδεικτική βιβλιογραφία

Στράβων 9.1.17

Απολλόδωρος 3.127f

Υγίνου, Αστρονομία, 2.8

Ησίοδου, Θεογονία, 223

Παυσανίας 7.5.3

Νόννου, Διονυσιακά, 48.375

Βακχυλίδης, Απόσπ.

Ομηρικός Ύμνος ΙΙΙ στον Δήλιο Απόλλωνα 89f

Ορφικός Ύμνος 61 στην Νέμεσιν

Λεξικόν Σουΐδα, λήμμα: Ραμνουσία Νέμεσις

του **Ν.Ε.**

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΤΗΣ ΦΥΛΕΤΙΚΗΣ ΨΥΧΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Μια ακόμη απάντηση σε ανθέλληνες και "πατριώτες"

Ενοχλεί πολλούς η πραγματικότης ότι σε μεγάλο βαθμό οι σημερινοί Έλληνες είναι βιολογικοί απόγονοι των Αρχαίων Ελλήνων. Γιατί; Γιατί γνωρίζουν πολύ καλά ότι έθνος χωρίς φυλή είναι ένα στοιχείο, που εύκολα καταστρέφεται και αλλοιώνεται.

Ο λαός των ΗΠΑ επί παραδείγματι αποκαλείται αμερικανικό έθνος. Δεν μπορούμε όμως σε καμμία περίπτωση να πούμε ότι οι μαύροι, άσπροι και κίτρινοι που συναποτελούν το αμερικανικό "έθνος" αποτελούν και φυλή.

Οι φυλές στην εποχή της "παγκοσμιοποίησης" πρέπει να καταστραφούν, πρέπει να μη υπάρχουν! Γιατί; Το λέει και ο Γουστάβος Λεμπόν στην ψυχολογία των όχλων. Λαός ομοιογενής με συνείδηση της φυλετικής του καταγωγής δεν είναι εύκολο να χειραγωγηθεί. Οι αρνητές της φυλετικής συνεχείας των Ελλήνων είναι δύο ειδών. Είναι οι μαρξιστικής προελεύσεως ανθέλληνες που δεν αναγνωρίζουν την έννοια της Ελληνικής φυλής, αλλά και κάποιοι "πατριώτες", που μας λένε ότι είμαστε "μπάσταρδοι", ότι δεν είμαστε απόγονοι των Αρχαίων Ελλήνων και φθάνει που μιλάμε ελληνικά... Σε όλους αυτούς θα επιχειρήσει να απαντήσει το κείμενο αυτό βασιζόμενο κυρίως σε ένα από τα πλέον μυστικά και σκοτεινά στοιχεία μίας φυλής, στην φυλετική ψυχή, που εκδηλώνεται μέσα από την λαογραφία, τις παραδόσεις και τα θρησκευτικά ήθη και έθιμα.

Είχε ερημώσει η Ελλάδα στην Ελληνιστική περίοδο;

Είναι γεγονός πως πολλοί μεγάλοι μελετητές του Αρχαίου Ελληνικού Πολιτισμού (κυρίως Άγ-

γλοι και Γερμανοί) υποστήριξαν ότι οι σημερινοί Έλληνες δεν έχουν σχέση φυλετική με τους αρχαίους Έλληνες. Άλλοι ενήργησαν υστερόβουλα, όπως ο Φαλμεράγιερ, άλλοι έπεσαν θύματα του ρομαντισμού τους και της λατρείας τους για την Αρχαία Ελλάδα, μη πιστεύοντας ότι ήταν δυνατόν οι σύγχρονοι άξεστοι Έλληνες του 19ου αιώνος να ήσαν απόγονοι των Αρχαίων Ελλήνων. Πολλοί από αυτούς χρησιμοποίησαν και το έργο του Παυσανίου **"Ελλάδος περιήγησις"**, έργο στο οποίο περιγράφονται αρχαίοι τόποι έρημοι από πληθυσμό. Και πίστευσαν ότι ο Ελληνισμός εκείνη την εποχή είχε... εξαφανιστεί! Αυτό είναι λάθος και είναι λάθος γιατί αποδεδειγμένα το Έθνος μας δεν υπέστη καμμία τόσο μεγάλη γενοκτονία ώστε να εξαφανιστεί. Αφ' ετέρου την εποχή που ο Παυσανίας περιηγείτο την Ελλάδα (τέλη του 2ου μ.Χ. αιώνος) είχαν συμβεί βαθιές αλλαγές στην κατανομή του Ελληνικού πληθυσμού. Είχαν δημιουργηθεί μεγάλα αστικά κέντρα, πολλές νέες πόλεις και εκεί ζούσε ο Ελληνισμός. **Όπως, δηλαδή, σήμερα τα περισσότερα χωριά, κυρίως τα ορεινά, της Ελληνικής υπαίθρου είναι έρημα και αυτό δεν σημαίνει πως οι Έλληνες εξαφανίστηκαν, έτσι συνέβαινε και τότε.**

Η επιστήμη της γενετικής

Η μεγαλύτερη απόδειξη για την φυλετική συνέχεια των Ελλήνων θα ήταν η γενετική εξέταση των συγχρόνων Ελλήνων σε σύγκριση με το γενετικό υλικό **(DNA)** από τα πολλά λείψανα που έχουν ανεβρεθεί των Αρχαίων Ελλήνων. Αυτό όμως για συγκεκριμένους λόγους, που αφορούν το διεθνιστικό πρότυπο της εποχής μας, δεν γίνεται. Η μόνη έρευνα που έχει γίνει είναι αυτή του εργαστηρίου μοριακής βιολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, που απέδειξε την στενή γενετική σχέση των Ελλήνων με τους Ιταλούς κατά πρώτον λόγο και με τους Γάλλους και Ισπανούς κατά δεύτερον.

Ήδη όμως η πρόοδος της φυλετικής επιστήμης είναι αλματώδης και από όλα τα στοιχεία προκύπτει ότι οι σημερινοί Έλληνες αποτελούν την βιολογική συνέχεια των Αρχαίων Ελλήνων.

Με ιδιαίτερο ενδιαφέρον αναμένονται και τα συμπεράσματα του καθηγητού της γενετικής κ. Σταματογιαννόπουλου, ο οποίος ήδη έχει προχωρήσει αρκετά το θέμα στο εργαστήριό του.

Άλλη απόδειξη η συνέχεια της γλώσσης

Το ζήτημα της γλώσσης και η συνέχειά της μέσα στον χρόνο είναι επίσης **μια μεγάλη απόδειξη** της Ελληνικής καταγωγής των συγχρόνων Ελλήνων. Όπως έχει γράψει στο περίφημο έργο του "Οι Έλληνες και οι κληρονομιές τους", ο Άρνολντ Τόινμπι, έργο που έχει εκδοθεί στην Ελληνική από τις εκδόσεις Καρδαμίτσα, η νέα Ελληνική γλώσσα είναι πολύ πιο κοντά στην γλώσσα του Ομήρου, απ' ότι είναι η σύγχρονη αγγλική από την γλώσσα της εποχής του Σαίξπηρ! **Με άλλα λόγια, επί τρεις χιλιάδες χρόνια, οι Έλληνες άλλαξαν λιγότερο την γλώσσα τους από όσο την άλλαξαν οι Άγγλοι σε λιγότερο από πεντακόσια χρόνια.** Όμως, σκοπός του κειμένου αυτού δεν είναι να σταθεί τόσο στις ανθρωπολογικές ή γλωσσικές αποδείξεις της συνεχείας του Ελληνισμού, αλλά στις λαογραφικές-θρησκειολογικές.

Οι κατά φαντασίαν "επιμειξίες"...

Προηγουμένως όμως, πρέπει να αναφερθούμε σε ένα άλλο επιχείρημα αυτών που ισχυρίζονται ότι ο Ελληνισμός δεν αποτελεί γνησία φυλετική συνέχεια της αρχαιότητος. Θα πρέπει να απαντήσουμε σε αυτούς που λένε ότι οι σημερινοί Έλληνες είναι απόγονοι Τούρκων, Σλάβων και Αρβανιτών. Οι επιμειξίες, που δέχθηκε η Ελλάδα από τους Σλάβους, είναι πολύ αμφίβολο εάν ήσαν σλαβικές, αφού αποτελεί δεδομένο ότι **και οι σλαβικοί λεγόμενοι λαοί της Χερσονήσου του Αίμου λίγη σχέση ανθρωπολογική έχουν με τους σλάβους** και είναι κυρίως απόγονοι Διναρικών, Ιλλυρικών και Θρακικών φύλων. Ακόμη όμως και εάν υπήρξαν, ήσαν ελάχιστες και περιορισμένες και αυτό αποδεικνύει ότι δεν διασώθηκε πουθενά στην Ελλάδα σλαβική διάλεκτος. Εκτός από κάποια τοπωνύμια και από το γλωσσικό ιδίωμα κάποιων δίγλωσσων κατοίκων της Μακεδονίας μας, που είναι χωρίς αμφιβολία **ΚΑΘΑΡΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ**. Από τους Τούρκους όχι μόνον δεν δεχθήκαμε επιμειξίες, αλλά συνέβη ακριβώς το αντίθετο. Οι Τούρκοι έχουν Ελληνικό αίμα και όχι οι Έλληνες τουρκικό. Όσο για τους Αρβανίτες, δεν χρειάζεται να αναφέρουμε τίποτε, αφού είναι ένα από τα πλέον καθαρά Ελληνικά φύλα με στοιχεία αρχαϊκά τόσο στην γλώσσα, όσο και στην κοινωνική τους δομή.

Η φυλετική ψυχή

Εκεί όμως όπου περίτρανα αποδεικνύεται η φυλετική συνέχεια των συγχρόνων Ελλήνων από τον μεγάλο εκείνο λαό, που δημιούργησε τον Αρχαίο Ελληνικό Πολιτισμό, είναι τα λαογραφικά και θρησκειολογικά στοιχεία του νεοτέρου πολιτισμού τους. Στοιχεία, που μέχρι τα μέσα του 20ου αιώνος ήσαν πανταχού παρόντα στην καθημερινή ζωή των Ελλήνων. Μέχρι που η αστικοποίηση και η καταστροφή του λαϊκού μας πολιτισμού από το κοσμοπολίτικο πρότυπο του καιρού μας ισοπέδωσε τα πάντα. Πρώτος την παρατήρηση αυτή έκανε ο μέγας Λαογράφος **Νικόλαος Πολίτης,** που κατ' ουσίαν απέδειξε, αντλώντας υλικό από τον απλό λαό, ότι οι σημερινοί Έλληνες εξακολουθούν να πιστεύουν σε **θεούς, νεράιδες, στοιχειά και δαιμόνια** με τον ίδιο ακριβώς τρόπο, που τα πίστευαν και οι αρχαίοι Έλληνες. **Γιατί όμως, τα στοιχεία αυτά του λαϊκού πολιτισμού αποδεικνύουν ότι είναι απόγονοι των αρχαίων Ελλήνων; Μα για τον πολύ απλό λόγο ότι δεν ήταν δυνατόν, όντας ξένος λαός προς τους Αρχαίους Έλληνες, οι σύγχρονοι Έλληνες να διατηρήσουν μέσα στην ψυχή τους αυτά τα στοιχεία.** Αυτό αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι οι λευκοί Αυστραλοί ή οι λευκοί Αμερικανοί, στην Ωκεανία ή στις ΗΠΑ, δεν πιστεύουν ούτε έχουν κρατήσει στον λαϊκό τους πολιτισμό τα στοιχεία εκείνα τα μυθικά, που πίστευαν οι ιθαγενείς λαοί των δύο ηπείρων. Αντίθετα, ο λαϊκός τους πολιτισμός είναι γεμάτος από ήθη και έθιμα της ευρωπαϊκής χώρας από την οποία προέρχονται. Εάν λοιπόν, οι σημερινοί Έλληνες, δεν ήσαν απόγονοι των αρχαίων Ελλήνων, πως διεσώθησαν όλες αυτές οι πανάρχαιες παραδόσεις, όλη αυτή η πανάρχαια πίστη τους μέσα στην ψυχή τους;

Άξιος συνεχιστής του έργου του **Νικολάου Πολίτη** υπήρξε ο **Γ.Α. Μέγας,** που το βιβλίο του

"Ελληνικές Γιορτές" επανεκδόθη πρόσφατα από τις εκδόσεις "Εστία". Από το βιβλίο του λοιπόν αυτό σας παραθέτουμε και το παρακάτω απόσπασμα:

"Όσον και αν η Εκκλησία προσεπάθησε με διδασκαλίας και νουθεσίας, με απειλάς και τιμωρίας να εκριζώση μύθους και συνηθείας της παλαιάς θρησκείας, ο άνθρωπος έμεινεν ο ίδιος εις την σκέψιν και το αίσθημα, προληπτικός και δεισιδαίμων, γεμάτος φόβους και τρόμους δια την ύπαρξιν και την ευτυχίαν του. Ασθένειαι, θάνατος, αποτυχίαι τον απειλούν ανά πάσαν στιγμήν και ο φόβος και η αγωνία του θολώνουν τον νουν, βλέπει και προοιωνίζεται δεινά, τα οποία προσπαθεί να προλάβη, ν' αποτρέψη, ν' αποσοβήση με τρόπους και μέσα που δεν έχουν πολλάκις σχέσιν με την αληθινήν εις τον Θεόν πίστιν, αλλ' είναι μέθοδοι και συστήματα της μαγείας και της αρχαίας λατρείας".

Από το ίδιο βιβλίο είναι και ένα άλλο απόσπασμα που θα παραθέσουμε στην συνέχεια και το οποίο ασχολείται με ένα από τα πλέον βαθύτατα και σκοτεινά στοιχεία της ανθρώπινης ψυχής. **Τον τρόπο με τον οποίο βλέπει ένας λαός τον θάνατο, το πέρασμα στον Άδη**. Ένα απόσπασμα πολύ χαρακτηριστικό γιατί δίνει απαντήσεις σε ερωτήματα σημαντικά, που έχουν να κάνουν με αυτήν την ίδια την πνευματική υπόσταση ενός λαού. Γράφει λοιπόν ο Γ.Α. Μέγας:

"Τη μη σωματική, άυλη ύπαρξη αδυνατεί να την εννοήσει ο άνθρωπος του λαού και φαντάζεται τον νεκρό να μεταβαίνει στο λιβάδι της αλησμονιάς (τον "ασφοδελόν λειμώνα" των Αρχαίων) ολόσωμος, στη σωματική κατάσταση που τον βρήκε ο θάνατος.

Η πίστη αυτή εκφράζεται με σαφήνεια σε άλλο μανιάτικο μοιρολόγι, που τραγούδησε μια ορφανή από πατέρα κόρη στη μνήμη του θείου της, ενός λοχία του πυροβολικού, που σκοτώθηκε στον Ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1897. Να το μοιρολόγι:

Το μάθατε τι γίνηκε
Κει πάνου εις τα σύνορα,
Στον πόλεμο και στη φωτιά,
Στης Θεσσαλίας τα βουνά;
Μας είπαν πως σκοτώθηκε
Κι ο άμοιρος ο μπάρμπας μου!
Έκαμε θράψη στους εχτρούς!
Μ' αλοίμονο, τι ωφελεί,
οπού 'κοψε τα πόδια του
μεγάλη μπάλα τούρκικη;
...
Ε, άμοιρε πατέρα μου,
Που μας αφήκες ορφανά!
Τρέξε στον Άδη, έρχεται!
Πάρε αράιδα τα βουνά.
Τρέχετε κ' οι άλλοι συγγενείς,
Να βγήτε και στην απαντή,
Τι με τα πόδια τρύψαλα
Δε θα μπορεί να περπατή!

Μέσα στον Άδη, το σκοτεινό και αραχνιασμένο αυτό κατοικητήριο, όλοι, καλοί και κακοί, γέροντες και νέοι, συνωθούνται χωρίς διάκριση, έλεος και παρηγοριά. Άγριος και αδυσώπητος κυρίαρχος του Άδη ο Χάροντας, βασιλεύει ανάμεσα στους νεκρούς με τη Χαρόντισσά του. "Ο Άδης των σημερινών Ελλήνων", λέγει ο Martin Nilsson, ο σοφός ερευνητής της αρχαίας ελληνικής θρησκείας, "είναι ο χωρίς ύπαρξη και παρηγοριά, υποχθόνιος κόσμος του Ομήρου, αν και η χριστιανική διδασκαλία για τον ουρανό και την κόλαση είναι γνωστή. Είναι εκπληκτικό το γεγονός ότι ο ομηρικός κόσμος των νεκρών χαράχτηκε τόσο βαθιά στη συνείδηση του λαού, ώστε ούτε η μυθολογία ούτε ο Χριστιανισμός κατόρθωσαν να τον εκβάλουν".

Βλέπουμε δηλαδή ότι ο Ελληνικός Λαός σε αυτό το τόσο σημαντικό υπαρξιακό ζήτημα, όχι μόνο δεν άλλαξε από την εποχή του Ομήρου μέχρι σήμερα, αλλά δεν μπόρεσε και να τον αλλάξει ούτε η συστηματική Αρχαία Λατρεία της κλασσικής περιόδου, ούτε και ο Χριστιανισμός στην συνέχεια.

Πως είναι δυνατόν όμως να παραμένουν ζωντανά και υπαρκτά με αδιάλειπτη συνέχεια τέτοια τόσο ουσιώδη για τον ψυχισμό ενός λαού στοιχεία, εάν ο λαός αυτός δεν είναι παρά η φυλετική συνέχεια του Αρχαίου Λαού;

Κούρτ Ραίσνερ
"Η ΑΙΩΝΙΑ ΕΛΛΑΣ"

Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ παρουσιάζει το παρακάτω άρθρο του Κούρτ Ραίσνερ, διαπρεπούς Γερμανού δημοσιογράφου με εικοσαετή και πλέον δράση στην Ελλάδα (1924 - 1944). Ο Ραίσνερ ήτο ανταποκριτής του Γερμανικού Πρακτορείου Ειδήσεων (DNB) στην Ελλάδα και σύμβουλος επί θεμάτων τύπου της Γερμανικής Πρεσβείας. Στα γραπτά του βλέπει κανείς την ειλικρινή αγάπη και λατρεία του δια την "Αιώνια Ελλάδα".

Το 1934 ανεκηρύχθη επίτιμος πολίτης των Δελφών, και το 1938 επίτιμος δημότης της πόλεως του Μεσολογγίου. Το 1934 ετιμήθη με το Χρυσούν Μετάλλιο των Αθηνών.

Το 1944 οι εκδόσεις "ΑΕΤΟΣ" εξέδωσαν το βιβλίο με τίτλο "Η ΑΙΩΝΙΑ ΕΛΛΑΣ" που αποτελούσε μια επιλογή από την αρθρογραφία του μεγάλου φιλέλληνα και μαχητικού δημοσιογράφου. Από το βιβλίο αυτό είναι και το άρθρο που ακολουθεί:

"Ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, η κλίσις προς την Τέχνην και αι παραδόσεις ζουν εις τους διάφορους λαούς από γενεάς, κληρονομούνται ασυναισθήτως από τον πατέρα εις τον υιό δια μέσου αιώνων και χιλιετηρίδων, το προνόμιον αυτό έχουν εν τούτοις μόνον εσωτερικώς ρωμαλέοι λαοί. Τοιουτοτρόπως δυνάμεθα να ομιλώμεν περί "αιωνίας Ελλάδος" χωρίς να φοβούμεθα ότι υπερβάλλομεν, βεβαίως επέρασεν η Ιστορία με όλην της την σκληρότητα επάνω από την Ελλάδα. Ξένοι λαοί και ξέναι φυλαί επλημμύρισαν πολεμικώς την χώραν. Τούρκοι, Σλαύοι, Γότθοι, Νορμανδοί και άλλαι φυλαί εισέδυσαν και εγκατεστάθησαν άλλαι δια βραχύτερον και άλλαι δια μακρότερον χρόνον εις αυτήν, έως ότου αύτη απηλλάγη αυτών τελείως και ανέκτησε την ελευθερίαν της, δια των απελευθερωτικών αγώνων 1821 - 1827. Ο Έλλην - όπως άλλωστε και ο Γερμανός - απεδείχθη τελικώς ισχυρότερος από όλους τους επιδραμόντας λαούς, απερρόφησε τρόπον τινά το ξενικόν αίμα και απέμεινε νικητής με όλα τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της φυλής του. Η γλώσσα και η θρησκεία ήσαν οι κύριοι παράγοντες οι οποίοι συνεκράτησαν τον Ελληνισμόν. Η σημερινή νεοελληνική γλώσσα είναι περισσότερον συγγενής με την αρχαίαν, παρά η ιταλική με την λατινικήν. Εις την Τσακωνιάν π.χ. συναντάται διάλεκτος, η οποία ομοιάζει απολύτως με την αρχαίαν δωρικήν.

Υπάρχει και άλλη μια επιβεβαίωσις της διατηρήσεως των ιδιαιτέρων χαρακτηριστικών του Ελληνισμού δια μέσου των αιώνων. Η επιβεβαίωσις αυτή - η και περισσότερον αποδεικνύουσα το γεγονός - αναφέρεται εις τας αρνητικάς ιδιότητας. Οι Έλληνες δεν εκληρονόμησαν μόνον τα προτερήματα, αλλά και ελαττώματα των προγόνων των. Ιδού π.χ. η περίπτωσις της συκοφαντίας. Έλληνες οι οποίοι καταγγέλουν συμπατριώτας των προς τας ξένας Αρχάς κατοχής δια πράξεις, αι οποίαι συνεπάγονται βαρυτάτας ποινάς, ακόμη και την του θανάτου. Πολλαί από τας καταγγελίας αυτάς αποδεικνύονται κατά την εξέτασιν ως καθαραί συκοφαντίαι. Ακριβώς το αυτό συνέβαινε και εις την αρχαιότητα. Η λέξης "συκοφαντία" είναι σύνθετος από τας λέξεις "σύκον" και "φανερώνω". Εις τας Αθήνας υφίστατο κατά την αρχαιότητα αυστηρός νόμος, ο οποίος απηγόρευεν, επί ποινή θανάτου, την άνευ ειδικής αδείας εξαγωγής σύκων εξ Αττικής. Τότε

παρουσιάσθηκαν κακοί Έλληνες οι οποίοι κατηγόρουν όσους ήθελον να βλάψουν και τους κατήγγελλον εις τα δικαστήρια ως εξάγοντας σύκας άνευ αδείας, ελπίζοντες ν' απαλλαγώσι δια του τρόπου αυτού ανεπιθυμήτων προσώπων. Η μέθοδος αυτή απεκαλύφθη βραδύτερον, αλλ' εν τω μεταξύ είχον πέσει αρκετοί αθώοι θύμα της. Η πράξις ωνομάσθη "συκοφαντία" και όσοι την μετήρχοντο "συκοφάνται", οι οποίοι σώζονται δυστυχώς και σήμερον ακόμη εις την Ελλάδα. Αιωνία Ελλάς... Μία άλλη λυπηρά κληρονομία είναι η διχόνοια, η οποία συνεσώρευσεν ήδη κατά την αρχαιότητα μεγάλας συμφοράς εις την χώραν. Αρκεί να αναλογισθώμεν τον Παγκόσμιον Πόλεμον του 1914 οπότε τα δύο μεγάλα κόμματα των Βενιζελικών και Βασιλοφρόνων, ίσταντο έναντι αλλήλων ως θανάσιμοι εχθροί. Ακόμη και κατά τας σημερινάς δυσχερείς περιστάσεις βασιλεύει το ελάττωμα της διχόνοιας και ωδήγησεν εις τον σχηματισμόν των ανταρτικών σωμάτων, εις την αλληλοσφαγήν των Ελλήνων και εις την συμφοράν μεγίστης μερίδος του ελληνικού λαού - ακριβώς όπως και εις την αρχαιότητα.

Ας στραφώμεν τώρα προς τα κληρονομηθέντα "θετικά" χαρακτηριστικά. Ακόμη και σήμερον συναντώνται ελληνικοί τύποι που ομοιάζουν καταπληκτικώς προς αρχαία αγάλματα. Προ όχι μακρού χρόνου εδημοσίευσεν ένα γερμανικόν περιοδικόν απεικόνισιν μιας Λαπίθιδος αγωνιζομένης εναντίον Κενταύρων. Παραπλεύρως εδημοσιεύετο η εικών μιας σημερινής χωριατοπούλας από την περιοχήν της Υπάτης. Το ίδιον περιοδικόν παρέθετε περαιτέρω μίαν κεφαλήν Διός και ένα γέροντα ποιμένα από την Λαμίαν. Ηδύνατο κανείς να πιστεύση ότι ο σημερινός ποιμήν ήτο το μοντέλο του αρχαίου καλλιτέχνου. Ιδιαιτέρως καθαρός έχει διατηρηθή ο ελληνικός τύπος εις τας νήσους. Οι νησιωτοπούλες ημπορούν πολλάκις να παραβληθούν με αρχαίας καλλονάς, είνε λεπταί και τας χαρακτηρίζει η υπέροχος κορμοστασιά και το χαριτωμένο βάδισμα. Τούτο οφείλεται εις το ότι, όπως και αι αρχαίαι αδελφαί των, μεταφέρουν την στάμνα από την πηγήν εις το χωριό επάνω εις το κεφάλιν των, χωρίς καν να την κρατούν με το χέρι, κινούμεναι γεμάται χάριν δια να κρατήσουν την ισορροπίαν. Όταν συναντά κανείς μίαν τέτοιαν ωραίαν, ανάμεσα σε φοίνικες και κυπαρίσσια, νομίζει ότι μετεφέρθη αιφνιδίως εις την αρχαιότητα.

Αλλά η "Αιωνία Ελλάς" ευρίσκει και εις άλλας εκδηλώσεις την δικαίωσίν της. Ο σημερινός Έλλην είνε γενναίος όπως και οι πρόγονοί του, διαπνέεται από θερμήν αγάπην προς την πατρίδα, όπως απέδειξεν εις όλους τους πολέμους που ηναγκάσθη να διεξαγάγη από του 1912 και εις τον τελευταίον ιταλοελληνικόν πόλεμον 1940 - 1941. Θα ηδύνατό τις ν' αναφέρη πλείστα όσα επεισόδια από τους πολέμους αυτούς, που υπενθυμίζουν ανάλογα επεισόδια της αρχαιότητος. Ακόμη και μεταξύ των γυναικών ήτο έκδηλος η μεγάλη φιλοπατρία και υπήρξαν ασφαλώς πολλαί Ελληνίδες μητέρες, αι οποίαι θα ημπορούσαν να παραβληθούν με την υπέροχον εκείνην Σπαρτιάτιδα, η οποία αποχαιρέτησε τον δια την μάχην αναχωρούντα υιόν της με την ιστορικήν φράσιν: "ή ταν ή επί τας".

Αλλά και εις πλείστας όσας άλλας περιπτώσεις διαισθανόμεθα την αρχαίαν Ελλάδα εις τας σημερινάς εκδηλώσεις της ελληνικής ζωής. Οι ερευνηταί διεπίστωσαν απολύτως, ότι οι εθνικοί χοροί των Ελλήνων έχουν διασωθεί από την αρχαιότητα. Εις την Ορθόδοξον Ελληνικήν εκκλησία αναζούν υπό άλλην μορφήν οι θεοί του Ολύμπου. Ο θεός της θαλάσσης Ποσειδών μετεβλήθη εις τον Άγιον Νικόλαον, προστάτην των θαλασσινών, η Παλλάς Αθηνά ξαναζή εν τω προσώπω της Παρθένου Μαρίας, η οποία έπαιξεν ιδιαίτερον ρόλον κατά τον ελληνοϊταλικόν πόλεμον και την οποίαν ισχυρίζονται πολλοί ότι είδαν "μαχόμενην επί κεφαλής των στρατιωτών, εις πρώτην γραμμήν".

Ως γνωστόν, είχεν η αρχαία Ελλάς αποικίας εις τας πλέον μεμακρυσμένας χώρας. Και σήμερον δύναται να συναντήση κανείς εις τους πλέον μακρυνούς λιμένας Έλληνας ποντοπόρους και παντού, όπου αξίζει τον κόπον, ανθούσας ελληνικάς παροικίας. Εις την Κεντρώαν Αφρικήν, εις το Κογκό, εις τα παρθένα δάση της Βραζιλίας, εις την Μαδαγασκάρην, αλλά και εις το Αμβούργον όπως και εις την Πόλιν του Ακρωτηρίου, παντού υπάρχουν Έλληνες. Έλληνες πλοίαρχοι οδηγούν τα σκάφη των εις τους ποταμούς της Κίνας και εις την Λα Πλάτα, εμφανίζοντες τα ελληνικά εμπορικά σκάφη ως λίαν δυσάρεστους συναγωνιστάς δια τους Άγγλους συναδέλφους των. Και εις την περίπτωσιν αυτήν, όπως και εις τόσας άλλας αναπηδά και αναζή μέσα εις την σημερινήν Ελλάδα η "Αιωνία Ελλάς".

γράφει η "Ελευθερολάκων"

Η ΚΑΡΑΧΑΣΑΝ, ΤΟ "ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ", Ο ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΜΠΟΥΚΑΛΑΣ ΚΑΙ Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Το μέγα πολιτικό ζήτημα του Μαΐου του 2006 ήταν η απόφαση του προέδρου του ΠΑΣΟΚ Γ. Παπανδρέου να επιλέξει μία μουσουλμάνα ως υποψηφία για την θέση της υπερνομαρχίας Ξάνθης, Δράμας και Καβάλας. Οι σεσημασμένοι "προοδευτικοί" οργίστηκαν για μια ακόμη φορά γιατί κάποιοι τόλμησαν να διατυπώσουν τον αντίλογό τους, που σε μία εθνικά ευαίσθητη περιοχή το ΠΑΣΟΚ επέλεξε σαν υποψήφιό του ένα άτομα, που ανήκει στην μουσουλμανική μειονότητα, που όλοι γνωρίζουμε ότι φανερά και ανοικτά παίζει το παιχνίδι της Άγκυρας.

Η πρώτη αντίρρηση των αντιεθνικιστών "προοδευτικών" ήταν ότι η Γκιούλ Καραχασάν δεν είναι τουρκάλα, αλλά Πομάκα... Ναι συμφωνούμε! Οι Πομάκοι είναι φυλετικά Έλληνες. Τώρα όμως τους θυμήθηκαν; Τώρα που έχουν γίνει όργανο της προπαγάνδας της Άγκυρας και είναι στην συνείδησή τους Τούρκοι; Επιπλέον, αγνοούν οι κύριοι αυτοί ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο, η Καραχασάν, ήταν όπως έγινε γνωστό η δικηγόρος της "Τουρκικής Ένωσης Ξάνθης", που έκρινε την ύπαρξη της παράνομη ο ίδιος ο Άρειος Πάγος και επιπλέον έχει στενές σχέσεις με το γνωστό "Παρατηρητήριο" που ανοικτά μιλάει για ύπαρξη τουρκικής και "μακεδονικής" μειονότητος στην Ελλάδα...

Για του λόγου το αληθές, ιδού η σχετική ανακοίνωση που εξέδωσε το γνωστό "Παρατηρητήριο", που οι αναγνώστες των εντύπων της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ έχουν διαβάσει στο παρελθόν ότι επίσημα έχει ζητήσει να τεθεί εκτός νόμου η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ και να ασκηθούν διώξεις εις βάρος των στελεχών της. Ας δούμε όμως τι λέει το "Παρατηρητήριο":

"Ελληνικό παρατηρητήριο των συμφωνιών του Ελσίνκι (ΕΠΣΕ)

Δελτίο τύπου, 14 Μαΐου 2006, Μειονότητες και μισαλλοδοξία στην Ελλάδα

Το Ελληνικό Παρατηρητήριο των Συμφωνιών του Ελσίνκι (ΕΠΣΕ), με την ευκαιρία των όσων λέγονται και γράφονται τον τελευταίο καιρό για τις μειονότητες στην Ελλάδα με αφορμή την υποψηφιότητα της Γκιουλμπεγιάζ Καραχασάν με το ΠΑΣΟΚ και τις θέσεις του βουλευτή Ιλχάν Αχμέτ της ΝΔ, επισημαίνει τα ακόλουθα:

1. Η Ελλάδα έχει γίνει αντικείμενο αυστηρότατων συστάσεων από τα αρμόδια όργανα του ΟΗΕ και του Συμβουλίου της Ευρώπης για την επίμονη άρνησή της να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις της που απορρέουν από το διεθνές δίκαιο και τις συμβάσεις που έχει επικυρώσει και να αναγνωρίσει την παρουσία εθνικών μειονοτήτων στο έδαφός της, ειδικότερα δε της τουρκικής και της μακεδονικής. Τα τρία πιο πρόσφατα κείμενα, που δημοσιοποιήθηκαν μεταξύ Μαΐου 2004 και Μαρτίου 2005, ακολουθούν. Καλό είναι τα ελληνικά ΜΜΕ να τα δημοσιεύσουν επιτέλους...

2. Όσοι/ες εκφράζουν απόψεις που διαφοροποιούνται από αυτές τις θέσεις των διεθνών οργάνων

εμπειρογνωμόνων, κάτι που κάνει άλλωστε συστηματικά και η εκάστοτε ελληνική αντιπροσωπεία, απλώς υποστηρίζουν την παραβίαση των μειονοτικών δικαιωμάτων και δείχνουν πως δεν πιστεύουν στα ανθρώπινα δικαιώματα: ένα χαρακτηριστικό σχετικό κείμενό της ακολουθεί. Με τις θέσεις αυτές, η πολιτεία αλλά και οι πάμπολλοι/ες επικριτές, συμβάλλουν στη διαιώνιση από τη μια εντός των συνόρων της μισαλλοδοξίας και από την άλλη διεθνώς της ζοφερής εικόνας της Ελλάδας ως της πιο μισαλλόδοξης χώρας στα θέματα αυτά στην ΕΕ των 25 χωρών, αν όχι και μεταξύ των δημοκρατικών χωρών της Ευρώπης γενικότερα.

3. Οι φωνασκούντες και αρθρογραφούντες στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη καλό είναι να γνωρίζουν ότι όλοι οι νυν και πρώην μειονοτικοί βουλευτές όλων των κομμάτων στη Θράκη δηλώνουν Τούρκοι, όπως και η πολύ μεγάλη πλειοψηφία των μελών της μειονότητας, ανεξάρτητα από τη μητρική γλώσσα τους ή την καταγωγή τους. Όπως επίσης ότι το "Ουράνιο Τόξο", με έδρα τη Φλώρινα, υποστηρίζει την αναγνώριση της μακεδονικής μειονότητας και της μακεδονικής γλώσσας στην Ελλάδα: ο δε εκλεγμένος το 2002 με το ΠΑΣΟΚ Νομάρχης Φλώρινας επιδίωξε και πέτυχε τότε την υποστήριξη του "Ουράνιου Τόξου", ένα από τα ηγετικά στελέχη του οποίου εκλέχτηκε και παραμένει νομαρχιακός σύμβουλος με το συνδυασμό του Νομάρχη."

Το "Παρατηρητήριο" όπως διαβάσατε παραπάνω, επικαλείται εκθέσεις κάποιων επιτροπών για τον ρατσισμό της Ε.Ε. και του ΟΗΕ και ζητά να αναγνωρίσουμε "τουρκική" και "μακεδονική" μειονότητα. Το Ελληνικό κράτος επί του θέματος πήρε θέση και απήντησε ως εξής:

"Παρατηρήσεις της ελληνικής κυβερνήσεως επι της 3ης εκθέσεως της ECRI για την Ελλάδα: Η αναφορά του κειμένου της Εκθέσεως στην "μακεδονική" μειονότητα δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα και είναι εσφαλμένη. Πράγματι, 2.500.000 Έλληνες που διαβιούν στην Ελληνική Μακεδονία αυτοπροσδιορίζονται ως Μακεδόνες. Η χρήση του όρου "Μακεδονική" μειονότητα από έναν μικρό αριθμό Ελλήνων της Βορείου Ελλάδος, που ομιλούν ένα σλαβικό ιδίωμα, αντιποιείται το όνομα και την ταυτότητα της ανωτέρω ευρείας πλειονότητας των Ελλήνων Μακεδόνων. Δημιουργεί, επίσης, σοβαρά προβλήματα στις Ελληνικές Αρχές, καθώς ο οποιοσδήποτε επίσημος αυτοπροσδιορισμός μιας τέτοιας ομάδος ενδέχεται να δημιουργήσει σύγχυση και να οδηγήσει στην διατάραξη της κοινωνικής ειρήνης στην περιοχή της Βορείου Ελλάδος. Επιπλέον, δεν υφίσταται κανένας κανόνας του διεθνούς δικαίου που υποχρεώνει τα Κράτη να αναγνωρίζουν επισήμως την ύπαρξη μειονοτήτων, με βάση και μόνο το κριτήριο ότι ένας μικρός αριθμός πολιτών ομιλεί ένα δεύτερο ιδίωμα..."

Στο όλο θέμα παρενέβη και ο γνωστός αριστερός αρθρογράφος της "Καθημερινής" Παντελής Μπουκάλας με άρθρο του την Κυριακή 14 Μαΐου 2006, που είχε τίτλο "οι "Ελληνόψυχοι", οι ημιέλληνες και τα κλαδευτήρια". Στο άρθρο του αυτό πολύ σωστά κατακρίνει κάποιες γραφικές υπερβολές ορισμένων ευφάνταστων Ελληνοκεντρικών και βασιζόμενος σε αυτές τις υπερβολές με την γνωστή μπολσεβίκικη τακτική του μαύρου-άσπρου υπερασπίζεται τον πολυφυλετικό και πολυπολιτισμικό χαρακτήρα του Ελληνισμού! Ανάμεσα στα άλλα αναφέρεται και στην ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ γράφοντας:

"Αποκλείονται λοιπόν οι μουσουλμάνοι Έλληνες, οι Εβραίοι Έλληνες, οι "παγανιστές" τσιγγάνοι Έλληνες, αλλά και οι Έλληνες που είναι μεν Χριστιανοί, αλλά όχι όμως Ορθόδοξοι. Αποκλείονται επίσης τα πατροπαράδοτα "αποβράσματα", όσοι κάποτε "αναμορφώνονταν" σε ειδιλιακά ξερονήσια - άλλωστε το σύνθημα "δεν θα γίνεις Έλληνας ποτέ Αλβανέ" διακινείται και στην εκδοχή "Δεν θα γίνεις Έλληνας ποτέ αριστερέ". Και διακινείται από τους αυτοαποκαλούμενους "Ελληνόψυχους" (το χαρακτηρισμό αυτό είχε επιφυλάξει ενθουσιασμένη η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ στον Μακαριώτατο), οι οποίοι, καταποντισμένοι στην φαντασίωση της "μεγάλης αυτοκρατορικής Ελλάδας", μικραίνουν την όντως υπάρχουσα Ελλάδα, κλαδεύοντας από τον "εθνικό κορμό" έναν στους δέκα Έλληνες ή και παραπάνω".

Εις ό,τι μας αφορά, αυτό που γράφει για την ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Επειδή όμως σε ένα σημείο του κειμένου του προσπαθεί ο Παντελής Μπουκάλας να χρησιμοποιήσει και τον Κωστή Παλαμά, τον ποιητή της Μεγάλης Ιδέας, σαν δήθεν διεθνιστή, του απαντούμε και εμείς με έναν στίχο του Παλαμά που ίσως να τον αφορά...:

"Βοσκοί στην μάντρα, της πολιτείας οι λύκοι.
Οι λύκοι.
Στα όπλα ακρίτες!
μακριά οι φαύλοι και οι περιττοί
καλαμαράδες και δημοκόποι και μπολσεβίκοι
για λόγους άδειους
και για του ολέθρου τα έργα βαλτοί.

ΠΩΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗΚΕ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ Η ΕΞΟΝΤΩΣΗ ΤΗΣ "ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ"

Φεβρουάριος 1998: Ένας αποκαλυπτικός διάλογος στην Βουλή μεταξύ του τότε Υπουργού Δικαιοσύνης του ΠΑΣΟΚ και του (τότε...) βουλευτού του Συνασπισμού Κουναλάκη

Τον Ιανουάριο του 1998 η "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ" βρισκόταν σε αρκετά καλό σημείο από πλευράς αγωνιστικής και ιδεολογικής δράσεως. Σχεδόν 20 γραφεία της "ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ" υπήρχαν σε ολόκληρη την χώρα. Ακόμη ο Αρχηγός της "ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ" είχε μία τηλεοπτική εκπομπή σε εβδομαδιαία βάση, ενώ δεν ήταν σπάνιο φαινόμενο να καλείται σε πολιτικές τηλεοπτικές εκπομπές.

Η επιβεβαίωση της μεγάλης ανόδου της "ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ" ήλθε με την συγκέντρωση που έγινε στα τέλη του Ιανουαρίου του 1998 όταν περισσότεροι από 2.000 νέοι συγκεντρώθηκαν στην Πλατεία Κολοκοτρώνη για να τιμήσουν την 2η επέτειο των Ιμίων. Η πορεία μάλιστα που ακολούθησε πέρασε και μπροστά από το κοινοβούλιο…

Οι πολιτικάντηδες καθώς φαίνεται ανατρίχιασαν και τρομοκρατήθηκαν από την θέα των χιλιάδων εθνικιστών στους δρόμους της Αθήνας και αποφάσισαν την εξόντωση της "ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ" με πλέον δραστικά μέσα από αυτά που είχαν χρησιμοποίηση κάποιοι μέχρι τότε, όπως βομβιστικές επιθέσεις, συκοφαντικές εκστρατείες κλπ.

Αμέσως μετά λοιπόν αυτή την συγκέντρωση καθόλου τυχαία γίνεται στην Βουλή η παρακάτω συζήτηση στο κοινοβούλιο, αποσπάσματα της οποίας σας παραθέτουμε:

Τέταρτη είναι η με αριθμό 946/16-2-98 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Πέτρου Κουναλάκη προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικά με τη λήψη μέτρων προστασίας του Συντάγματος από παράνομες δραστηριότητες διαφόρων οργανώσεων κλπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Κουναλάκη είναι η ακόλουθη:

"Το τελευταίο διάστημα πυκνώνουν δραστηριότητες οργανώσεων των οποίων οι βασικές θέσεις παραβιάζουν θεμελιώδεις συνταγματικές διατάξεις και αμφισβητούν το δημοκρατικό πολίτευμα. Αναφέρω συγκεκριμένα την πρόσφατη συγκέντρωση των βασιλοφρόνων στα Γιαννιτσά και την καθημερινή προπαγάνδα και δράση της "ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ" κυρίως εναντίον των μειονοτήτων και των αλλοδαπών που ζουν στην Ελλάδα.

Εξαιρετικά αρνητικό είναι το γεγονός ότι οι έκνομες αυτές δραστηριότητες ενθαρρύνονται από ορισμένους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και συγκεκριμένα από τους κυρίους Ψωμιάδη και Καρατζαφέρη.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός πώς κρίνει τις δραστηριότητες αυτές και τι σκοπεύει να πράξει για να προστατευθεί το Σύνταγμα και το πολίτευμα της χώρας".

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Γιαννόπουλος έχει το λόγο για τρία λεπτά να πρωτολογήσει.

Ευάγγελος Γιαννόπουλος (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ακριβώς γιατί είναι λίγος ο χρόνος, έχω γράψει την απάντησή μου για να είμαι μέσα στο χρόνο, γιατί αν μιλήσω προφορικά χρειάζομαι πάρα πολλή ώρα.

Και θα παρακαλούσα τον κ. Κουναλάκη να καταθέσει μια ερώτηση ή επερώτηση να πάρουν θέση και τα άλλα κόμματα εδώ γιατί το θέμα είναι πάρα πολύ σοβαρό. Το πολίτευμα της Ελλάδας κατά το άρθρο 1 του Συντάγματος είναι Προεδρευομένη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία. Κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 1 του Συντάγματος θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία, είναι ο λαός. Κατά δε την παράγραφο 3 όλες οι εξουσίες πηγάζουν εκ του λαού, υπάρχουν υπέρ του λαού και του Έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα. Συνεπώς, το πολίτευμά μας ύστερα από το δημοψήφισμα του Δεκεμβρίου του 1974 με ποσοστό 69,5% είναι Κοινοβουλευτική Προεδρευομένη Δημοκρατία.

Είναι τώρα η βασιλική ιδεολογία παράπτωμα, είναι ποινικό παράπτωμα, είναι συνταγματικό παράπτωμα; Η ιδεολογία σαν ιδέα, δηλαδή, και η βασιλική ιδέα, ιδεολογία δεν διώκεται. Σαν πράξη όμως όταν επιχειρείται κάτι εναντίον του Συντάγματος, εναντίον του θεμελίου του πολιτεύματος, τιμωρείται.

Στην πατρίδα μας, όπως γνωρίζετε, κύριε Κουναλάκη, οι ιδέες διακινούνται ελευθέρως. Στα δε πανεπιστήμιά μας έχει οπωσδήποτε δοθεί το άσυλο που μέσα εκεί δεν μπορεί να μπει κανείς, εάν δεν επιτρέψει η Σύγκλητος ή οι φοιτητές και εκεί οι ιδέες διακινούνται ελευθέρως.

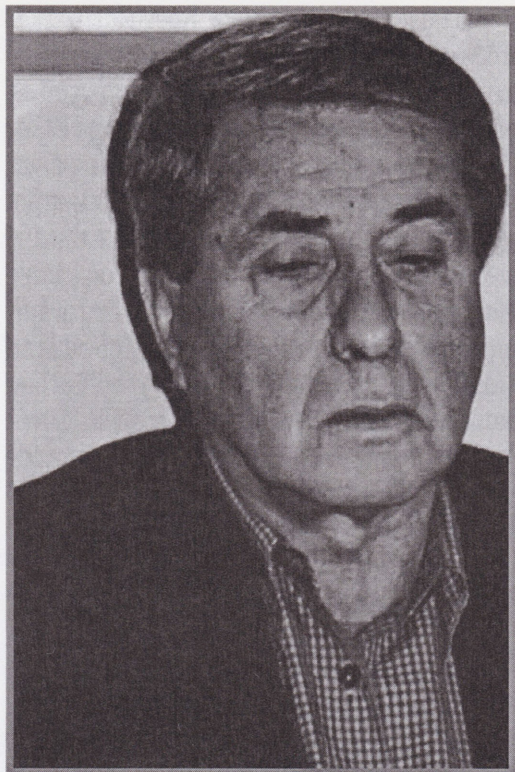
Οι οποιεσδήποτε ιδέες. Απαγορεύεται δε είτε να καλλιεργείται είτε να λατρεύεται μόνο μία ιδέα. Γιατί εκεί πάμε σε φασισμό.

Τώρα επανέρχομαι. Είναι ιδεολογία ο βασιλικός θεσμός; Κατ' άλλους ναι, κατ' άλλους όχι. Η ""ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ"" είναι ιδεολογία; Η "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ" δεν είναι ιδεολογία, καθ' α γνωρίζω. Έ-

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ
Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)
ΣΥΝΟΔΟΣ Β'
ΑΘΗΝΑ 1998

χω αναθέσει και σε επιτελείο του Υπουργείου μου να συλλέξει τα στοιχεία. Είναι καθαρός φασισμός. Και ως φασισμός είναι δολοφονική πράξη, δολοφονική ιδεολογία εναντίον του πολιτεύματος.

Τι λέγαμε εμείς για το ν.509/1947, που έλεγε ότι "ο επιδιώκων την εφαρμογήν ιδεών εχουσών ως έκδηλον σκοπόν την διά βιαίων μέσων ανατροπήν του πολιτεύματος και του κρατούντος κοινωνικού καθεστώτος; Λέγαμε ότι αυτή η διάταξη αναφερόταν σε ιδεολογία. Όταν όμως, ένας κομμουνιστής έλεγε "εγώ πιστεύω σε αυτήν την ιδεολογία", αυτοί το θεωρούσαν πράξη παράνομη και τον καταδίκαζαν.

Πρέπει να εξετάσουμε το θέμα, κύριε Κουναλάκη. Μην περιπέσουμε σε καμία άκρη και λένε ότι στην Ελλάδα διώκονται οι ιδέες. Να κρίνουμε: Είναι ο βασιλικός θεσμός ιδεολογία;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, δεν θα δευτερολογήσω. Να χρησιμοποιήσω όλο το χρόνο μου...

Θα ανακηρύξουμε τη ""ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ"" ιδεολογία; Όχι...

Προεδρεύων (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Κουναλάκης έχει το λόγο.

Κύριε Κουναλάκη, κλείνετε εσείς την επίκαιρη ερώτηση. Προσέξτε πώς θα την κλείσετε για να μη έχουν αντιλόγους.

Πέτρος Κουναλάκης: Κύριε Πρόεδρε, εγώ ήθελα να πω στον κύριο Υπουργό, ότι κατ' αρχήν συμφωνώ μαζί του με την κριτική που άσκησε στους Βουλευτές. Η αναφορά των συγκεκριμένων Βουλευτών εδώ δεν έχει βέβαια καμία πρόθεση να παραπέμψει ή να τιμωρήσει Βουλευτές. Ήταν μία πολιτική κριτική. Διότι θεωρώ και εγώ τελείως απαράδεκτο, Βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου που έχουν ορκιστεί να προστατεύουν το Σύνταγμα και το πολίτευμα της χώρας, ο μεν ένας να πηγαίνει σε μία συγκέντρωση φιλοβασιλικών και να λέει ότι ο βασιλιάς αποτελεί εθνικό σύμβολο και υπερβαίνει τα κόμματα **και ο άλλος από το κανάλι του στην τηλεόραση, ο κ. Καρατζαφέρης, να υμνεί τη "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ" και να λέει "ελάτε μαζί μας παιδιά, θα καταλάβουμε την εξουσία και θα σας δώσουμε και ένα Υφυπουργείο". Τώρα οι φιλοβασιλικοί είναι μία ολίγον αστεία περίπτωση.**

Ευάγγελος Γιαννόπουλος (Υπουργός Δικαιοσύνης): Είπε τέτοια πράγματα;

Πέτρος Κουναλάκης: Βεβαίως. Προσφέρει και υφυπουργείο, κύριε Υπουργέ, στη "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ".

Ευάγγελος Γιαννόπουλος (Υπουργός Δικαιοσύνης): Έχει κανένα δικό του υπουργείο και το μοιράζει;

Πέτρος Κουναλάκης: Όταν καταλάβουν την εξουσία.

Εγώ όμως, θα επικεντρώσω την προσοχή μου κύριε Υπουργέ, γιατί νομίζω ότι το υποβαθμίσατε λίγο, στη δράση της "ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ".

Υπάρχει μία αντίληψη εδώ στην Ελλάδα και υπήρχε και προ ετών στην Ευρώπη, που έλεγε "άστους αυτούς είναι γραφικοί, αστείοι, οι ναζιστές τώρα είναι ξεπερασμένα πράγματα". Αυτοί οι γραφικοί, λοιπόν, στην υπόλοιπη Ευρώπη έχουν κάψει εκατοντάδες μετανάστες στα σπίτια

τους. Όλα αυτά που συμβαίνουν στη Γερμανία από αυτές τις αντίστοιχες οργανώσεις συμβαίνουν και έχουν δημιουργήσει τεράστια προβλήματα.

Στη Γαλλία κύριε Υπουργέ, το Σύνταγμα εφαρμόζεται σκληρά σήμερα. Διαβάζω στην "ΕΞΟΥΣΙΑ" ότι ακόμα και ο Λεπέν, που είναι αρχηγός κόμματος του 15%, παραπέμπεται στη δικαιοσύνη για ρατσιστικές εκδηλώσεις από τη γαλλική δικαιοσύνη, αυτεπαγγέλτως. Διότι δεν είναι δυνατόν να παραβιάζεις το Σύνταγμα και να προβαίνεις σε ρατσιστικές εκδηλώσεις.

Εάν διαβάσετε -και κάντε το αυτό που είπατε- τι λέει και τι πράττει η "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ" καθημερινά, θα δείτε ότι και με τα λόγια και με τα έργα τους παραβιάζουν συνεχώς το Σύνταγμα και το πολίτευμα της χώρας. Πρόκειται για νεοναζιστική οργάνωση, που έχει κάνει πενήντα επιθέσεις τα τελευταία τρία χρόνια σε πέντε πόλεις της Ελλάδας και σε πολλά σχολεία έχει δημιουργήσει κλίμα τρομοκρατίας.

Πρέπει, λοιπόν, να παρέμβει η δικαιοσύνη και τα Σώματα Ασφαλείας πρέπει να έχουν υπόψη τους αυτήν την οργάνωση και να μην υπάρχει σιωπή και ανοχή απέναντι σε αυτές τις πράξεις, κύριε Υπουργέ.

Προεδρεύων (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Υπουργέ, είσθε αξιαγάπητος.

Ορίστε, έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

Ευάγγελος Γιαννόπουλος (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν είναι μόνο γι' αυτό, αλλά έθεσε κάποια προβλήματα ο κ. Κουναλάκης.

Βεβαίως στη Γαλλία και εδώ τιμωρείται η πράξη και ο Λεπέν προβαίνει σε πράξεις. Εφόσον αυτά που λέτε για τη "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ" πράγματι τεκμηριώνονται, αυτό είναι πράξη. Και ως πράξη, οφείλουμε να κινήσουμε τις διαδικασίες προς τιμωρία.

Αλλά έχω να δηλώσω κατηγορηματικά ότι εμείς και το ναζισμό και το φασισμό σαν Ελλάδα τον πολεμήσαμε με σκληρές θυσίες και είπαμε το όχι και στους δύο κάποτε Μουσολίνι- Χίτλερ και είχαμε μόνοι.

Από εδώ, λοιπόν, διακηρύσσω εκ μέρους της Κυβερνήσεως και εκ μέρους του ελληνικού λαού, του οποίου είμαστε εκπρόσωποι -και συμφωνούμε, κύριε Κουναλάκη, πάνω σε αυτό το θέμα- ότι είμαστε αδιαλλάκτως τοποθετημένοι να αντιμετωπίσουμε αυτά τα προβλήματα αν υπάρχουν. Θα τα εξετάσω. Κύριε Κουναλάκη, θα σας παρακαλέσω να κάνετε μία επερώτηση, να φέρουμε και τα άλλα κόμματα εδώ να πάρουν θέση, γιατί δεν μπορεί να μένουμε μόνοι να μαλώνουμε με τη "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ". Να έλθει ο κ. Καρατζαφέρης να δω από ποια τσέπη θα μοιράσει και από ποια εξουσία θα δώσει υφυπουργεία, αφού ο ίδιος δεν μπορεί να είναι ούτε Βουλευτής αν συνεχίσει και αν θελήσουμε να τον παραπέμψουμε.

Προεδρεύων (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς, κύριε Υπουργέ.

Τι ακολούθησε αυτήν την συζήτηση στο κοινοβούλιο

Διαβάζοντας τα παραπάνω αντιλαμβάνεσθε ότι ο ίδιος ο Υπουργός Δικαιοσύνης της κυβερνήσεως κήρυττε παράνομη μέσα στο κοινοβούλιο μία νόμιμη πολιτική κίνηση, που ι μάλιστα είχε λάβει μέρος στις εθνικές εκλογές μόλις ενάμισι χρόνο πριν! Βεβαίως, νομικός τρόπος για να τεθεί η "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ" εκτός νόμου δεν υπήρχε. Έπρεπε λοιπόν να βρεθούν άλλοι τρόποι...

Επιγραμματικά θα σας αναφέρουμε τι ακολούθησε την συζήτηση αυτή:

α) Διακοπή της τηλεοπτικής εκπομπής "ΟΣΟΙ ΖΩΝΤΑΝΟΙ" του Ν.Γ. Μιχαλολιάκου,

β) Απαγόρευση της νομίμου συγκεντρώσεως της εθνικιστικής Πρωτομαγιάς και τέλος το 1998 μία μεγάλη σκευωρία εις βάρος του Κινήματός μας.

Όλα αυτά για να θυμούνται οι παλαιοί και να μαθαίνουν οι νέοι ποιοι είναι οι αληθινοί αγωνιστές της εθνικής ιδέας σε αυτόν τον τόπο, που παρ' όλες τις διώξεις παραμένουν όρθιοι, υπερήφανοι και σταθεροί στις ιδέες τους.

ΝΕΑ ΑΠ΄ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΒΕΛΓΙΟ

ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΛΑΣΠΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ VLAAMS BELANG

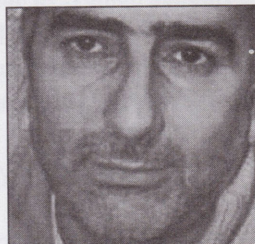
● Με αφορμή τον πυροβολισμό 2 μεταναστών από Βέλγο, ξεκίνησε στη χώρα μια νέα εκστρατεία λάσπης κατά της κύριας δύναμης των Εθνικιστών του VLAAMS BELANG. Το γνωστό κέντρο του διεθνούς σιωνισμού, "Simon Wiesenthal" με έδρα το Παρίσι, ζητά να γίνει κατεπείγουσα έρευνα για τις δραστηριότητες των Βέλγων Εθνικιστών, σύμφωνα με το European Jewish Press. Δηλαδή ούτε λίγο ούτε πολύ να ποινικοποιήσει τον πολιτικό τους αγώνα. Ο Shimon Samuels, υπεύθυνος για τις διεθνής σχέσεις του Κέντρου Βίζενταλ δήλωσε σοκαρισμένος και αηδιασμένος από το διπλό ρατσιστικό έγκλημα στο Βέλγιο ενώ η εβραϊκή πίεση έγινε εντονότατη όταν δημοσιεύτηκε ότι ο ύποπτος είναι συγγενής ιδρυτικού μέλους του VLAAMS BELANG.
Η οργάνωση φυσικά καταδίκασε το έγκλημα ζητώντας την τιμωρία του ενόχου αλλά αυτό φαίνεται πως περνά απαρατήρητο για τους διώκτες της που επιζητούν να εφαρμόσουν τη συλλογική ευθύνη ώστε να τεθεί για δεύτερη φορά εκτός νόμου το VLAAMS BELANG. Υπενθυμίζουμε ότι προ 4 ετών έγιναν ανάλογα περιστατικά θέτοντας το τότε "Vlaams Blok" εκτός νόμου...
Η ίδια ιστορία επαναλαμβάνεται με μπροστάρη το Κέντρο Βίζενταλ από την Γαλλία...

Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ

ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ Ο ΒΑΡΩΝΟΣ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

● Κρατείται από τις Αγγλικές Αρχές ο 45χρονος Abdullah Baybasin, τούρκος μεγαλέμπορος του λευκού θανάτου. Ο Baybasin που συνελήφθη στο Λονδίνο θεωρείται πως ήταν ο απόλυτος άρχοντας των ναρκωτικών στο Ην. Βασίλειο για τουλάχιστον 2 δεκαετίες. Μάλιστα για τις "δουλειές" του χρησιμοποιούσε ως κάλυμμα μια φαρμακευτική εταιρία που ο ίδιος είχε ιδρύσει. Η εταιρία/συμμορία του όμως αναλάμβανε να φέρει εις πέρας και άλλες δύσκολες αποστολές όπως εκβιασμούς, απαγωγές αλλά και συμβόλαια θανάτου. Η κουρδική μειονότητα είχε μάλιστα καταγγείλει στο παρελθόν απαγωγές κούρδων από τον Abdullah Baybasin.

Δεν είναι η πρώτη φορά που αποκαλύπτεται τούρκος πίσω από μεγάλη υπόθεση ναρκωτικών στην Ευρώπη και αισθανόμαστε πως δεν θά 'ναι ούτε η τελευταία.

ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ ΤΟΥ BNP ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΓΙΑΤΙ... ΜΟΙΡΑΖΑΝ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

● Όπως έδειξαν οι πρόσφατες δημοτικές εκλογές στη Μ. Βρετανία, το BNP αύξησε αισθητά τη δημοτι-

κότητά του επιτυγχάνοντας σε κάποιες περιοχές ποσοστά έως και 39%. Φαίνεται επίσης ότι αύξησε την επιρροή του στις λευκές οικογένειες που τα προηγούμενα χρόνια στήριζαν τους Εργατικούς.....

Έτσι ήταν φυσικό να υπάρξει και ένας πόλεμος νεύρων εναντίον των Βρεττανών Εθνικιστών που ξεκινούσε από τη συνωμοσία σιωπής των ΜΜΕ, συνεχίστηκε με επαναληπτικές καταμετρήσεις ψήφων σε περιοχές όπου το BNP είχε μεγάλα ποσοστά και ολοκληρώθηκε με την κωμικοτραγική σύλληψη 5 νεαρών ακτιβιστών του κόμματος που κατηγορήθηκαν με την αόριστη καταγγελία ..."υποψίας υποκίνησης ή πράξης αδικημάτων ενάντια στον νόμο"! Οι πέντε Συναγωνιστές συνελήφθησαν κατόπιν "διαμαρτυριών" από τους περαστικούς, είπε ο εκπρόσωπος τύπου της αστυνομίας. Αφέθησαν ελεύθεροι με εγγύηση την πρώτη πρωινή της επόμενης ημέρας.

Ο εκπρόσωπος του BNP δήλωσε: "Οι άνθρωποι αυτοί μοίραζαν ησύχως προκυρήξεις, για την πολιτική μας εκστρατεία!"

Αν και δεν ταυτιζόμαστε με την πολιτική ταυτότητα του BNP οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι ανά τακτά διαστήματα το κράτος προσπαθεί με γελοίες αφορμές να παρεμποδίσει την πολιτική του δράση.

ΙΡΑΝ

"ΔΕΝ ΘΑ ΤΟΛΜΗΣΟΥΝ..."

● Ως μια "ψυχολογική προπαγάνδα" χαρακτηρίζει την αντιπαράθεση της Δύσης με το Ιράν ο πρόεδρος της χώρας Μαχμούντ Αχμαντινετζάντ, ο οποίος σε δηλώσεις του από την Ινδονησία, υποστηρίζει πως είναι απίθανο το ενδεχόμενο να υπάρξει στρατιωτική δράση εναντίον της χώρας του.

"Κάθε χώρα πρέπει να υπερασπίζεται τα δικαιώματά της ακολουθώντας τη συμφωνημένη οδό", δήλωσε και κατηγόρησε την Διεθνή Υπηρεσία Ατομικής Ενέργειας ότι ενεργεί υπό την επιρροή των ΗΠΑ, της Βρετανίας και της Γαλλίας και πως έχει "δύο μέτρα και δύο σταθμά". "Οι ενέργειες της ΙΑΕΑ είναι αντίθετες με την αρχική της αποστολή εξαιτίας των πιέσεων που δέχεται από τις ισχυρές χώρες". Σε ερώτηση σχετικά με τις προθέσεις του Ιράν για την περίπτωση στρατιωτικής επέμβασης εξαιτίας του πυρηνικού του προγράμματος υποστήριξε πως κάτι τέτοιοι είναι απίθανο να συμβεί. "Ξέρουμε πως το Ιράν είναι ένα ισχυρό έθνος. Πιστεύω πως η λογική τους θα επικρατήσει και δεν θα στραφούν εναντίον του. Όλη η υπόθεση είναι μια ψυχολογική προπαγάνδα", δήλωσε.

Παράλληλα όμως, άφησε ανοιχτή την πόρτα για διάλογο με οποιονδήποτε το επιθυμεί. Ο Ιρανός πρόεδρος τόνισε ότι η χώρα του δεν φοβάται ενδεχόμενες κυρώσεις από την διεθνή κοινότητα και χαρακτήρισε γελοίες τις κατηγορίες από χώρες που έχουν στην κατοχή τους πυρηνικά.

Επιπλέον ο Μαχμούντ Αχμαντινετζάντ από την Ινδονησία όπου βρίσκεται, προειδοποίησε όσους σκοπεύουν να στραφούν κατά του Ιράν, ότι είναι πολύ πιθανό να υποστούν μεγαλύτερες ζημιές απ' όσες θα προκαλέσουν...

Ο Αχμαντινετζάντ βρέθηκε στην Ινδονησία προκειμένου να έχει συνομιλίες για οικονομικά θέματα, όπως το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο και, στη συνέχεια, θα μεταβεί στο Μπαλί για τη σύνοδο των οκτώ ισχυρότερων ισλαμικών χωρών, στην οποία συμμετέχουν επίσης η Αίγυπτος, η Ινδονησία, το Πακιστάν, η Τουρκία, το Μπαγκλαντές, η Νιγηρία και η Μαλαισία.

ΓΑΛΛΙΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΛΑΪΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

● Το EuroCeltes είναι το μεγαλύτερο φεστιβάλ παραδοσιακής κελτικής μουσικής σε όλη την Ευρώπη. Εδώ και δεκαετίες, ξεκινώντας από την Αγγλία σαν μία τοπική γιορτή Κελτών, επεκτάθηκε σε ολόκληρη την Γαλλία, στην Βρετανία και σε όλη την Ευρώπη πλέον, έχοντας γίνει το μεγαλύτερο διεθνές γεγονός της φυλετικής παράδοσης των Κελτών κάθε περιοχής. Κάθε Μάιο και για μια εβδομάδα ενώνονται συγκροτήματα και τραγουδιστές από όλες τις περιοχές

των Κελτών, σε ένα φεστιβάλ που περιλαμβάνει δραστηριότητες, εκθέσεις, συναυλίες, χορευτικά συγκροτήματα και γιορτές κρασιού και μπύρας που ξαναζωντανεύουν κάθε πτυχή του πνεύματος της λαϊκής κέλτικης παράδοσης. Το EuroCeltes 2006 ήταν για φέτος αυτή η μεγάλη ευρωπαϊκή συνάντηση στο Στρασβούργο.
Μία πανδαισία που δεν θα δείτε τηλεοπτικά σε καμμία Eurovision. Πάρα πολλά συγκροτήματα μουσικών γκάιντας διαγωνίστηκαν μεταξύ τους, χορευτές και τραγουδιστές επίσης από κάθε γωνιά της Ηπείρου. Μετά από τρεις ημέρες (11 έως 14 Μαΐου) όλα θα κορυφώθηκαν με την παραδοσιακή μεγάλη πομπή στους δρόμους της πόλης που γέμισε ήχους και χρώματα σε ένα πρωτόγνωρο θέαμα. Ανάμεσα στους ήχους, στα τραγούδια και στις μεγάλες φωτιές που άγγιξαν τον νυχτερινό ουρανό, χιλιάδες κόσμος από κάθε σημείο της Ευρώπης ζεστάθηκε από το φως της Κελτικής παράδοσης και θα έχει ανακάλυψε τις ρίζες του πολιτισμού του.

Δυστυχώς η Ελλάδα που έχει μία τόσο πιο όμορφη και πλούσια παράδοση, όχι μόνο δεν την διατηρεί, αλλά βυθισμένη στην ξενομανία και την αμορφωσιά, πολεμά να την εξαφανίσει, παραπαίοντας ανάμεσα στα τσιφτετέλια και στα κέντρα της γύφτικης νεοελληνικής υποκουλτούρας.

ΙΤΑΛΙΑ

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΥ ΣΤΟ ΑΟΥΣΒΙΤΣ

● Όπως και ο προκάτοχός του, Ιωάννης Παύλος ο 2ος, έτσι και ο νέος πάπας της Ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας θα επισκεφτεί (25-28 Μαΐου) το πρώην στρατόπεδο συγκέντρωσης του Άουσβιτς στη Πολωνία, στη δεύτερη εκτός χώρας αποστολή του. Στην πρώτη του εμφάνιση στο εξωτερικό είχε επισκεφτεί μεταξύ άλλων και τη Συναγωγή της Κολωνίας στη Γερμανία. Όπως αναφέρει ο στενός κύκλος του περιβάλλοντός του, ο Βενεδίκτος έχει θέσει ως μια εκ των προτεραιοτήτων του την σύσφιξη των σχέσεων με την εβραϊκή κοινότητα και μάλλον σε αυτό οφείλονται και οι μηδαμινές αντιδράσεις για το "Ευαγγέλιο του Ιούδα", σε αντίθεση με την προβολή της ταινίας "Κώδικας Ντα Βίντσι" όπου εξεδόθησαν πλήθος οδηγιών προς τους πιστούς σε ολόκληρο τον κόσμο. Και να φανταστεί κανείς ότι ο Πάπας Βενέδικτος ο 16ος είχε κατηγορηθεί στο παρελθόν ως "αντισημίτης!"

Το επόμενο τεύχος
του περιοδικού μας
θα κυκλοφορήσει
στις 10 Ιουλίου

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΠΡΟΣΟΧΗ! ΤΟ NPD ΠΑΡΕΛΑΥΝΕΙ!

● Η συνεχής άνοδος του NPD επιβεβαιώθηκε για ακόμα μία φορά με την πρωτοφανή επιτυχία της συγκεντρώσεως για τον εορτασμό της εργατικής πρωτομαγιάς. 3000 Γερμανοί Εθνικιστές βρέθηκαν στη βόρεια Γερμανία και συγκεκριμένα στο Ροστόκ για να γινε και μια συγκέντρωση ανεξάρτητων Εθνικιστών για την Πρωτομαγιά με συμμετοχή περίπου 1000 ατόμων.

Σε ολόκληρη την Ευρώπη οι Εθνικολαϊκές Δυνάμεις γιόρτασαν την Εργατική Πρωτομαγιά στέλνοντας ένα σαφές μήνυμα προς κάθε κατεύθυνση ότι η μόνη απάντηση στον Καπιταλισμό και την Παγκοσμιοποίηση είναι ο Επαναστατικός Εθνικισμός! Η Μεγάλη Επιστροφή είναι προ των πυλών...

βροντοφωνάξουν πως οι Γερμανοί εργάτες στηρίζουν το αληθινά Λαϊκό Κίνημα του NPD. Η έναρξη έγινε έξω από τον σιδηροδρομικό σταθμό της πόλης και τις ομιλίες άρχισαν οι εκπρόσωποι ξένων κομμάτων και οργανώσεων. Για τον Έλληνα εκπρόσωπο Γ.Δ. ήταν μεγάλη Τιμή να έχει τον πρώτο λόγο και ευχήθηκε η αναγέννηση της άνοιξης να φέρει και την απελευθέρωση της Ευρώπης από τις αλυσίδες των τελευταίων 60 ετών! Στη συνέχεια ανέβηκαν στο βήμα Συναγωνιστές από Ισπανία, Αυστρία και ο Αρχηγός της National Alliance από τις ΗΠΑ, Shaun Walker. Άξια αναφοράς είναι και η ομιλία του Andreas Wagner, πρώην επιφανές στέλεχος της αριστεράς που πλέον συμπορεύεται κάτω από τη Σημαία των Εθνικιστών.

Η μεγαλειώδης πορεία που ακολούθησε σταμάτησε ακριβώς έξω από το κρατικό γραφείο ευρέσεως εργασίας (κάτι ανάλογο του δικού μας ΟΑΕΔ) όπου τον λόγο πήρε ο Αρχηγός του NPD, Κος Udo Voigt. Εκτός του κου Voigt, μίλησαν οι Χ. Άπφελ, Τ. Χέυζε καθώς και ανεξάρτητοι Εθνικιστές. Εκεί και από ...ασφαλή απόσταση και "προστασία" περίπου 200 αριστεροί έβριζαν τους Εθνικιστές, πετούσαν μπουκάλια (δεν σημειώθηκε κανένας τραυματισμός) και ανέμιζαν σημαίες του Ισραήλ για να μην ξεχνάμε και με ποιους έχουμε να κάνουμε... Να σημειωθεί ότι στη Λειψία έ-

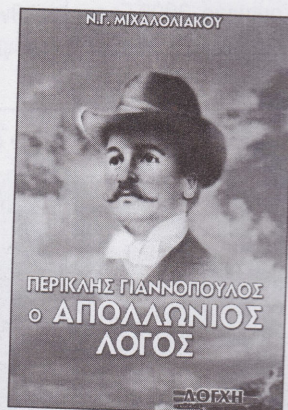

Υ.Γ. στο τεύχος 27 του περιοδικού RESISTANCE / ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ υπάρχει πλούσιο φωτογραφικό ρεπορτάζ από τη Γερμανία.

Ν. Γ. Μιχαλολιάκου

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

Κυκλοφορεί η β' έκδοσις του βιβλίου του Ν.Γ. Μιχαλολιάκου "ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΛΟΓΟΣ". Στην πραγματικότητα πρόκειται περί της τρίτης εκδόσεως, αφού η πρώτη έκδοση έχει εξαντληθεί εδώ και δέκα περίπου χρόνια και από τότε μέχρι σήμερα έχουν κυκλοφορήσει με την μέθοδο των φωτοτυπημένων αντιγράφων αρκετές εκατοντάδες αντίτυπα του βιβλίου. Το εν λόγω βιβλίο αποτελεί μία προσπάθεια (επιτυχημένη ή αποτυχημένη θα κρίνει ο αναγνώστης) εμβαθύνσεως στο πνευματικό έργο ενός μεγάλου διανοουμένου του 20ου αιώνος, για τον οποίο έγραψαν κολακευτικά λόγια και συγκλονίστηκαν από τον θάνατό του μεγάλες μορφές του πνεύματος όπως ο ΄Ιων Δραγούμης (πνευματικός του αδελφός), ο Κωστής Παλαμάς και ο Άγγελος Σικελιανός.

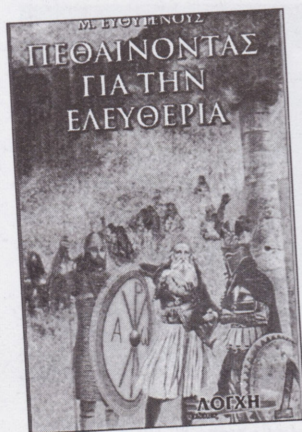
Το βιβλίο εκδόθηκε πρώτη φορά στα 1982 πριν από 23 ολόκληρα χρόνια και πολλοί ήσαν αυτοί που ισχυρίστηκαν ότι δεν αφορά ακριβώς τον Περικλή Γιαννόπουλο... Πράγματι έτσι είναι. Δεν πρόκειται περί μίας αποστεωμένης φιλολογικής επισκοπήσεως των γραπτών του μεγάλου αυτού ΄Ελληνα, αλλά περί μίας προσπαθείας να δοθεί διάσταση μέσα στην σύγχρονη εποχή στον πύρινο Απόλυτα Ελληνικό Λόγο του. Πολλοί είναι αυτοί που επιθυμούν(γιατί έτσι τους βολεύει...) τα όσα έγραψαν ή είπαν όχι πριν από 23 χρόνια, αλλά και πολλές φορές και πριν από 3 μόλις χρόνια να λησμονούνται. Ο συγγραφεύς, όμως, του συγκεκριμένου βιβλίου δεν έχει κανέναν λόγο να απαρνείται το παρελθόν του και τα όσα έχει υπογράψει. ΄Ετσι, λοιπόν, αποτελεί συνειδητή επιλογή του η επανέκδοση του βιβλίου αυτού, το οποίο μπορεί σε κάποια σημεία ίσως να έχει ξεπεραστεί, αλλά στην ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ουσία του παραμένει ζωντανό.

Ο Περικλής Γιαννόπουλος ήθελε προπαντός να είναι ένα παράδειγμα και η ύστατη πράξη του ήταν μία πράξη περιφρονήσεως προς τους μικρούς που εχειρίζοντο και δυστυχώς συνεχίζουν και σήμερα να χειρίζονται τα πράγματα του Μεγάλου μας ΄Εθνους. Κατά τούτο λοιπόν, η απαιτησή του, απαίτηση για έναν νέο Ελληνισμό αντάξιο του αρχαίου ενδόξου, για μια Αληθινή Ελλάδα παραμένει επιτακτική.

Μ. Ευθυτενούς

ΠΕΘΑΙΝΟΝΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Το Πεθαίνοντας για την Ελευθερία είναι συλλογή ιστοριών ιστορικής φαντασίας. Αλλά δεν σταματά εκεί. Σε πρώτη φάση τα φαινομενικά φιλοσοφικά και άσχετα κομμάτια στην αρχή, που παραπέμπουν σε ουφολογία και κοσμολογία (το UFO) ή σε μύθους και "κόσμους του φανταστικού" ("Η Σειρήνα") έχουν άμεση σχέση με την εξέλιξη των επομένων ιστοριών. Το περιεχόμενο των οποίων εξελίσσεται και περιλαμβάνει διαστάσεις όχι μόνο ιστορικές, αλλά και πολιτικές, ιδεολογικές, επικές και λυρικές.

Η ελευθερία δεν εννοείται όπως την αντιλαμβάνεται ο καθένας μας. Στις πρώτες μικρές αφηγηματικές ιστορίες, φαίνεται καθαρά το πώς η Ελευθερία κάποιου είναι πολύ βλαπτική για την Τιμή, την υγεία, τη ζωή και την περιουσία κάποιων άλλων, πώς το κυνήγι της από ευγενής σκοπός γίνεται απρεπής μηχανορραφία. Στο κύριο μέρος του βιβλίου, αστις τρεις μεγάλες αφηγηματικές ιστορίες που διαδραματίζονται σε περιόδους και μέρη όπου η ελληνική παρουσία και δράση δεν είναι ευρέως γνωστά, βλέπουμε το μοτίβο να αλλάζει: Ο μισθοφόρος του Φαραώ καταβάσιν θεωρεί ελευθερία του να ψάξει μια συγκεκριμένη γυναίκα, αλλά κατόπιν η προσπάθειά του εντοπίζεται στο πώς θα αποφύγει την μοίρα και την παγίδα που αυτή του στήνει, θέτοντας ως ελευθερία το να σπάσεις τα δεσμά της γοητείας και των περιστάσεων. Η πλέον ιστορική και τραγική φιγούρα του βιβλίου, ο Λογγίνος ο Κώος, στη δεύτερη ιστορία, αγωνίζεται σε δύο επίπεδα: Υφίσταται τα ηθικώς πάνδεινα προκειμένου να υπηρετήσει με συνέπεια τη Βασιλισσά του, κάτι που δεν είναι δείγμα ελευθερίας. Είναι όμως υψηλότατη έκφραση αυτής, διότι έτσι θεωρεί ότι πληρώνει το τίμημα μιας ελεύθερης πλην άστοχης επιλογής προ ετών. Επιπλέον δίνει τη ζωή του προκειμένου να εξασφαλίσει την ελευθερία της βασίλισσας, δηλαδή για την ελευθερία ενός τρίτου, όταν η ελευθερία της πόλης του έχει καταλυθεί. Και η τρίτη φιγούρα, ένας βυζαντινός αξιωματικός, εξορίζεται, μονάζει, βασανίζεται κλπ εξαιτίας της ηλίθιας επιλογής να γίνει φίλος με έναν σλάβο και να μην κλέψει σε μονομαχία τιμής, θεωρώντας την διατήρηση της τιμής του μέγιστη παράμετρο πραγματικά ελεύθερου ανθρώπου.

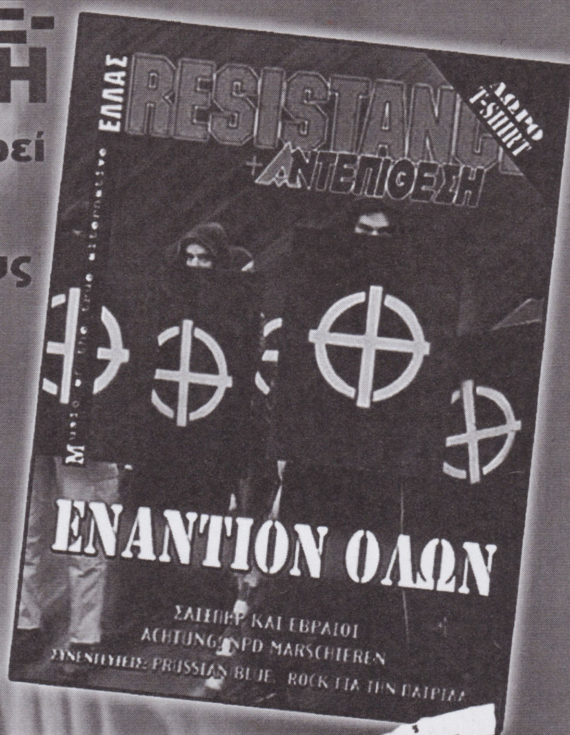
περιοδικό

RESISTANCE-ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

το τεύχος 27 κυκλοφορεί

στα περίπτερα

και κεντρικούς πάγκους

---

8 χρόνια ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

8 χρόνια Αγώνα για τη Νεολαία

ΔΩΡΟ ΜΠΛΟΥΖΑ ΣΕ ΔΥΟ ΣΧΕΔΙΑ!

Το περιοδικό RESISTANCE/ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ είναι το Μουσικο-Ιδεολογικό όργανο της Εθνικιστικής Νεολαίας. Κυκλοφορεί σε διμηνιαία βάση με κείμενα γύρω από την επικαιρότητα, τον αθλητισμό, την μουσική και φυσικά την Βιοθεωρία του Λαϊκού Εθνικισμού. Επειδή για εμάς ο Εθνικισμός είναι πάνω απ' όλα ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ στις σελίδες του περιοδικού ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ θα ανακαλύψετε μια εναλλακτική πρόταση απέναντι στον κοσμοπολιτισμό και την "αμερικανοποίηση" των ημερών μας. Δείτε και την ηλεκτρονική έκδοση στο

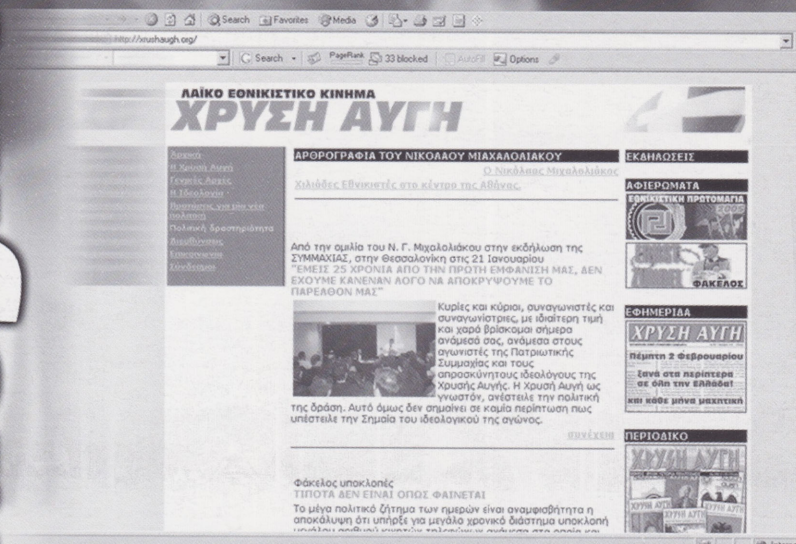
www.antepithesh.net

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 27 ΔΙΑΒΑΣΤΕ:

-Στην οδό Σολωμού... του Ν.Γ. Μιχαλολιάκου
-Εναντίον Όλων - το δικό μας Μανιφέστο του Ν. Γερμανού
-Οι τρομοκράτες της πένας του Ίων
-Βραβεία Αρίων - ένα ...διαφορετικό reality show του Π. Καρυτιανού
-Ρόδες που έγραψαν ιστορία - άνθρωπος και μηχανές του Σ. Θωμόπουλου
-Σαίξπηρ και εβραίοι - μια ανάλυση του "Εμπόρου της Βενετίας"
-ACHTUNG! NPD MARSCHIEREN - αποκλειστικό φωτογραφικό οδοιπορικό
-ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ: Prussian Blue, White Pride Rockers, Σύμφωνο Μολότοφ κ.ά.
και όπως πάντα... ΔΑΓΚΩΜΑΤΙΕΣ, ΜΟΥΣΙΚΑ ΝΕΑ, ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΕΣ

ΔΥΝΑΜΩΣΕ ΤΗ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΙΝΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ!
ΔΩΣΕ ΤΗΝ ΜΑΧΗ ΜΑΖΙ ΜΑΣ!

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Η Ελληνική δύναμη στο διαδίκτυο

www.xrushaugh.org

Η πρώτη σε επισκέψεις εθνικιστική ιστοσελίδα στην Ελλάδα!

9 771108 056008 05